

224-276

ΦΑΙΔΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΙΔΡΟΣ

St. II
p. 227

ΣΩ. ὦ φίλε Φαίδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν;

ΦΑΙ. Παρὰ Λυσίου, ὃ Σώκρατες, τοῦ Κεφάλου, πορεύομαι δὲ πρὸς περὶ πάτον ἔξω τείχους· συχνὸν γὰρ ἐκεῖ διέτριψα χρόνον καθήμενος ἐξ ἑωθινοῦ. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῷ ἑταίρῳ πειθόμενος Ἄκουμένῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιούμεαι τοὺς περιπάτους· φησὶ γὰρ ἀκοπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς δρόμοις.

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἑταῖρε, λέγει. ἀτὰρ Λυσίας ἦν, ὡς ἔοικεν, ἐν ἄστει.

ΦΑΙ. Naί, παρ' Ἐπικράτει, ἐν τῆδε τῇ πλησίον τοῦ Ὀλυμπίου οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ.

ΣΩ. Τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; ἢ δήλον ὅτι τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἰστία;

ΦΑΙ. Πεύση, εἴ σοι σχολὴ προΐοντι ἀκούειν.

ΣΩ. Τί δέ; οὐκ ἂν οἶμαι με κατὰ Πίνδαρον “ καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον ” πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸ τεῆν τε καὶ Λυσίου διατριβὴν ἀκούσαι;

ΦΑΙ. Πρόαγε δῆ.

ΣΩ. Λέγοις ἄν.

ΦΑΙ. Καὶ μὴν, ὢ Σώκρατες, προσήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή.

a 5 ἀκουμένῳ BT (cf. Symp. 176 b, 6)
b 10 ποιήσασθαι Par. 1811: ποιήσεσθαι BT

b 6 οὖν δὴ B: οὖν T
τεῆν G: σὴν BT

ὁ γάρ τοι λόγος ἦν, περὶ ὃν διετρίβομεν, οὐκ οἶδ' ὄντινα
 5 τρόπον ἔρωτικός. γέγραφε γὰρ δὴ ὁ Λυσίας πειρώμενόν
 τινα τῶν καλῶν, οὐχ ὑπ' ἔραστοῦ δέ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο
 καὶ κεκόμψενται· λέγει γὰρ ὡς χαριστέον μὴ ἔρῶντι μᾶλλον
 ἢ ἔρῶντι.

ΣΩ. ἌΩ γενναῖος, εἴθε γράψειεν ὡς χρὴ πένητι μᾶλ-
 10 λον ἢ πλουσίῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ἢ νεωτέρῳ, καὶ ὅσα ἄλλα
 δ ἐμοί τε πρόσεστι καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν· ἢ γὰρ ἂν ἀστεῖοι
 καὶ δημωφελεῖς εἶεν οἱ λόγοι. ἔγωγ' οὖν οὕτως ἐπιτεθύ-
 μηκα ἀκοῦσαι, ὥστ' ἔαν βαδίζων ποιῆ τὸν περίπατον Μέ-
 γαράδε καὶ κατὰ Ἡρόδικον προσβὰς τῷ τείχει πάλιν ἀπίης,
 5 οὐ μὴ σου ἀπολειφθῶ.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις, ὦ βέλτιστε Σώκρατες; οἶμι με, ἂ
 228 Λυσίας ἐν πολλῷ χρόνῳ κατὰ σχολὴν συνέθηκε, δεινότατος
 ὢν τῶν νῦν γράφειν, ταῦτα ἰδιώτην ὄντα ἀπομνημονεύσειν
 ἀξίως ἐκείνου; πολλοῦ γε δέω· καίτοι ἐβουλόμην γ' ἂν
 μᾶλλον ἢ μοι πολὺ χρυσίον γενέσθαι.

ΣΩ. ἌΩ Φαῖδρε, εἰ ἐγὼ Φαῖδρον ἀγνοῶ, καὶ ἔμαντοῦ
 ἐπιλέησμαι. ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων· εὖ οἶδα ὅτι
 Λυσίου λόγον ἀκούων ἐκεῖνος οὐ μόνον ἄπαξ ἤκουσεν, ἀλλὰ
 5 πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν, ὃ δὲ ἐπίειθετο
 b προθύμως. τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἦν ἱκανά, ἀλλὰ τελευτῶν
 παραλαβὼν τὸ βιβλίον ἂ μάλιστα ἐπεθύμει ἐπεσκοπεῖ, καὶ
 τοῦτο δρῶν ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος ἀπειπῶν εἰς περίπατον
 ἦει, ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, νῆ τὸν κύνα, ἐξεπιστάμενος τὸν
 5 λόγον, εἰ μὴ πάνυ τι ἦν μακρός. ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τεί-
 χους ἵνα μελετῶῃ. ἀπαντήσας δὲ τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων
 ἀκοήν, ἰδὼν μὲν, ἰδὼν, ἦσθη ὅτι ἕξοι τὸν συγκορυβατιῶντα,
 c καὶ προάγειν ἐκέλευε. δεομένου δὲ λέγειν τοῦ τῶν λόγων
 ἔραστοῦ, ἐθρόπτετο ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν· τελευτῶν

c9 δ W: δ T: δ B   a4 πολὺ B: πολλὸν T   a6 εδ B: εδ
 δ' T   b5 πάνυ τι Schanz: πάνυ τις BT   b6 τῷ] τφ ci. Stephanus
 b7 ἰδὼν μὲν ἰδὼν BT: ἰδὼν μὲν ἰδὼν G: ἰδὼν μὲν ἰόντα vulg.: alterum
 ἰδὼν del. t Hermann: om. Schanz

δὲ ἔμελλε καὶ εἰ μὴ τις ἐκὼν ἀκούοι βία ἐρεῖν. σὺ οὖν,
ὦ Φαῖδρε, αὐτοῦ δεήθητι ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει νῦν ἤδη
ποιεῖν.

ΦΑΙ. Ἐμοὶ ὡς ἀληθῶς πολὺ κράτιστόν ἐστιν οὕτως
ὅπως δύναμαι λέγειν, ὥς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν
πρὶν ἂν εἴπω ἁμῶς γέ πως.

ΣΩ. Πάνυ γάρ σοι ἀληθῆ δοκῶ.

ΦΑΙ. Οὕτωςι τοίνυν ποιήσω. τῷ ὄντι γάρ, ὦ Σώ- d
κρατες, παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον· τὴν
μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἀπάντων, οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ f
ἐρώντος ἢ τὰ τοῦ μῆ, ἐν κεφαλαίοις ἕκαστον ἐφεξῆς δίειμι,
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου.

ΣΩ. Δείξας γε πρῶτον, ὦ φιλότης, τί ἄρα ἐν τῇ ἀρι-
στερᾷ ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· τοπάζω γάρ σε ἔχειν τὸν λόγον
αὐτόν. εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν, οὕτωςι διανοοῦ περὶ ἐμοῦ, ὡς
ἐγὼ σε πάνυ μὲν φιλῶ, παρόντος δὲ καὶ Λυσίου, ἐμαυτόν σοι e
ἐμμελετᾶν παρέχειν οὐ πάνυ δέδοκται. ἀλλ' ἴθι, δείκνυε.

ΦΑΙ. Παῦε. ἐκκέκρουκας με ἐλπίδος, ὦ Σώκρατες, ἣν
εἶχον ἐν σοὶ ὡς ἐγγυμνασόμενος. ἀλλὰ ποῦ δὴ βούλει
καθιζόμενοι ἀναγνώμεν;

ΣΩ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἴλισόν ἴωμεν, εἴτα 229
ὅπου ἂν δόξη ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Εἰς καιρόν, ὡς ἔοικεν, ἀνυπόδητος ὢν ἔτυχον· σὺ
μὲν γὰρ δὴ αἰεὶ. ῥᾶστον οὖν ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον βρέχουσι
τοὺς πόδας ἰέναι, καὶ οὐκ ἀηδές, ἄλλως τε καὶ τήνδε τὴν 5
ᾠραν τοῦ ἔτους τε καὶ τῆς ἡμέρας.

ΣΩ. Πρόαγε δὴ, καὶ σκόπει ἅμα ὅπου καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Ὅρᾳς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;

ΣΩ. Τί μήν;

d 4 ἕκαστον TW: om. B · d 6 ἐν B: δ ἐν T e 1 δὲ καὶ
λυσίου B: δὲ λυσίου T: δ' ἐκείνου Badham e 2 δείκνυ Hirschig
e 5 καθιζόμενοι B T: καθεζόμενοι Vind. 89 Stallbaum a 2 καθι-
ζησόμεθα B T W Bekk. Anecd. i. 101: καθιζόμεθα Stephanus

b ΦΑΙ. Ἐκεῖ σκιά τ' ἔστιν καὶ πνεῦμα μέτριον, καὶ πᾶσα καθίξεσθαι ἢ ἂν βουλώμεθα κατακλινῆναι.

ΣΩ. Προάγοις ἄν.

ΦΑΙ. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθὲν
5 ἀπὸ τοῦ Ἰλισοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι;

ΣΩ. Λέγεται γάρ.

ΦΑΙ. Ἄρ' οὖν ἐνθένδε; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται, καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.

c ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὅσον δὺ ἢ τρία στάδια, ἢ πρὸς τὸ ἐν Ἄγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τις ἐστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ νενόηκα· ἀλλ' εἰπέ πρὸς Διός, ὦ Σώ-
5 κρατες, σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθῃ ἀληθὲς εἶναι;]

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοίην, ὥσπερ οἱ σοφοί, οὐκ ἂν ἄτοπος εἶην, εἶτα σοφισζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσαν ὦσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστου
d γεγυμέναι—ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκείθεν ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε ἤρπασθη. ἐγὼ δέ, ὦ Φαῖδρε, ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἠγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός, κατ' ἄλλο
5 μὲν οὐδέν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ τοῦτο τὸ τῶν Ἴπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὐθις τὸ τῆς Χιμαίρας, καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Ἐργασίων καὶ Πηγάσων καὶ
e ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπία τερατολόγων τινῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον, ἅτε ἀγροίκῳ τινὶ σοφίᾳ χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστι σχολή· τὸ δὲ

b 2 ἢ ἂν] ἢ ἐὰν W: ἢ ἂν B: ἢ ἐὰν T   βουλώμεθα TW: βουλό-
μεθα B   κατακλιθῆναι BTW   c 2 τὸ ἐν Ἄγρας scripsi (τὰ ἐν
Ἄγρας Bratuscheck): τὸ τῆς Ἄγρας BTW: τὸ τῆς ἀγραίας rec. b
Eustathius   τίς T: τί B   c 7 (ἂν) αὐτὴν Ast   d 1 ἢ ἐξ...
ἤρπασθη secl. Bast   e 1 πλήθη... ἀτοπία BTW: πλήθει... ἀτοπία
Athenaeus vulg.   e 4 αὐτὰ BW: ταῦτα T

αἴτιον, ὦ φίλε, τούτου τόδε. οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελ- 5
 φικὸν γράμμα γνῶναι ἑμαυτὸν· γελοῖον δὴ μοι φαίνεται
 τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν 230
 ἔασας ταῦτα, πειθόμενος δὲ τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ
 νυνδὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλ' ἑμαυτὸν, εἴτε τι θηρίον
 ὃν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμ-
 μένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλουστέρον ζῶον, θέλας τινὸς 5
 καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, μεταξὺ
 τῶν λόγων, ἄρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρου ἐφ' ὅπερ ἦγες ἡμᾶς;

ΦΑΙ. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό. b

ΣΩ. Νῆ τὴν Ἦραν, καλή γε ἡ καταγωγή. ἢ τε γὰρ
 πλατάνος αὐτῆ μάλ' ἀμφιλάφης τε καὶ ὑψηλῆ, τοῦ τε ἄγνου
 τὸ ὕψος καὶ τὸ σπῆκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς
 ἄνθης, ὡς ἀν' εὐδωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἢ τε αὖ 5
 πηγῇ χαριεστάτῃ ὑπὸ τῆς πλατάνου ρεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος,
 ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι. Νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχε-
 λῶου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι.
 εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὐπνοῦν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ c
 σφόδρα ἡδύ· θερμὸν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων
 χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα
 προσάντει ἰκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως
 ἔχειν. ὥστε ἄριστα σοι ξενάγηται, ὦ φίλε Φαῖδρε. 5

ΦΑΙ. Σὺ δέ γε, ὦ θαυμάσιε, ἀποπώτατός τις φαίνῃ.
 ἀτεχνῶς γάρ, ὃ λέγεις, ξεναγουμένῳ τινὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ
 ἔοικας· οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὐτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀπο- d
 δημεῖς, οὐτ' ἔξω τείχους ἔμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξιέναι.

ΣΩ. Συγγίγνωσκέ μοι, ὦ ἄριστε. φιλομαθῆς γάρ εἰμι·
 τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν,

e 6 δὴ BTW Proclus (in Alc. p. 289, 5) : δέ Vind. 80 a 4 δν
 TW : om. B : ὦν vulg. ἐπιτεθυμμένον BTW (sed μ prius in ras.
 B) : ἔτι τεθυμμένον ci. Ruhnken b 4 καὶ ὡς BTW : καὶ οὕτως ci.
 Heindorf : καὶ Schanz b 7 ὥστε γε BTW : ὡς γε Aristaenetus
 vulg. c 2 ἡδύ TW : ἡδη B ὑπηχεῖ τῷ TW : ὑπηχεῖτο B
 c 4 προσάντει TW : προσαντε B c 6 σὺ W : οὐ BT

5 οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι. σὺ μέντοι δοκεῖς μοι τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον ἠύρηκεναι. ὥσπερ γὰρ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἢ τινα καρπὸν προσείοντες ἄγουσιν, σὺ ἐμοὶ λόγους οὕτω προτείων ἐν βιβλίοις τήν τε
 e Ἀττικὴν φαίνη περιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλη. νῦν δ' οὖν ἐν τῷ παρόντι δεῦρ' ἀφικόμενος ἐγὼ μὲν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι, σὺ δ' ἐν ὁποίῳ σχήματι οἶε ῥᾶστα ἀναγνώσεσθαι, τοῦθ' ἐλόμενος ἀναγίνωσκε.

5 ΦΑΙ. Ἄκουε δῆ.

Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω
 231 συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων ἀκήκοας· ἀξιώ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστῆς ὦν σου τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν, ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται· τοῖς δὲ οὐκ ἔστι χρόνος ἐν ᾧ μεταγνῶναι προσήκει. οὐ γὰρ ὑπ' ἀνάγκης ἀλλ'
 5 ἐκόντες, ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλευσάμενοι, πρὸς τὴν δύναμιν τὴν αὐτῶν εὖ ποιούσιν. ἔτι δὲ οἱ μὲν ἐρώντες σκοποῦσιν ἅ τε κακῶς διέθεντο τῶν αὐτῶν διὰ τὸν ἔρωτα καὶ ἃ πεποιθήκασιν εὖ, καὶ ὧν εἶχον πόνον προστιθέντες
 b ἠγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκεναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις· τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν οὔτε τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν διὰ τοῦτο ἔστιν προφασίζεσθαι, οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι, οὔτε τὰς πρὸς τοὺς προσήκοντας
 5 διαφορὰς αἰτιάσασθαι, ὥστε περιηρημένων τοσοῦτων κακῶν οὐδὲν ὑπολείπεται ἀλλ' ἢ ποιεῖν προθύμως ὅτι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι. ἔτι δὲ εἰ διὰ τοῦτο ἄξιον
 c τοὺς ἐρώντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, ὅτι τούτους μάλιστα φασιν φιλεῖν ὧν ἂν ἐρώσιν, καὶ ἔτοιμοὶ εἰσι καὶ ἐκ τῶν λόγων

d 5 σὺ recc.: οὐ B: οὐ T δοκεῖς T: δοκεῖ B d 6 ἐμῆς TW: om. B d 7 προσείοντες t recc.: προσιώντες BTW e 2 δ' οὖν T: οὖν B e 3 κατακεῖσθαι T: κατακεισθαι (sic) B e 7 γενομένων τούτων B: τούτων γενομένων T a 2 μεταμέλει ὧν T: μεταμελειῶν B b 5 αἰτιάσασθαι] αἰτιάσθαι Cobet c 1 τοὺς T: τοῦ pr. B c 2 ἔτοιμοὶ εἰσι καὶ TW et in marg. b: om. B

καὶ ἐκ τῶν ἔργων τοῖς ἄλλοις ἀπεχθανόμενοι τοῖς ἐρωμένοις
 χαρίζεσθαι, ῥάδιον γνῶναι, εἰ ἀληθῆ λέγουσιν, ὅτι ὅσων ἂν
 ὕστερον ἐρασθῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται, 5
 καὶ δῆλον ὅτι, ἐὰν ἐκείνοις δοκῆ, καὶ τούτους κακῶς ποιή-
 σουσιν. καίτοι πῶς εἰκός ἐστι τοιοῦτον πρᾶγμα πράξεσθαι
 τοιαύτην ἔχοντι συμφυράν, ἣν οὐδ' ἂν ἐπιχειρήσειεν οὐδεὶς d
 ἔμπειρος ὧν ἀποτρέπει; καὶ γὰρ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν
 μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν, καὶ εἰδέναι ὅτι κακῶς φρονούσιν, ἀλλ'
 οὐ δύνασθαι αὐτῶν κρατεῖν· ὥστε πῶς ἂν εὖ φρονήσαντες
 ταῦτα καλῶς ἔχειν ἠγήσαιντο περὶ ὧν οὕτω διακείμενοι 5
 βουλεύονται; καὶ μὲν δὴ εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐρώτων τὸν βέλ-
 τιστον αἰροῖο, ἐξ ὀλίγων ἂν σοι ἢ ἔκλεξις εἶη· εἰ δ' ἐκ τῶν
 ἄλλων τὸν σαυτῷ ἐπιτηδειότατον, ἐκ πολλῶν· ὥστε πολὺ
 πλείων ἐλπίς ἐν τοῖς πολλοῖς ὄντα τυχεῖν τὸν ἄξιον τῆς σῆς e
 φιλίας.

Εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας, μὴ
 πυθομένων τῶν ἀνθρώπων ὄνειδος σοι γένηται, εἰκός ἐστι
 τοὺς μὲν ἐρώοντας, οὕτως ἂν οἰομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων 232
 ζηλοῦσθαι ὥσπερ αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν, ἐπαρθῆναι τῷ λέγειν
 καὶ φιλοτιμουμένους ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ
 ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται, τοὺς δὲ μὴ ἐρώοντας, κρείττους
 αὐτῶν ὄντας, τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν 5
 ἀνθρώπων αἰρεῖσθαι. ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἐρώοντας πολλοὺς
 ἀνάγκη πυθέσθαι καὶ ἰδεῖν ἀκολουθοῦντας τοῖς ἐρωμένοις
 καὶ ἔργον τοῦτο ποιουμένους, ὥστε ὅταν ὀφθῶσι διαλεγό-
 μνοι ἀλλήλοις, τότε αὐτοὺς οἴονται ἢ γεγενημένης ἢ μελ- b
 λούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας συνεῖναι· τοὺς δὲ μὴ ἐρώοντας
 οὐδ' αἰτιᾶσθαι διὰ τὴν συνουσίαν ἐπιχειροῦσιν, εἰδότες ὅτι
 ἀναγκαῖόν ἐστιν ἢ διὰ φιλίαν τῷ διαλέγεσθαι ἢ δι' ἄλλην

c 4 ὅτι ὅσων T W: ὀπόσον B: οἷ γ' ὅσων Hermann c 5 ποιήσονται
 B: ποιήσονται T d 5 οὕτω rec. b: οἱτοι BT d 6 βουλεύονται
 Stephanis: βούλονται B T W: βεβούλευνται Heindorf d 7 αἰροῖο
 T: αἰροῖτο B a 2 τῷ λέγειν B T: τῷ λέγειν t: τὸ λέγειν D:
 τῷ ἔχειν Badham: alii alia a 3 οὐκ ἄλλως T W: οὐ καλῶς B
 a 5 ἀντὶ T: ἂν B b 4 τῷ bt: τῷ BT

5 τινὰ ἡδονήν. καὶ μὲν δὴ εἴ σοι δέος παρέστηκεν ἡγουμένῳ
 χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν, καὶ ἄλλῳ μὲν τρόπῳ δια-
 φορᾶς γενομένης κωιὴν (ἄν) ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν
 c συμφορὰν, προεμένου δέ σου ἂν περὶ πλείστου ποιῆ μεγάλην
 ἄν σοι βλάβην ἂν γενέσθαι, εἰκότως ἂν τοὺς ἐρώντας μάλ-
 λον ἂν φοβοῖο· πολλὰ γὰρ αὐτοὺς ἐστι τὰ λυποῦντα, καὶ
 πάντ' ἐπὶ τῇ αὐτῶν βλάβῃ νομίζουσι γίγνεσθαι. διόπερ
 5 καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν ἐρωμένων συνουσίας ἀποτρέ-
 πουσιν, φοβούμενοι τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους μὴ χρή-
 μασι αὐτοὺς ὑπερβάλλονται, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους μὴ
 συνέσει κρείττους γένωνται τῶν δὲ ἄλλο τι κεκτημένων
 d ἀγαθὸν τὴν δύναμιν ἐκάστου φυλάττονται. πείσαντες μὲν
 οὖν ἀπεχθέσθαι σε τούτοις εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστᾶσιν,
 ἔαν δὲ τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν ἄμεινον ἐκείνων φρονῆς, ἥξεις
 αὐτοῖς εἰς διαφορὰν· ὅσοι δὲ μὴ ἐρώντες ἔτυχον, ἀλλὰ δι'
 5 ἀρετὴν ἔπραξαν ὧν ἐδέοντο, οὐκ ἂν τοῖς συνουσίαι φθονοῖεν,
 ἀλλὰ τοὺς μὴ ἐθέλοντας μισοῖεν, ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων μὲν
 ὑπερορᾶσθαι, ὑπὸ τῶν συνόντων δὲ ὠφελείσθαι, ὥστε πολὺ
 e πλείων ἐλπίς φιλίαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ πράγματος ἢ ἐχθραν
 γενέσθαι.

Καὶ μὲν δὴ τῶν μὲν ἐρώντων πολλοὶ πρότερον τοῦ σώ-
 ματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν καὶ τῶν ἄλλων
 5 οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο, ὥστε ἄδηλον αὐτοῖς εἰ ἔτι τότε
 βουλήσονται φίλοι εἶναι, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται·
 233 τοῖς δὲ μὴ ἐρώσω, οἳ καὶ πρότερον ἀλλήλοις φίλοι ὄντες
 ταῦτα ἔπραξαν, οὐκ ἐξ ὧν ἂν εὖ πάθωσι ταῦτα εἰκὸς ἐλάττω
 τὴν φιλίαν αὐτοῖς ποιῆσαι, ἀλλὰ ταῦτα μνημεῖα καταλει-

b8 ἂν add. Hirschig   e2 ἂν σοι BT: δὴ σοι Schanz   ἂν
 γενέσθαι B: γενέσθαι T   εἰκότως ἂν BT: εἰκότως δὴ Schanz
 μᾶλλον ἂν B: μᾶλλον T   e5 τὰς BTW: τῆς corr. Ven. 184   τῶν
 ἐρωμένων] τὸν ἐρώμενον Heindorf   d2 ἀπεχθέσθαι . . . τούτοις]
 ἀπέχεσθαι . . . τούτοις BTW: ἀπέχεσθαι . . . τούτοις vulg.: ἀπέχεσθαι
 . . . τούτων al. Stallbaum   d6 ὑπ'] σ' ὑπ' Schanz auctore Heindorf
 e2 γενέσθαι T: γνήσεσθαι B   e5 αὐτοῖς εἰ ἔτι B: εἰ ἔτι αὐτοῖς T:
 εἰ ἔτι Hermann   τότε T: om. B   a3 μνημεῖα] σημεῖα ci.
 Heindorf

φθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ μὲν δὴ βελτιονί σοι
 προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἔραστῃ. ἐκεῖνοι μὲν 5
 γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πρατ-
 τόμενα ἐπαυοῦσιν, τὰ μὲν δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται, τὰ δὲ
 καὶ αὐτοὶ χεῖρον διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γινώσκουτες. τοιαῦτα b
 γὰρ ὁ ἔρως ἐπιδείκνυται] δυστυχοῦντας μὲν, ἂ μὴ λύπην
 τοῖς ἄλλοις παρέχει, ἀνιὰρὰ ποιεῖ νομίξει· εὐτυχοῦντας δὲ
 καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια παρ' ἐκείνων ἐπαίνου ἀναγκάζει
 τυγχάνειν· ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν τοῖς ἔρωμένοις ἢ 5 ✓
 ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει. ἔαν δέ μοι πείθῃ, πρῶτον μὲν οὐ
 τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαι σοι, ἀλλὰ καὶ
 τὴν μέλλουσαν ὠφελίαν ἔσεσθαι, οὐχ ὑπ' ἔρωτος ἠττώμενος c
 ἀλλ' ἐμαντοῦ κρατῶν, οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναι-
 ρούμενος ἀλλὰ διὰ μεγάλα βραδέως ὀλίγην ὄργην ποιού-
 μενος, τῶν μὲν ἀκουσίῳ συγγνώμῃ ἔχων, τὰ δὲ ἐκούσια
 πειρώμενος ἀποτρέπει· ταῦτα γὰρ ἐστὶ φιλίας πολλὴν χρό- 5
 νον ἔσομένης τεκμήρια. εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν, ὡς
 οὐχ οἷόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι ἔαν μὴ τις ἐρῶν τυγχάνῃ,
 ἐνθυμείσθαι χρή ὅτι οὗτ' ἂν τοὺς υἱεῖς περὶ πολλοῦ ἐποιού- d
 μεθα οὗτ' ἂν τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας, οὗτ' ἂν πιστοὺς
 φίλους ἐκεκτήμεθα, οἳ οὐκ ἐξ ἐπιθυμίας τοιαύτης γεγόνασιν
 ἀλλ' ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων.

Ἔτι δὲ εἰ χρή τοῖς δεομένοις μάλιστα χαρίζεσθαι, 5
 προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις μὴ τοὺς βελτίστους ἀλλὰ τοὺς
 ἀπορωτάτους εὖ ποιεῖν· μεγίστων γὰρ ἀπαλλαγέντες κακῶν
 πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται. καὶ μὲν δὴ καὶ ἐν ταῖς
 ἰδίαις δαπάναις οὐ τοὺς φίλους ἄξιον παρακαλεῖν, ἀλλὰ e
 τοὺς προσαιτοῦντας καὶ τοὺς δεομένους πλησμονῆς· ἐκεῖνοι
 γὰρ καὶ ἀγαπήσουσιν καὶ ἀκολουθήσουσιν καὶ ἐπὶ τὰς θύρας
 ἤξουσι καὶ μάλιστα ἡσθήσονται καὶ οὐκ ἐλαχίστην χάριν

b 5 τοῖς ἔρωμένοις B T Stobaeus : τοὺς ἔρωμένους vulg. b 6 αὐ-
 τοὺς B Stobaeus : αὐτοῖς T δέ μοι B T : δ' ἐμοί Ven. 184 d 6 καὶ
 τοῖς ἄλλοις B T : καὶ τῶν ἄλλων Aldina : κὰν τοῖς ἄλλοις Badham
 e 2 προσαιτοῦντας B T : προσαιρούντας G

5 εἴσονται καὶ πολλὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς εὖξονται. ἀλλ' ἴσως
 προσήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς
 234 μάλιστα ἀποδοῦναι χάριν δυναμένοις· οὐδὲ τοῖς προσαιτοῦσι
 μόνον, ἀλλὰ τοῖς τοῦ πράγματος ἀξίοις· οὐδὲ ὅσοι τῆς σῆς
 ὥρας ἀπολαύσονται, ἀλλ' οἵτινες πρεσβυτέρῳ γενομένῳ τῶν
 σφετέρων ἀγαθῶν μεταδώσουσιν· οὐδὲ οἱ διαπραξάμενοι
 πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται, ἀλλ' οἵτινες αἰσχυρό-
 5 μνοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται· οὐδὲ τοῖς ὀλίγον χρόνον
 σπουδάξουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς τοῦ βίου φίλοις
 ἐσομένοις· οὐδὲ οἵτινες παυόμενοι τῆς ἐπιθυμίας ἔχθρας
 πρόφασιν ζητήσουσιν, ἀλλ' οἱ παυσαμένου τῆς ὥρας τότε
 b τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξονται. σὺ οὖν τῶν τε εἰρημένων
 μέμνησο καὶ ἐκείνο ἐνθυμοῦ, ὅτι τοὺς μὲν ἐρῶντας οἱ φίλοι
 νουθετοῦσιν ὡς ὄντος κακοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, τοῖς δὲ μὴ
 ἐρῶσιν οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο ὡς διὰ τοῦτο
 5 κακῶς βουλευομένοις περὶ ἑαυτῶν.]
 Ἴσως ἂν οὖν ἕροίό με εἰ ἅπασίν σοι παραιῶ τοῖς μὴ
 ἐρῶσι χαρίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν ἐρῶντα
 πρὸς ἅπαντάς σε κελεύειν τοὺς ἐρῶντας ταύτην ἔχειν τὴν
 c διάνοιαν. οὔτε γὰρ τῷ λαμβάνοντι χάριτος ἴσης ἀξίον,
 οὔτε σοὶ βουλομένῳ τοὺς ἄλλους λαυθάνειν ὁμοίως δυνατόν·
 δεῖ δὲ βλάβην μὲν ἀπ' αὐτοῦ μηδέμειαν, ὠφελίαν δὲ ἀμφοῖν
 γίνεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἱκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα·
 5 εἰ δ' ἔτι (τι) σὺ ποθεῖς, ἡγούμενος παραλελείφθαι, ἐρώτα.

ΦΑΙ. Τί σοι φαίνεται, ὦ Σώκρατες, ὁ λόγος; οὐχ
 ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρηῆσθαι;

ε 8 προσαιτοῦσι Ast : προσερῶσι B : ἐρῶσι T W a 2 γενομένῳ T :
 γενόμενοι B a 6 σπουδά(ουσιν) σπουδάσουσιν ci. Stephanus (colent
 Ficinus) a 8 παυσαμένου G. Hermann : παυόμενοι BT : παυομένης
 Laur. 2643 : παυσαμένοις Winckelmann : alii alia b 6 ἂν οὖν T :
 μὲν οὖν B b 7 μὲν T : δὲ B c 1 τῷ T : τῷ λόγῳ B W ἴσης
 T : οἴσης (sic) B : οἴσεις W c 3 δεῖ T : αἰεὶ B ἀπ' B : ἐπ' T
 G 5 δ' ἔτι τι Heindorf : δέ τι B T σὺ ποθεῖς Ven. 189 : σὺ ὑποθεῖς
 T : σὺ ὑποθῆς B ἐρώτα T : ἐρωτα B

ΣΩ. Δαιμονίως μὲν οὖν, ὦ ἑταῖρε, ὥστε με ἐκπλαγῆναι. d
καὶ τοῦτο ἐγὼ ἔπαθον διὰ σέ, ὦ Φαῖδρε, πρὸς σέ ἀπο-
βλέπων, ὅτι ἐμοὶ ἐδόκει γάνυσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου μεταξὺ
ἀναγιγνώσκων· ἡγούμενος γὰρ σέ μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἐπατεῖν
περὶ τῶν τοιούτων σοὶ εἰπόμην, καὶ ἐπόμενος συνεβάκχευσα 5
μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς.

ΦΑΙ. Εἶεν· οὕτω δὴ δοκεῖ παίζειν;

ΣΩ. Δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακένα;

ΦΑΙ. Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἶπε e
πρὸς Διὸς φιλίου, οἷει ἂν τινα ἔχειν εἰπεῖν ἄλλον τῶν
Ἑλλήνων ἕτερα τούτων μείζω καὶ πλείω περὶ τοῦ αὐτοῦ
πράγματος;

ΣΩ. Τί δέ; καὶ ταύτη δεῖ ὑπ' ἐμοῦ τε καὶ σοῦ τὸν 5
λόγον ἐπαινεθῆναι, ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ,
ἀλλ' οὐκ ἐκείνη μόνον, ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα, καὶ ἀκρι-
βῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται;] εἰ γὰρ δεῖ,
συγχωρητέου χάριω σῆν, ἐπεὶ ἐμέ γε ἔλαθεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς
οὐδενίας.] τῷ γὰρ ῥητορικῶ αὐτοῦ μόνῳ τὸν νοῦν προσ- 235
εἶχον, τοῦτο δὲ οὐδ' (ἂν) αὐτὸν ᾤμην Λυσίαν οἶεσθαι ἰκανὸν
εἶναι. καὶ οὖν μοι ἔδοξεν, ὦ Φαῖδρε, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο
λέγεις, δις καὶ τρις τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι, ὡς οὐ πάνν εὐπορῶν
τοῦ πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἴσως οὐδὲν αὐτῷ μέλου 5
τοῦ τοιούτου· καὶ ἐφαίνετο δὴ μοι νεανιεύεσθαι ἐπιδεικνύ-
μενος ὡς οἷός τε ὦν ταῦτα ἐτέρως τε καὶ ἐτέρως λέγων
ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα.

ΦΑΙ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες· αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ b
μάλιστα ὁ λόγος ἔχει. τῶν γὰρ ἐνότων ἀξίως ῥηθῆναι

d 3 ἐδόκει T : δοκεῖς B   d 7 δὴ δοκεῖ T W : δὴ B : δεῖ Schanz
e 3 τούτων μείζω B : μείζω τούτων T   e 7 καὶ ἀκριβῶς fort. non
legerunt Plutarchus Hermias   e 8 ἀποτετόρνευται B : ἀποτετόρνωται
T   a 1 μόνῳ B T : μόνον W   a 2 ἂν ante αὐτὸν addidi : ante
ᾤμην add. Thompson : post οἶεσθαι add. Ast   a 3 καὶ οὖν Her-
mann : καὶ δὴ οὖν Stephanus : δικαιοῦν B : δίκαιον οὖν T W   a 4 λέγεις
T : λέγῃς B   a 7 ταῦτα Heindorf : ταῦτα B T   b 2 ἀξίως]
ἀξίων Madvig

ἐν τῷ πράγματι οὐδὲν παραλέλοιπεν, ὥστε παρὰ τὰ ἐκείνῳ
 εἰρημένα μηδέν' (ἄν) ποτε δύνασθαι εἰπεῖν ἄλλα πλείω καὶ
 5 πλείονος ἄξια.

ΣΩ. Τοῦτο ἐγὼ σοι οὐκέτι οἶός τ' ἔσομαι πιθέσθαι
 παλαιοὶ γὰρ καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες περὶ αὐτῶν
 εἰρηκότες καὶ γεγραφότες ἐξελέγξουσί με, ἕαν σοι χαριζό-
 μενος συγχωρῶ.

c ΦΑΙ. Τίνες οὗτοι; καὶ ποῦ σὺ βελτίω τούτων ἀκήκοας;

ΣΩ. Νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν· δῆλον δὲ ὅτι τινῶν
 ἀκήκοα, ἣ που Σαπφοῦς τῆς καλῆς ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ
 σοφοῦ ἢ καὶ συγγραφέων τινῶν. πόθεν δὴ τεκμαιρόμενος
 5 λέγω; πλήρῃς πως, ὦ δαιμόνιε, τὸ στῆθος ἔχων αἰσθάνομαι
 παρὰ ταῦτα ἂν ἔχειω εἰπεῖν ἕτερα μὴ χείρω, ὅτι μὲν οὖν
 παρά γε ἔμαντοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννενόηκα, εὖ οἶδα, συνειδῶς
 ἔμαντῷ ἀμαθίαν· λείπεται δὴ οἶμαι ἐξ ἄλλοτριῶν ποθὲν
 d ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαι με δίκην ἀγγείου,
 ὑπὸ δὲ νωθείας αὐτὸ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι, ὅπως τε
 καὶ ὦντινων ἦκουσα.

ΦΑΙ. Ἄλλ', ὦ γενναιότατε, κάλλιστα εἶρηκας. σὺ γὰρ
 5 ἐμοὶ ὦντινων μὲν καὶ ὅπως ἦκουσας μηδ' ἂν κελεύω εἶπης,
 τοῦτο δὲ αὐτὸ ὃ λέγεις ποίησον· τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ βελτίω
 τε καὶ μὴ ἐλάττω ἕτερα ὑπέσχησαι εἰπεῖν τούτων ἀπεχό-
 μενος, καὶ σοι ἐγώ, ὥσπερ οἱ ἐννεά ἄρχοντες, ὑπισχνούμαι
 χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν, οὐ
 e μόνον ἔμαντοῦ ἀλλὰ καὶ σῆν.)

ΣΩ. Φίλτατος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς, ὦ Φαῖδρε,
 εἶ με οἶει λέγειν ὡς Λυσίας τοῦ παντὸς ἡμάρτηκεν, καὶ οἶόν
 τε δὴ παρὰ πάντα ταῦτα ἄλλα εἰπεῖν· τοῦτο δὲ οἶμαι οὐδ'
 5 ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. αὐτίκα περὶ οὗ
 ὁ λόγος, τίνα οἶει λέγοντα ὡς χρῆ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ

b 4 μηδέν' ἂν Aldina: μηδένα BT (μηδ' ἂν marg. t) b 6 τ' B:
 γε T πιθέσθαι B: πείθεσθαι T c 5 πως] περ Aldina d 7 ἕτερα
 ὑπέσχησαι scripsi: ἕτερα ὑπόσχες Badham (secl. εἰπεῖν): ἕτερα ὑποσχέσει
 BT: ἕτερα ἐπιχείρει Schanz: alii alia e 4 πάντα ταῦτα B: ταῦτα
 πάντα T: ταῦτα G e 6 τίνα BT: τί vulg.

ἐρώντι χαρίζεσθαι, παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκω-
μαίσειν, τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν, ἀναγκαῖα γοῦν ὄντα, εἴτ' 236
ἄλλ' ἄττα ἕξιεν λέγειν; ἀλλ' οἶμαι τὰ μὲν τοιαῦτα ἕατέα
καὶ συγγνωστέα λέγουσι· καὶ τῶν μὲν τοιούτων οὐ τὴν
εὔρεσιν ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἐπαινετέον, τῶν δὲ μὴ ἀνα-
γκαίων τε καὶ χαλεπῶν εὐρεῖν πρὸς τῇ διαθέσει καὶ τὴν 5
εὔρεσιν.

ΦΑΙ. Συγχωρῶ ὃ λέγεις· μετρίως γάρ μοι δοκεῖς εἰρη-
κέναι. ποιήσω οὖν καὶ ἐγὼ οὕτως· τὸ μὲν τὸν ἐρώντα
τοῦ μὴ ἐρώντος μᾶλλον νοσεῖν δώσω σοι ὑποτίθεσθαι, τῶν b
δὲ λοιπῶν ἕτερα πλείω καὶ πλείονος ἄξια εἰπὼν τῶνδε
[Λυσίου] παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν
'Ολυμπία στάθῃτι·

ΣΩ. Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν 5
ἐπελαβόμην ἐρεσχηλῶν σε, καὶ οἶει δὴ με ὡς ἀληθῶς ἐπι-
χειρήσειν εἰπεῖν παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποι-
κιλώτερον;

ΦΑΙ. Περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς
ἐλήλυθας. ῥητέον μὲν γάρ σοι παντὸς μᾶλλον οὕτως ὅπως c
οἶός τε εἶ, ἵνα μὴ τὸ τῶν κωμῶδῶν φορτικὸν πρᾶγμα
ἀναγκαζόμεθα ποιεῖν ἀνταποδιδόντες ἀλλήλοις [εὐλαβήθητι],
καὶ μὴ βούλου με ἀναγκάσαι λέγειν ἐκεῖνο τὸ “εἰ ἐγὼ, ὦ
Σώκρατες, Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλη- 5
σμαι,” καὶ ὅτι “ἐπεθύμε μὲν λέγειν, ἐθρύπτετο δέ·”
ἀλλὰ διανοήθητι ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν πρὶν ἂν σὺ εἴπῃς
ἢ ἔφησθα ἐν τῷ στηθεὶ ἔχειν. ἐσμέν δὲ μόνω ἐν ἐρημίᾳ,
ἰσχυρότερος δ' ἐγὼ καὶ νεώτερος, ἐκ δὲ ἀπάντων τούτων d
“σύνυες ὃ τοι λέγω,” καὶ μηδαμῶς πρὸς βίαν βουλευθῆς
μᾶλλον ἢ ἐκὼν λέγειν.

b2 εἰπὼν τῶνδε TW: εἰπόντος B: εἰπὼν τῶν τοῦ fecit t b3 Λυσίου
seclusi b4 στάθῃτι BT: ἐστάθη Photius: ἕσταθη Cobet c1 ἐλή-
λυθας T: ἐλήλυθα B c2 ἵνα B: ἵνα δὲ T c3 ἀναγκαζόμεθα
B: ἀναγκαζόμεθα T εὐλαβήθητι secl. Cobet c7 διανοήθητι T:
διανοήθητε B c8 μόνω BW: μόνω μὲν T d2 ὃ τοι' ὃ σοι
hoc loco BT (at cf. Menon. 76d) βίαν T: βίαν BW

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ μακάριε Φαῖδρε, γελοῖος ἔσομαι παρ'
5 ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.

ΦΑΙ. Οἷσθ' ὡς ἔχει; παῦσαι πρὸς με καλλωπιζόμενος·
σχεδὸν γὰρ ἔχω δ' εἰπὼν ἀναγκάσω σε λέγειν.

ΣΩ. Μηδαμῶς τοίνυν εἴπης.

ΦΑΙ. Οὐκ, ἀλλὰ καὶ δὴ λέγω· ὁ δέ μοι λόγος ὄρκος
10 ἔσται. ὄμνυμι γάρ σοι—τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; ἢ βού-
e λει τὴν πλάτανον ταυτηνί;—ἢ μήν, εἴαν μοι μὴ εἴπης τὸν
λόγον ἐναντίον αὐτῆς ταύτης, μηδέποτε σοι ἕτερον λόγον
μηδένα μηδενὸς μήτε ἐπιδείξειν μήτε ἐξαγγελεῖν·

ΣΩ. Βαβαῖ, ὦ μιარέ, ὡς εὖ ἀνηῦρες τὴν ἀνάγκην ἀνδρὶ
5 φιλολόγῳ ποιεῖν δ' ἂν κελεύης.

ΦΑΙ. Τί δῆτα ἔχων στρέφῃ;

ΣΩ. Οὐδὲν ἔτι, ἐπειδὴ σύ γε ταῦτα ὀμώμοκας. πῶς
γὰρ ἂν οἷός τ' εἶην τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι;

237 ΦΑΙ. Λέγε δῆ.

ΣΩ. Οἷσθ' οὖν ὡς ποιήσω;

ΦΑΙ. Τοῦ πέρι;

ΣΩ. Ἐγκαλυψάμενος ἐρῶ, ἵν' ὅτι τάχιστα διαδράμω
5 τὸν λόγον καὶ μὴ βλέπων πρὸς σέ ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι.

ΦΑΙ. Λέγε μόνον, τὰ δ' ἄλλα ὅπως βούλει ποιεῖ.

ΣΩ. Ἄγετε δῆ, ὦ Μοῦσαι, εἴτε δι' ᾤδῆς εἶδος λίγειαι,
εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυ-
μίαν, “ξύμ μοι λάβεσθε” τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει
10 ὁ βέλτιστος οὗτος λέγειν, ἵν' ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ, καὶ πρότερον
b δοκῶν τούτῳ σοφὸς εἶναι, νῦν ἔτι μᾶλλον δόξῃ.

Ἦν οὕτω δῆ παῖς, μᾶλλον δὲ μεираκίσκος, μάλα καλός·
τούτῳ δὲ ἦσαν ἐρασταὶ πάνυ πολλοί. εἰς δέ τις αὐτῶν

ε 3 μηδενὸς μήτε T: μηδενός τ' B   ἐξαγγελεῖν G: ἐξαγγέλλειν
BT   a 7 λίγειαι T: λιγαι B   a 8 γένος τὸ Λιγύων μουσικὸν
Dionysius: γένος τι μουσικὸν Heraclitus: γένος μουσικὸν τὸ λιγὸν ἔν
Stobaeus   ἔσχετ' ἐπωνυμίαν BT Stobaeus: ἔσχετε τὴν ἐπωνυμίαν
Dionysius, Heraclitus   b 2 μεираκίσκος BT: μεираκίσκος ἀπαλὸς
vulg.

αἰμύλος ἦν, ὃς οὐδενὸς ἦπτον ἐρῶν ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς οὐκ ἐρώφῃ. καὶ ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἔπειθεν τοῦτ' αὐτό, ὡς μὴ 5 ἐρῶντι πρὸ τοῦ ἐρῶντος δέοι χαρίζεσθαι, ἔλεγεν τε ᾧδε—

Περὶ παντός, ᾧ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς
 βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἦ ἡ βουλή, ἣ παντὸς C
 ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν ὅτι οὐκ
 ἴσασι τὴν οὐσίαν ἐκάστου. ὡς οὖν εἰδότες οὐ διομολογοῦνται
 ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἰκὸς ἀποδιδύασιν·
 οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν. ἐγὼ οὖν 5
 καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ
 καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται πότερα ἐρῶντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς
 φιλίαν ἰτέον, περὶ ἔρωτος οἷόν τ' ἔστι καὶ ἦν ἔχει δύνα-
 μιν, ὁμολογία θέμενοι ὄρον, εἰς τοῦτο ἀποβλέποντες καὶ d
 ἀναφέροντες τὴν σκέψιν ποιῶμεθα εἴτε ὠφελίαν εἴτε
 βλάβην παρέχει. ὅτι μὲν οὖν δὴ ἐπιθυμία τις ὃ ἔρωσ,
 ἅπαντι δῆλον· ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ἐρῶντες ἐπιθυμοῦσι τῶν
 καλῶν, ἴσμεν. τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; 5
 δεῖ αὖ νοῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐν ἐκάστῳ δύο τινέ ἐστων ἰδέα
 ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἐπόμεθα ἢ ἂν ἄγητον, ἣ μὲν ἔμ-
 φυτος οὔσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα,
 ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου. τούτῳ δὲ ἐν ἡμῖν τοτὲ μὲν ὁμο-
 νοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον· καὶ τοτὲ μὲν ἢ ἑτέρα, e
 ἄλλοτε δὲ ἢ ἑτέρα κρατεῖ. δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἀριστον
 λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα·
 ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης ἐν 238
 ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη. ὕβρις δὲ δὴ πολυάνυμον
 —πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυμερές—καὶ τούτων τῶν ἰδεῶν

b 5 αἰτῶν T W Heraclitus: ἐρῶν B c 1 βουλευέσθαι T: βουλεύ-
 εσθαι B δεῖ B: ἂ δεῖ T παντὸς B Simplicius: ἅπαντος T
 c 4 προελθόντες t: προσελθόντες BT c 5 ἀλλήλοις B: ἄλλοις ex
 ἀλλήλοις T c 7 πότερα T: πότερον (sed a s. v.) W: om. B
 c 8 οἷόν τ'] οἷόν τι ci. Heindorf ἔχει T: εἶχε B d 6 αἰ]
 δὴ Schanz d 8 ἡδονῶν T: δηλον ὡν B a 3 πολυμελὲς
 . . . καὶ πολυμερές scripsi: πολυμελὲς . . . καὶ πολυειδὲς B Stobaeus:
 πολυμερές . . . καὶ πολυειδὲς T: πολυειδὲς . . . καὶ πολυμελὲς V

ἐκπρεπῆς ἢ ἂν τύχη γενομένη, τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὄνο-
 5 μαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται, οὔτε τινα καλὴν οὔτ'
 ἐπαξίαν κεκτῆσθαι. περὶ μὲν γὰρ ἔδωδὴν κρατοῦσα τοῦ
 λόγου τε τοῦ ἀρίστου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμία
 b γαστριμαργία τε καὶ τὸν ἔχοντα ταῦτόν τοῦτο κεκλημένον
 παρέξεται· περὶ δ' αὖ μέθας τυραννεύσασα, τὸν κεκτημένον
 ταύτη ἄγουσα, δῆλον οὖ τεύξεται προσρήματος· καὶ τᾶλλα
 δὴ τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα τῆς
 5 αἰεὶ δυναστευούσης ἢ προσήκει καλεῖσθαι πρόδηλον. ἧς δ'
 ἔνεκα πάντα τὰ πρόσθεν εἴρηται, σχεδὸν μὲν ἤδη φανερόν,
 λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πάντως σαφέστερον· ἢ γὰρ ἄνευ
 λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὀρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία
 c πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἑαυτῆς συγ-
 γενῶν ἐπιθυμιῶν ἐπὶ σωμαίων κάλλος ἐρρωμένως ῥωσθεῖσα
 νικήσασα ἀγωγῇ, ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα,
 ἔρως ἐκλήθη.]

5 Ἄτάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἐμαυτῷ,
 θεῖον πάθος πεπονθέναι;

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, παρὰ τὸ εἰωθὸς εὐροιά
 τίς σε εἴληφεν.

ΣΩ. Σιγῇ τοίνυν μου ἄκουε. τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν
 d ὁ τόπος εἶναι, ὥστε ἔαν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος προϊόντος
 τοῦ λόγου γένωμαι, μὴ θαυμάσης· τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω
 διθυράμβων φθέγγομαι.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

a 4 ἐπονομαζόμενον Stobaeus a 6 κεκτῆσθαι B: κεκλησθαι T
 a 7 τε T Stobaeus: om. B b 5 ἢ B T: δ Stobaeus b 7 πάντως
 Stobaeus Ven. 189: πᾶν πως B T b 8 τὸ ὀρθὸν B T Dionysius
 ad Cn. Pompeium: τὰγαθὸν in marg. B² Dionysius de Demosthene
 c 1 ἀχθεῖσα B T pr. loc. Dionysius Hermias: ἄγουσα in marg. B² alt.
 loc. Dionysius ὑπὸ αὐτῶν om. marg. B² alt. loc. Dionysius ἑαυτῆς
 B² T Dionysius Stobaeus: ἑαυτῇ B c 2 ἐρρωμένως B² T Dionysius
 Stobaeus: ἐρώμενος pr. B ἐρρωμένως... νικήσασα secl. G. Hermann
 c 3 ἀγωγῇ B T: ἀγωγή Dionysius ἐπωνυμίαν B T pr. loc. Dionysius:
 ἐπιθυμίαν marg. b alt. loc. Dionysius

ΣΩ. Τούτων μέντοι σὺ αἴτιος. ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἄκουε· 5
 ἴσως γὰρ κὰν ἀποτράποιτο τὸ ἐπιόν. ταῦτα μὲν οὖν θεῶ
 μελήσει, ἡμῖν δὲ πρὸς τὸν παῖδα πάλιν τῷ λόγῳ ἰτέον.

Εἶεν, ὦ φέριστε· ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὃν περὶ οὗ βου-
 λευτέον, εἴρηταί τε καὶ ὤρισται, βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ
 τὰ λοιπὰ λέγωμεν τίς ὠφελία ἢ βλάβη ἀπὸ τε ἐρῶντος e
 καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἕξ εἰκότος συμβήσεται. τῷ δὲ
 ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένῳ δουλεύοντί τε ἡδονῇ ἀνάγκη που
 τὸν ἐρώμενον ὡς ἡδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζει· νοσοῦντι
 δὲ πᾶν ἡδὺ τὸ μὴ ἀντιτεῖνον, κρεῖττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. 5
 οὔτε δὴ κρεῖττω οὔτε ἰσοῦμενον ἐκὼν ἐραστῆς παιδικὰ 239
 ἀνέξεται, ἦττω δὲ καὶ ὑποδεέστερον αἰεὶ ἀπεργάζεται· ἦττων
 δὲ ἀμαθῆς σοφοῦ, δειλὸς ἀνδρείου, ἀδύνατος εἰπεῖν ῥήτο-
 ρικοῦ, βραδὺς ἀγχίνου. τοσοῦτων κακῶν καὶ ἔτι πλειόνων |
 κατὰ τὴν διάνοιαν ἐραστὴν ἐρωμένῳ ἀνάγκη γιγνομένων τε 5
 καὶ φύσει ἐνόνητων [τῶν] μὲν ἡδεσθαι, τὰ δὲ παρασκευάζειν,
 ἢ στéρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος· φθονερὸν δὲ ἀνάγκη
 εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ b
 ὠφελίμων ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο, μεγάλης αἰτιον
 εἶναι βλάβης, μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη.
 τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει οὖν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ
 ἀνάγκη πόρρωθεν εἶργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονη- 5
 θῆναι· τὰ τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ἢ πάντα ἀγνοῶν
 καὶ πάντα ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐραστὴν, οἷος ὢν τῷ μὲν
 ἡδιστος, ἑαυτῷ δὲ βλαβερώτατος ἂν εἴη. τὰ μὲν οὖν κατὰ
 διάνοιαν ἐπίτροπός τε καὶ κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελεῖς ἀνὴρ c
 ἔχων ἔρωτα.

Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἕξιον τε καὶ θεραπείαν οἶαν τε καὶ
 ὡς θεραπεύσει οὗ ἂν γένηται κύριος, ὃς ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ

d 6 κὰν B: ἂν T   e 3 δουλεύοντι B: ἢ δουλεύοντι T   e 5 μὴ
 T: om. B   a 2 ἦττων BT: ἦττων V   a 6 ἐνόνητων T Stobaeus:
 ἐν ὄνητων B   τῶν BT Stobaeus: secl. Nutzhorn: τοῖς Heindorf
 b 8 ἑαυτῷ T Stobaeus: τῷ ἑαυτῷ B   ἂν V: om. BT

5 ἡνάγκασται διώκειν, δεῖ μετὰ ταῦτα ἰδεῖν. ὀφθήσεται δὴ
μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων, οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῷ
τεθραμμένον ἀλλὰ ὑπὸ συμμιγεί σκιᾷ, πόνων μὲν ἀνδρείων
καὶ ἰδρώτων ξηρῶν ἄπειρον, ἔμπειρον δὲ ἀπαλῆς καὶ ἀνάν-
d δρου διαίτης, ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων
κοσμούμενον, ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἔπεται πάντα ἐπιτη-
δεύοντα, ἃ δῆλα καὶ οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν, ἀλλὰ
ἐν κεφάλαιον ὀρισασμένους ἐπ' ἄλλο ἰέναι· τὸ γὰρ τοιοῦτον
5 σῶμα ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρεῖαις ὅσαι μεγάλαι οἱ
μὲν ἐχθροὶ θαρροῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἔρασταὶ
φοβοῦνται.]

Τοῦτο μὲν οὖν ὡς δῆλον ἐατέον, τὸ δ' ἐφεξῆς ῥητέον,
e τίνα ἡμῖν ὠφελίαν ἢ τίνα βλάβην περὶ τὴν κτήσῳ ἢ τοῦ
ἐρώντος ὀμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία παρέξεται. σαφὲς δὴ
τοῦτό γε παντὶ μὲν, μάλιστα δὲ τῷ ἔραστῇ, ὅτι τῶν φιλά-
των τε καὶ εὐνουστάτων καὶ θειοτάτων κτημάτων ὄρφανόν
5 πρὸ παντὸς εὔξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον· πατὴρ γὰρ καὶ
μητὴρ καὶ συγγενῶν καὶ φίλων στέρεσθαι ἂν αὐτὸν δέξαιτο,
240 διακωντὰς καὶ ἐπιτιμητὰς ἡγούμενος τῆς ἡδίστης πρὸς
αὐτὸν ὀμιλίας. ἀλλὰ μὴν οὐσίαν γ' ἔχοντα χρυσοῦ ἢ τινοσ
ἄλλης κτήσεως οὔτε εὐάλωτον ὁμοίως οὔτε ἀλόντα εὐμετα-
χειρίστον ἡγήσεται· ἐξ ὧν πᾶσα ἀνάγκη ἔραστὴν παιδικούς
5 φθονεῖν μὲν οὐσίαν κεκτημένοις, ἀπολλυμένης δὲ χαίρειν.
ἔτι τοίνυν ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον ὅτι πλείστον χρόνον
παιδικὰ ἔραστῆς εὔξαιτ' ἂν γενέσθαι, τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ὡς
πλείστον χρόνον καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν.

*Ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά, ἀλλὰ τις δαίμων ἔμειξε τοῖς
b πλείστοις ἐν τῷ παραντίκα ἡδονῆν, οἶον κόλακι, δεινῷ θηρίῳ
καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμειξεν ἢ φύσις ἡδονῆν τινα οὐκ

c 5 μετὰ T: με B δὴ Hirschig: δὲ BT d 1 κόσμοις BT:
σχήμασιν Plutarchus d 3 ἃ δῆλα bt: ἄδηλα BT d 4 ἐν
κεφάλαιον] ἐν κεφαλαίῳ Ast e 3 δὲ T: γε B e 5 εὔξαιτ'
T: εὔξετ' B e 6 μητὴρ καὶ T Stobaeus: μητὴρ B a 5 ἀπολ-
λυμένης BT: ἀπολλυμένοις vulg. a 6 οἶκον T Stobaeus:
οἶκον B

ἄμουσον, καὶ τις ἑταίραν ὡς βλαβερὸν ψέξειεν ἄν, καὶ ἄλλα
 πολλὰ τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων,
 οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει· παιδικοῖς δὲ 5
 ἐραστῆς πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ εἰς τὸ συνημερεῦειν πάντων
 ἀηδέστατον. ἡλικά γὰρ δὴ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπει τὸν c
 ἡλικά—ἡ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα
 δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται—ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἡ
 τούτων συνουσία ἔχει, καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον αὐτὴν βαρὺν
 παντὶ περὶ πᾶν λέγεται· ὁ δὲ πρὸς τῇ ἀνομοιότητι μάλιστα 5
 ἐραστῆς πρὸς παιδικὰ ἔχει. νεωτέρῳ γὰρ πρεσβύτερος
 συνῶν οὐθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἐκὼν ἀπολείπεται, ἀλλ' ὑπ'
 ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται, ὅς ἐκείνῳ μὲν ἡδονὰς ἀεὶ d
 διδοὺς ἄγει, ὀρώντι, ἀκούοντι, ἀπτομένῳ, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν
 αἰσθανομένῳ τοῦ ἐρωμένου, ὥστε μεθ' ἡδονῆς ἀραρότως αὐτῷ
 ὑπηρετεῖν· τῷ δὲ δὴ ἐρωμένῳ ποῖον παραμύθιον ἢ τίνας
 ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει τὸν ἴσον χρόνον συνόντα μὴ οὐχὶ ἐπ' 5
 ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας—ὀρώντι μὲν ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ
 οὐκ ἐν ὄρα, ἐπομένων δὲ τῶν ἄλλων ταύτη, ἃ καὶ λόγῳ
 ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπέες, μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ ἀνάγκης ἀεὶ e
 προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι, φυλακάς τε δὴ καχυποτόπους
 φυλαττομένῳ διὰ παντὸς καὶ πρὸς ἅπαντας, ἀκαίρους τε
 ἐπαίνους καὶ ὑπερβάλλοντας ἀκούοντι, ὡς δ' αὐτῶς ψόγους
 νήφοντος μὲν οὐκ ἀνεκτοῦς, εἰς δὲ μέθην λόντος πρὸς τῷ 5
 μὴ ἀνεκτῷ ἐπαισχεῖς, παρρησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένην
 χρωμένον;

Καὶ ἐρῶν μὲν βλαβερός τε καὶ ἀηδής, λήξας δὲ τοῦ
 ἔρωτος εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἄπιστος, εἰς δὲ πολλὰ καὶ
 μετὰ πολλῶν ὄρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος μόγις 10

b5 ἡδίστοισιν B: ἡδίστοις T. Stobaeus c1 δὴ Stobaeus
 Aristaeus: om. B T τέρπει B ex emend. T: τέρπει T
 c7 ἐκὼν ἀπολείπεται B: ἀπολείπεται ἐκὼν T d5 διδοὺς T: ἀιδούς
 B: διαιδούς W e2 φυλακάς T: φύλακας B καχυποτόπους T:
 καχυπὸ τόπους B: καχυπόπους vulg. e3 ἀκαίρους τε ἐπαίνους T:
 ἀκαίρους τε καὶ ἐπαίνους B: ἐπαίνους τε καὶ ἀκαίρους W e5 νήφοντος
 T: νήφοντες B e6 ἐπαισχεῖς ci. Heindorf: ἐπ' αἴσχει B T

241 κατείχε τήν γ' ἐν τῷ τότε συνουσίαν ἐπίπονον οὔσαν φέρειν δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν] τότε δὴ δέον ἐκτίνειν, μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὐτῷ καὶ προστάτην, νοῦν καὶ σωφροσύνην ἀντ' ἔρωτος καὶ ματίας, ἄλλος γεγυῶς λέληθεν τὰ παιδικά. καὶ
 5 ὁ μὲν αὐτὸν χάριν ἀπαιτεῖ τῶν τότε, ὑπομιμνήσκων τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα, ὡς τῷ αὐτῷ διαλεγόμενος· ὁ δὲ ὑπ' αἰσχύνης οὔτε εἰπεῖν τολμᾷ ὅτι ἄλλος γέγονεν, οὔθ' ὅπως τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις
 b ἐμπεδώσῃ ἔχει, νοῦν ἤδη ἐσχηκῶς καὶ σεσωφρονηκῶς, ἵνα μὴ πράττων ταῦτα τῷ πρόσθεν ὁμοίος τε ἐκείνῳ καὶ ὁ αὐτὸς πάλιν γένηται. φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπεστερηκῶς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἔραστής, ὀστράκου μετα-
 5 πεσόντος, ἴεται φυγῇ μεταβαλὼν· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων, ἠγνοηκῶς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐκ ἄρα ἔδει ποτὲ ἐρῶντι καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι,
 c ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μή, ἀναγκαῖον εἶη ἐνδοῦναι αὐτὸν ἀπίστῳ, δυσκόλῳ, φθοερῷ, ἀηδεῖ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἕξι, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς
 5 ψυχῆς παιδείου, ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς τῇ ἀληθείᾳ τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. ταῦτά τε οὖν χρῆ, ὧ παῖ, συννοεῖν, καὶ εἰδέναι τὴν ἔραστοῦ φιλίαν ὅτι οὐ μετ' εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτίου τρόπου, χάριν πλησμονῆς,
 d ὡς λύκοι ἄρνας ἀγαπῶσιν, ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἔρασταί.

Τούτ' ἐκεῖνο, ὦ Φαῖδρε. οὐκέτ' ἂν τὸ πέρα ἀκούσαις ἐμοῦ λέγοντος, ἀλλ' ἤδη σοι τέλος ἐχέτω ὁ λόγος.

a.1 γ' T: om. B οὔσαν T: om. B a.2 ἐκτίνειν B: ἐκτείνειν pg. T: ἐκτείνει G μεταβαλὼν BT: μεταλαβὼν corr. Coisl.
 a.7 ὅτι T: οὔτ' εἰ B b.1 ἐμπεδώσῃ BTW: ἐμπεδώσει vulg.
 b.3 ἀπεστερηκῶς BT: ἀπειρηκῶς corr. Coisl.: ἀπεστρυγηκῶς G. Hermann b.5 διώκειν T: διώκων B c.2 δυσκόλῳ φθοερῷ secl. Spengel c.4 τοῦ BT Stobaeus: om. vulg. d.1 ἄρνας ἀγαπῶσιν BT: ἄρνα φιλοῦσ' vulg.: αἰγ' ἀγαπῶσιν schol. Hermogenis: ἄρν' ἀγαπῶσ' Bekker d.3 ἀλλ' ἤδη B: ἀλλὰ δὴ T τέλος BT: πέρα vulg.

ΦΑΙ. Καίτοι ὦμην γε μεσοῦν αὐτόν, καὶ ἐρεῖν τὰ ἴσα
περὶ τοῦ μὴ ἐρώντος, ὡς δεῖ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι μᾶλλον, 5
λέγων ὅσα αὐτὸν ἔχει ἀγαθὰ· νῦν δὲ δὴ, ὦ Σώκρατες, τί
ἀποπαύη;

ΣΩ. Οὐκ ἤσθου, ὦ μακάριε, ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ἀλλ' e
οὐκέτι διθυράμβους, καὶ ταῦτα ψέγων; ἐὰν δ' ἐπαινεῖν τὸν
ἕτερον ἄρξωμαι, τί με οἶει ποιήσῃ; ἀρ' οἴσθ' ὅτι ὑπὸ
τῶν Νυμφῶν, αἷς με σὺ προύβαλες ἐκ προνοίας, σαφῶς
ἐνθουσιάζω; λέγω οὖν ἐνὶ λόγῳ ὅτι ὅσα τὸν ἕτερον λελοι- 5
δορήκαμεν, τῷ ἐτέρῳ τὰναντία τούτων ἀγαθὰ πρόσσεστιν. καὶ
τί δεῖ μακροῦ λόγου; περὶ γὰρ ἀμφοῖν ἰκανῶς εἴρηται.
καὶ οὕτω δὴ ὁ μῦθος ὅτι πάσχειν προσήκει αὐτῷ, τοῦτο
πίσεται· κἀγὼ τὸν ποταμὸν τούτου διαβὰς ἀπέρχομαι πρὶν 242
ὑπὸ σοῦ τι μείζον ἀναγκασθῆναι.

ΦΑΙ. Μήπω γε, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ.
ἢ οὐχ ὄρας ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται ἢ δὴ καλουμένη
σταθερά; ἀλλὰ περιμεύαντες καὶ ἅμα περὶ τῶν εἰρημένων 5
διαλεχθέντες, τάχα ἐπειδὰν ἀποψυχή ἴμεν.

ΣΩ. Θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους, ὦ Φαῖδρε, καὶ ἀτεχνῶς
θαυμάσιος. οἶμαι γὰρ ἐγὼ τῶν ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου γεγονότων
λόγων μηδένα πλείους ἢ σὲ πεπονηκέναι γεγενῆσθαι ἤτοι b
αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ προσαναγκάζοντα
—Σιμίαν Θηβαῖον ἐξαιρῶ λόγου· τῶν δὲ ἄλλων πάμπλου
κρατεῖς—καὶ νῦν αὐτὸν δοκεῖς αἰτιός μοι γεγενῆσθαι λόγῳ τινὶ
ρήθῆναι. 5

ΦΑΙ. Οὐ πόλεμόν γε ἀγγέλλεις. ἀλλὰ πῶς δὴ καὶ τίνι
τούτῳ;

d 4 γε μεσοῦν αὐτόν V : γε μεσοῦν αὐτοῦ B T : σε μεσοῦν αὐτοῦ Her-
mann d 6 λέγων B T : λέγοντα Stephanus : λέγονθ' Schanz
e 5 ἐνθουσιάζω T : ἐνθουσιάζω B a 4 ἢ δὴ t Suidas : ἢ δὴ B T
ἢ δὴ . . . σταθερά secl. Ruhnken a 6 ἀποψυχημεν (sic) B :
ἀποψύξη ἴωμεν T : ἀποψύχη ἄπιμεν Phrynichus b 1 λόγων T : om. BW
πεπονηκέναι B t : πεπονηκέναι pr. T γεγενῆσθαι] γενέσθαι H. Richards
b 2 τῳ B T : om. vulg. b 3 ἐξαιρῶ Heindorf : ἐξαιρῶ B T λόγου
B T : τοῦ λόγου W b 4 γεγενῆσθαι] γενῆσθαι Badham

ΣΩ. Ἡνίκ' ἔμελλον, ὦγαθέ, τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, τὸ
 δαιμόνιον τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖόν μοι γίγνεσθαι ἐγένετο
 C —ἀεὶ δέ με ἐπίσχει ὁ ἄν μέλλω πράττειν—καὶ τινα
 φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι, ἥ με οὐκ ἐᾷ ἀπιέναι πρὶν ἂν
 ἀφοσιώσωμαι, ὥς δὴ τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον. εἰμὶ δὴ
 οὖν μάντις μὲν, οὐ πάνυ δὲ σπουδαῖος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ τὰ
 5 γράμματα φαῦλοι, ὅσον μὲν ἐμαντῶ μόνον ἱκανός· σαφῶς
 οὖν ἤδη μανθάνω τὸ ἀμάρτημα. ὥς δὴ τοι, ὦ ἑταῖρε,
 μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχὴ· ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μὲν τι καὶ
 πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καὶ πῶς ἔδυσωπούμην κατ' Ἰβυκον,
 μὴ τι παρὰ θεοῖς

d ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω·

νῦν δ' ἤσθημαι τὸ ἀμάρτημα.

ΦΑΙ. Λέγεις δὲ δὴ τί;

ΣΩ. Δεινόν, ὦ Φαῖδρε, δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισα
 5 ἐμέ τε ἠνάγκασας εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ· οὐ τίς ἂν εἶη δεινότερος;

ΦΑΙ. Οὐδεὶς, εἴ γε σὺ ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν Ἐρωτα οὐκ Ἀφροδίτης καὶ θεόν τινα ἡγή;

10 ΦΑΙ. Λέγεται γε δὴ.

ΣΩ. Οὐ τι ὑπό γε Λυσίου, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου, ὅς
 e διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη.
 εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς ἢ τι θεῖον ὁ Ἐρωτ, οὐδὲν
 ἂν κακὸν εἶη, τὼ δὲ λόγῳ τὼ νυνδὴ περὶ αὐτοῦ εἰπέτην ὡς
 τοιοῦτου ὄντος· ταύτη τε οὖν ἡμαρτανέτην περὶ τὸν Ἐρωτα,
 5 ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία, τὸ μηδὲν ὑγιὲς λέγοντε

b 9 τε καὶ B T : del. ci. Schanz : μοι καὶ V (om. mox μοι) : καὶ Proclus
 τὸ B T Proclus : om. al. c 1 ἀεὶ . . . πράττειν secl. Heindorf,
 at legit Proclus δ B T : & Proclus c 3 δὴ Proclus : om. B T
 c 5 μὲν B : om. T ἱκανός T : ἱκανῶς B c 6 ὡς δὴ τοι δ T W :
 ὡς δε ποιω BW² (ε et π s. v.) d 1 ἀμβλακῶν B : ἀμπλακῶν T
 τιμᾶν T : τιμᾶν B d 7 οὐ τις T : οὐ τις B : οὐ τί (et mox δεινότερον)
 Proclus d 11 οὐ τι T : ὅτι B : οὐτοι Heindorf c 3 τὼ δὴ λόγῳ
 τὰ T : τῶ δὲ λόγῳ τῶ B e 5 ἔτι τε T : εἴτε B

μηδὲ ἀληθὲς σεμνύνεσθαι ὡς τὶ ὄντε, εἰ ἄρα ἀνθρωπίσκους 243
 τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκίμησεται ἐν αὐτοῖς. ἐμοὶ μὲν οὖν,
 ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· ἔστιν δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ
 μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο,
 Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεῖς διὰ τὴν Ἑλένης 5
 κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς
 ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθὺς—

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
 οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἔκειο Πέργαμα Τροίας·

b

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλινοφδίαν παρα-
 χρήμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἐκείνων γενήσομαι
 κατ' αὐτό γε τοῦτο· πρὶν γάρ τι παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἑρωτος
 κακηγορίαν πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλινοφδίαν, 5
 γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ' αἰσχύνης
 ἐγκεκαλυμμένος.

ΦΑΙ. Τουτωνί, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔστιν ἅπτ' ἂν ἐμοὶ εἶπες
 ἠδίω.

ΣΩ. Καὶ γάρ, ὦγαθὲ Φαῖδρε, ἐννοεῖς ὡς ἀναιδῶς εἴρησθον c
 τῷ λόγῳ, οὗτός τε καὶ ὁ ἐκ τοῦ βιβλίου ῥηθείς. εἰ γὰρ
 ἀκούων τις τύχοι ἡμῶν γεννάδας καὶ πρᾶος τὸ ἦθος, ἐτέρου
 δὲ τοιούτου ἐρῶν ἢ καὶ πρότερόν ποτε ἐρασθείς, λεγόντων
 ὡς διὰ σμικρὰ μεγάλας ἐχθρας οἱ ἐρασταὶ ἀναιροῦνται καὶ 5
 ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερώς τε καὶ βλαβερώς, πῶς οὐκ
 ἂν οἶε αὐτὸν ἠγείσθαι ἀκούειν ἐν ναύταις που τεθραμμένων
 καὶ οὐδένα ἐλεύθερον ἔρωτα ἑωρακότων, πολλοῦ δ' ἂν δεῖν
 ἡμῖν ὁμολογεῖν ἃ ψέγομεν τὸν Ἑρωτα;

d

ΦΑΙ. Ἴσως νῆ Δί', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτόν γε τοίνυν ἔγωγε αἰσχυνόμενος, καὶ αὐτὸν
 τὸν Ἑρωτα δεδιώς, ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἶον ἀλμυρὰν

a 1 μηδὲ T: μήτε B   a 7 ποιεῖ] ἐποίει H. Richards   a 9 οὐδ'
 ἔβας T: οὐδὲ βὰς B   b 6 τῇ T: om. B   c 2 τῷ λόγῳ T: τῷ
 λόγῳ B   c 7 τεθραμμένων corr. Coisl.: τεθραμμένων B T

5 ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι· συμβουλευώ δὲ καὶ Λυσία ὅτι τάχιστα γράψαι ὡς χρὴ ἐραστῆι μᾶλλον ἢ μὴ ἐρώντι ἐκ τῶν ὁμοίων χαρίζεσθαι.

ΦΑΙ. Ἄλλ' εἴ σοι ὅτι ἔξει τοῦθ' οὔτω· σοῦ γὰρ εἰπόντος τὸν τοῦ ἐραστοῦ ἔπαινον, πᾶσα ἀνάγκη Λυσίαν ὑπ' ἐμοῦ
e ἀναγκασθῆναι γράψαι αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ λόγον.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν πιστεύω, ἕωσπερ ἂν ἦς ὃς εἶ.

ΦΑΙ. Λέγε τοίνυν θαρρῶν.

ΣΩ. Ποῦ δὴ μοι ὁ παῖς πρὸς ὃν ἔλεγον; ἵνα καὶ τοῦτο
5 ἀκούσῃ, καὶ μὴ ἀνήκοος ὢν φθάσῃ χαρισάμενος τῷ μὴ ἐρώντι.

ΦΑΙ. Οὗτος παρά σοι μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν, ὅταν σὺ βούλῃ.

ΣΩ. Οὕτωςι τοίνυν, ὦ παῖ καλέ, ἐννόησον, ὡς ὁ μὲν
244 πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους, Μυρρινουσίου ἀνδρός· ὃν δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου, Ἰμεραίου. λεκτέος δὲ ᾧδε, ὅτι Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος ὃς ἂν παρόντος ἐραστοῦ τῷ μὴ ἐρώντι μᾶλλον φῆ δεῖν χαρίζεσθαι,
5 διότι δὴ ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἀπλοῦν τὸ μανίαν κακὸν εἶναι, καλῶς ἂν ἐλέγετο· νῦν δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας, θεία μέντοι
··· δόσει διδομένης. ἢ τε γὰρ δὴ ἐν Δελφοῖς προφήτις αἴ τ' ἐν
b Δωδώνῃ ἰέρειαι μανείσαι μὲν πολλὰ δὴ καὶ κατὰ ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τὴν Ἑλλάδα ἠργάσαντο, σωφρονούσαι δὲ βραχέα ἢ οὐδέν· καὶ ἔαν δὴ λέγωμεν Σίβυλλάν τε καὶ ἄλλους, ὅσοι μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέω πολλὰ δὴ πολλοῖς προλέγοντες
5 τὸ μέλλον ᾤρθωσαν, μηκύνοιμεν ἂν δῆλα παντὶ λέγουτες. τοῦδε μὴν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ

d8 οὔτω· σοῦ Schanz : οὔτως σοῦ t : οὔτως οὐ BT e4 τοῦτο
B : τοῦτου T e7 πάρα Cobet (secl. mox πάρεστιν) a3 λεκτέος
TW : om. B λόγος B : ὁ λόγος T a8 γὰρ δὴ T : γὰρ * * B : γὰρ
Aristides b4 ἐνθέω T : ἐν θεοῖς B b5 ᾤρθωσαν Ven. 189
corr. V Aristides : ὀρθῶς BT

ὀνόματα τιθέμενοι οὐκ αἰσχροὺς ἠγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν·
 οὐ γὰρ ἂν τῇ καλλίστῃ τέχνῃ, ἣ τὸ μέλλον κρίνεται, αὐτὸ **c**
 τοῦτο τοῦνομα ἐμπλέκοντες μανικὴν ἐκάλεσαν. ἀλλ' ὡς
 καλοῦ ὄντος, ὅταν θείᾳ μοίρᾳ γίγνηται, οὕτω νομίσαντες
 ἔθεντο, οἱ δὲ νῦν ἀπειροκάλως τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες
 μαντικὴν ἐκάλεσαν. ἔπει καὶ τὴν γε τῶν ἐμφρόνων, **5**
 ζήτησιν τοῦ μέλλοντος διὰ τε ὀρνίθων ποιουμένων καὶ τῶν
 ἄλλων σημείων, ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ
 οἴησει νῦν τε καὶ ἱστορίαν, οἰονοῖστικὴν ἐπωνόμασαν,
 ἣν νῦν οἰωνιστικὴν τῷ ὦ σεμνύνοντες οἱ νέοι καλοῦσιν· **d**
 ὅσφ δὴ οὖν τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς,
 τό τε ὄνομα τοῦ ὀνόματος ἔργον τ' ἔργου, τόσφ κάλλιον
 μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης τὴν ἐκ θεοῦ τῆς
 παρ' ἀνθρώπων γιγνομένης. ἄλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων **5**
 τῶν μεγίστων, ἃ δὴ παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθὲν ἔν τισι
 τῶν γενῶν ἢ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα, οἷς ἔδει
 ἀπαλλαγὴν ἤθετο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχὰς τε καὶ **e**
 λατρείας, ὅθεν δὴ καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξάντη
 ἐποίησε τὸν [ἐαυτῆς] ἔχοντα πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
 ἔπειτα χρόνον, λύσιν τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ
 τῶν παρόντων κακῶν εὐρομένη, τρίτη δὲ ἀπὸ Μουσῶν **245**
 κατοκωχὴ τε καὶ μανία, λαβοῦσα ἀπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν,
 ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα κατὰ τε ὤδας καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην ποιήσιν, μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα τοὺς
 ἐπιγιγνομένους παιδεύει, ὃς δ' ἂν ἀνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ **5**
 ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἰκανὸς

c 4 ἐπεμβάλλοντες Aristides **c 6** ποιουμένων secl. Schanz :
 ποιουμένην Stephanus **c 7** ποριζομένων] ποριζομένην Stephanus
 ἀνθρωπίνῃ οἴησει pr. B Aristides : ἀνθρωπίνην οἴησει corr. b (νοήσει
 voluit) : ἀνθρωπίνην νοήσει T **c 8** οἰονοῖστικὴν W Aristides : οἰωνι-
 στικὴν B : οἶον νοῖστικὴν T **d 5** γε BT : τε Aristides **d 7** γενῶν,
 ἢ BT : γενῶν ἦν Hermann **e 2** δὴ T : om. B **e 3** ἐαυτῆς
 ἔχοντα BT : αὐτὴν ἔχοντα Aristides : ἐαυτῆς secl. (glossema ἐξω
 ἄτης fuisse suspicor) **a 2** κατοκωχὴ W : κατοικωχὴ B : κατακωχὴ
 T : κατοχὴ vulg. **a 6** ποιητικὰς BT Aristides Stobaeus (poeticas
 Seneca) : ποιητικῆς Proclus Synesius : secl. Cobet **πεισθεὶς** BT
 Stobaeus : secl. Cobet **ὡς ἄρα** BT : ἄρα ὡς Stobaeus

ποιητῆς ἐσόμενος, ἀτελής αὐτός τε καὶ ἡ ποίησις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἢ τοῦ σωφρονούντος ἠφανίσθη.

b Τοσαῦτα μὲν σοὶ καὶ ἔτι πλείω ἔχω μανίας γιγνομένης ἀπὸ θεῶν λέγειν καλὰ ἔργα. ὥστε τοῦτό γε αὐτὸ μὴ φοβώμεθα, μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβεῖτω δεδιττόμενος ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου τὸν σώφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον, ἀλλὰ

5 τὸδε πρὸς ἐκείνῳ δείξας φερέσθω τὰ νικητήρια, ὡς οὐκ ἐπ' ὠφελίᾳ ὁ ἔρωσ τῷ ἔρῳντι καὶ τῷ ἔρωμένῳ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται.

c ἢ μῖν δὲ ἀποδεικτέον αὐτὸν τούναντίον, ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ τῇ μεγίστῃ παρὰ θεῶν ἢ τοιαύτη μανία δίδοται· ἢ δὲ δὴ ἀπόδειξις ἔσται δεινοῖς μὲν ἄπιστος, σοφοῖς δὲ πιστή. δεῖ οὖν πρῶτον ψυχῆς φύσεως περὶ θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδόντα πάθη τε καὶ ἔργα τάληθες νοῆσαι· ἀρχὴ δὲ ἀποδείξεως ἦδε.

5 Ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον· τὸ δ' ἄλλο κινοῦν καὶ ὑπ' ἄλλου κινούμενον, παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς. μόνον δὲ τὸ αὐτὸ κινοῦν, ἅτε οὐκ ἀπολείπον ἐαυτό, οὔποτε λήγει κινούμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κινεῖται τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.

d ἀρχὴ δὲ ἀγένητον. ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἀνάγκη πᾶν τὸ γιγνόμενον γίνεσθαι, αὐτὴν δὲ μὴδ' ἐξ ἐνός· εἰ γὰρ ἐκ τοῦ ἀρχῆ γίγνοιτο, οὐκ ἂν ἔτι ἀρχὴ γίγνοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀγένητόν ἐστιν, καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ἀρχῆς γὰρ δὴ

5 ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἐκ τοῦ οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται, εἴπερ ἐξ ἀρχῆς δεῖ τὰ πάντα γίνεσθαι. οὕτω δὴ κινήσεως μὲν ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινοῦν. τοῦτο δὲ οὐτ' ἀπόλλυσθαι οὔτε γίνεσθαι δυνατόν, ἢ πάντα τε οὐρανὸν

e πᾶσάν τε γῆν εἰς ἓν συμπεσοῦσαν στῆναι καὶ μήποτε αὐθις ἔχειν ὄθεν κινήθέντα γενήσεται. ἀθανάτου δὲ πεφασμένου

b i μὲν σοὶ T Aristides: μέντοι B b 6 δ om. V Stobaeus d 3 ἔτι ἀρχὴ Buttman (et sic ut videtur Iamblichus: cf. Timaeum Locrum ap. Theodoretum εἰ γὰρ ἐγένετο, οὐκ ἂν ἦν ἔτι ἀρχά): ἀρχὴ Vind. 89 Cicero (ut videtur): ἐξ ἀρχῆς B T Simplicius Stobaeus d 4 ἀδιάφθορον T Proclus: ἀδιάφορον B: ἀφθορον Stobaeus e 1 γῆν εἰς ἓν Philoponus: γένεσιν B T Hermias Syrianus Stobaeus: γῆν in marg. t e 2 ἔχειν Stobaeus: ἔχειν στῆναι B T δὲ T Alexander Stobaeus: om. B

τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου, ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον
 τοῦτου αὐτόν τις λέγων οὐκ αἰσχυνεῖται. πᾶν γὰρ σῶμα,
 ᾧ μὲν ἕξωθεν τὸ κινεῖσθαι, ἄψυχον, ᾧ δὲ ἔνδοθεν αὐτῷ 5
 ἐξ αὐτοῦ, ἔμψυχον, ὡς ταύτης οὐσης φύσεως ψυχῆς· εἰ
 δ' ἔστιν τοῦτο οὕτως ἔχον, μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινουὺν ἢ ψυχὴν, ἐξ ἀνάγκης ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχῇ 246
 ἂν εἴη.

Περὶ μὲν οὖν ἀθανασίας αὐτῆς ἱκανῶς· περὶ δὲ τῆς ἰδέας
 αὐτῆς ὧδε λεκτέον, οἷον μὲν ἐστι, πάντῃ πάντως θείας
 εἶναι καὶ μακρᾶς διηγήσεως, ᾧ δὲ ἔοικεν, ἀνθρωπίνης τε 5
 καὶ ἐλάττονος· ταύτῃ οὖν λέγωμεν. εἰσκέτω δὴ συμφύτῳ
 δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. θεῶν μὲν οὖν
 ἵπποι τε καὶ ἡνιόχοι πάντες αὐτοὶ τε ἀγαθοὶ καὶ ἐξ ἀγαθῶν,
 τὸ δὲ τῶν ἄλλων μέμικται. καὶ πρῶτον μὲν ἡμῶν ὁ ἄρχων b
 συνωρίδος ἡνιοχεῖ, εἶτα τῶν ἵππων ὁ μὲν αὐτῷ καλός τε καὶ
 ἀγαθὸς καὶ ἐκ τοιούτων, ὁ δ' ἐξ ἐναντίων τε καὶ ἐναντίος·
 χαλεπὴ δὴ καὶ δύσκολος ἐξ ἀνάγκης ἢ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.
 πῆ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη πειρατέον 5
 εἰπεῖν. ψυχὴ πᾶσα παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου, πάντα δὲ
 οὐρανὸν περιπολεῖ, ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἶδεσι γιγνομένη. τελέα
 μὲν οὖν οὐσα καὶ ἐπερωμένη μετεωροπορεῖ τε καὶ πάντα c
 τὸν κόσμον διοικεῖ, ἢ δὲ πτερορρηήσασα φέρεται ἕως ἂν
 στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται, οὗ κατοικισθεῖσα, σῶμα γήινον
 λαβοῦσα, αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν ἐκεῖνης δύναμιν,
 ζῶον τὸ σύμπαν ἐκλήθη, ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν, θνητόν τ' 5
 ἔσχεν ἐπωνυμίαν· ἀθάνατον δὲ οὐδ' ἐξ ἑνὸς λόγου λελογι-
 σμένου, ἀλλὰ πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔτε ἱκανῶς νοήσαντες

a 6 εἰσκέτω δὴ γρ. t Hermias Stobaeus: εἰσκει τῷ δὴ T: εἰσκει τῷ δὴ
 B: εἰσκει δὴ τῷ V: εἰσκει δὴ τῇ vulg. a 8 πάντες αὐτοὶ τε T: καὶ
 πάντες αὐτοὶ B b 2 αὐτῷ BT: αὐτῶν al. b 5 τε T: om. B
 b 6 ψυχὴ πᾶσα Simplicius: πᾶσα ἢ ψυχὴ B: ἢ ψυχὴ πᾶσα T: ψυχὴ γὰρ
 πᾶσα Eusebius b 7 οὐρανὸν BT: ἀνθρωπὸν V: οὖν Herwerden:
 secl. Badham c 1 οὖν T: om. B μετεωροπολεῖ Syrianus
 πάντα B: ἅπαντα T c 7 πλάττομεν Proclus corr. V: πλαττομένου
 BT οὔτε ἰδόντες T: οὔτ' εἰδότες B Proclus

d θεόν, ἀθάνατόν τι ζῶον, ἔχον μὲν ψυχὴν, ἔχον δὲ σῶμα, τὸν
 αἰὲ δὲ χρόνον ταῦτα συμπεφυκότα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν δῆ,
 ὅπη τῷ θεῷ φίλον, ταύτη ἐχέτω τε καὶ λεγέσθω· τὴν δὲ
 αἰτίαν τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς, δι' ἣν ψυχῆς ἀπορρεῖ,
 5 λάβωμεν. ἔστι δὲ τις τοιάδε.

Πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω μετε-
 ωρίζουσα ἢ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ, κεκοιώνηκε δὲ πη
 μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου [ψυχῆ], τὸ δὲ θείον
 e καλόν, σοφόν, ἀγαθόν, καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον· τούτοις δὴ
 τρέφεται τε καὶ αὔξεται μάλιστα γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα,
 αἰσχυρῶ δὲ καὶ κακῶ καὶ τοῖς ἐναντίοις φθίνει τε καὶ διόλ-
 λυται. ὁ μὲν δὲ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, ἐλαύνων
 5 πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπι-
 μελούμενος· τῷ δ' ἔπεται στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων,
 247 κατὰ ἔνδεκα μέρη κεκοσμημένη. μένει γὰρ Ἐστία ἐν θεῶν
 οἴκῳ μόνῃ· τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ
 τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες ἡγούνται κατὰ τάξιν ἢ ἕκαστος
 ἐτάχθη. πολλὰ μὲν οὖν καὶ μακάριαι θέαι τε καὶ διέξοδοι
 5 ἐντὸς οὐρανοῦ, ἃς θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεται
 πράττων ἕκαστος αὐτῶν τὸ αὐτοῦ, ἔπεται δὲ ὁ αἰὲ ἐθέλων
 τε καὶ δυνάμενος· φθόνος γὰρ ἕξω θείου χοροῦ ἴσταται.
 ὅταν δὲ δὴ πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνῃν ἴωσι, ἄκραν ἐπὶ τὴν
 b ὑπουράνιον ἀψίδα πορεύονται πρὸς ἄνακτες, ἢ δὴ τὰ μὲν θεῶν
 ὀχήματα ἰσορρόπως εὐήνια ὄντα ῥαδίως πορεύεται, τὰ δὲ
 ἄλλα μόγις· βρίθει γὰρ ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων, ἐπὶ
 τὴν γῆν ῥέπων τε καὶ βαρύνων ᾧ μὴ καλῶς ἦν τεθραμμένος
 5 τῶν ἡνιόχων. ἐνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῆ

d 1 τι T: τὸ B   d 2 δῆ T: ἡδη B   d 8 ψυχῆ BT: om.
 Plutarchus   e 2 αὔξεται BT: ἄρδεται Proclus   μάλιστα γὰρ b:
 μάλιστα τε B: μάλιστα T   e 3 καὶ τοῖς ἐναντίοις secl. Schanz
 a 5 εὐδαιμόνων BT Syrianus Damascius: καὶ δαιμόνων Badham: εὐδαι-
 μόνως Schanz   a 7 θείου χοροῦ B Alexander: χοροῦ θείου T
 a 8 καὶ B: τε καὶ T   ἐπὶ T Proclus: ὑπὸ B   b 1 ὑπουράνιον B
 Proclus: ὑπουράνιον W (sed ε supra ὅ): οὐράνιον T   ἢ δῆ Proclus: ἡδη
 BT   b 3 κάκης T: κακῆς B   b 4 ἦν reccl.: ἦ BT

πρόκειται. αἱ μὲν γὰρ ἀθάνατοι καλούμεναι, ἡνίκ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται, ἕξω πορευθεῖσαι ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ, στάσας δὲ αὐτὰς περιάγει ἢ περιφορά, αἱ δὲ θεωροῦσι **c** τὰ ἕξω τοῦ οὐρανοῦ.

Τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποτὲ ὕμνήσει κατ' ἀξίαν. ἔχει δὲ ᾧδε—τολμη-
τέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀλη- **5**
θείας λέγοντα—ἢ γὰρ ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφῆς οὐσία ὄντως οὔσα, ψυχῆς κυβερνήτη μόνῳ θεατῇ νῶ, περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος, τοῦτον ἔχει τὸν τόπον. ἄτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῶ τε καὶ ἐπιστήμη ἀκη- **d**
ράτῳ τρεφομένη, καὶ ἀπάσης ψυχῆς ὄση ἂν μέλη τὸ προσῆκον δέξασθαι, ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὄν ἀγαπᾷ τε καὶ θεωροῦσα τάλθηθῃ τρέφεται καὶ εὐπαθεῖ, ἕως ἂν κύκλῳ ἢ περιφορά εἰς ταῦτόν περιενέγκῃ. ἐν δὲ τῇ περιόδῳ καθορᾷ **5**
μὲν αὐτὴν δικαιοσύνην, καθορᾷ δὲ σωφροσύνην, καθορᾷ δὲ ἐπιστήμην, οὐχ ἢ γένεσις πρόσεστιν, οὐδ' ἢ ἐστὶν που ἐτέρα ἐν ἐτέρῳ οὔσα ὧν ἡμεῖς νῦν ὄντων καλούμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν **e**
τῷ ὅ ἐστιν ὄντως ἐπιστήμην οὔσαν· καὶ τᾶλλα ὡσαύτως τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη καὶ ἐστιαθεῖσα, δῦσα πάλιν εἰς τὸ εἶσω τοῦ οὐρανοῦ, οἴκαδε ἦλθεν. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας παρέβαλεν **5**
ἀμβροσίαν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισεν.

Καὶ οὗτος μὲν θεῶν βίος· αἱ δὲ ἄλλαι ψυχαί, ἣ μὲν **248**
ἄριστα θεῶ ἐπομένη καὶ εἰκασμένη ὑπερῆρεν εἰς τὸν ἕξω τόπον τὴν τοῦ ἡνιόχου κεφαλὴν, καὶ συμπεριηνέχθη τὴν περιφοράν, θορυβουμένη ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ μόγις καθορώσα

c 1 νώτῳ στάσας Proclus: νώτῳ* στάσας T: νώτῳ ἰστάσας B
θεωροῦσι corr. Ven. 189: θεωροῦσαι B T **c** 7 οὔσα ψυχῆς T Sim-
plicius: ψυχῇ οὔσα B: ψυχῆς Stobaeus: οὔσα Madvig θεατῇ νῶ
Clemens Proclus: θεατῇ νῶ B: θεατῇ νῶ χρῆται T W **d** 1 τόπον T
Simplicius: τρόπον B ἀκηράτῳ τρεφομένη W Damascius: ἀκήρατος
στρεφομένη B et os s. v. W²: ἀκηράτω vel ἀκήρατος στρεφομένη T
d 2 ὄση B: ὄση T μέλη G: μέλλη BT **d** 3 δέξασθαι T:
δέξασθαι B **d** 6 καθορᾷ μὲν T: καθορώμεν B **d** 7 οὐδ' ἢ B: οὐ
δὴ T: οὐδ' ἢ vulg.

- 5 τὰ ὄντα· ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἦρεν, τοτὲ δ' ἔδν, βιαζομένων δὲ τῶν ἵππων τὰ μὲν εἶδεν, τὰ δ' οὐ. αἱ δὲ δὴ ἄλλαι γλιχόμεναι μὲν ἅπασαι τοῦ ἄνω ἔπονται, ἀδυνατοῦσαι δέ, ὑποβρύχια συμπεριφέρονται, πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι, ἐτέρα
- b** πρὸ τῆς ἐτέρας πειρωμένη γενέσθαι. θόρυβος οὖν καὶ ἄμιλλα καὶ ἰδρῶς ἔσχατος γίγνεται, οὗ δὴ κακία ἠμιόχων πολλαὶ μὲν χωλεύονται, πολλαὶ δὲ πολλὰ πτερὰ θραύονται· πᾶσαι δὲ πολὺν ἔχουσαι πόνον ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας
- 5 ἀπέρχονται, καὶ ἀπελθοῦσαι τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται. οὗ δ' ἔνεχ' ἡ πολλὴ σπουδὴ τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἔστω, ἢ τε δὴ προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομῇ ἐκ τοῦ ἐκεῖ
- c** λειμῶνος τυγχάνει οὔσα, ἢ τε τοῦ πτεροῦ φύσις, ᾧ ψυχῇ κουφίζεται, τούτῳ τρέφεται. θεσμός τε Ἐδραστείας ὄδε. ἣτις ἂν ψυχῇ θεῶ συνοπαδὸς γενομένη κατἴδῃ τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τε τῆς ἐτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κὰν αἰ
- 5 τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰεὶ ἀβλαβῆ εἶναι· ὅταν δὲ ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τιμὴ συντυχία χρησαμένη λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆ, βαρυνθείσα δὲ πτερορρηθῆ τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην
- d** μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλείστα ἰδοῦσαν εἰς γονὴν ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἔρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ
- 5 καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόνου (ἢ) γυμναστικοῦ ἢ περὶ σώματος ἰασίν τινος ἔσομένου, πέμπτην μαντικὸν βίον
- e** ἢ τινα τελεστικὸν ἔξουσιν· ἕκτη ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησιν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἑβδόμη δημιουργικὸς ἢ γεωργικὸς, ὀγδόη σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς, ἐνάτη τυραννικὸς. ἐν δὴ

b 2 οὗ δὴ T: οὐδὴ B   **b** 5 οὗ δ' ἔνεχ' ἢ corr. D: οὐδὲν ἔχει B:
οὗ δὴ ἔνεχ' ἢ T   **b** 6 οὗ secl. Madvig   **c** 3 ψυχῇ T: ψυχῆ B
c 4-5 κὰν αἰεὶ τοῦτο... αἰεὶ ἀβλαβῆ TW: εἰ τοῦτο... κὰν αἰεὶ βλάβη B
c 6 χρησαμένη T: χρησαμένη B   **d** 1 θήρειον T: θηρείαν B   **d** 6 ἢ
add. Badham   **d** 7 τινος Hermann: τινὰ B T   **e** 3 δημοκοπικὸς
T: δημοτικὸς B   **d** 7 B: δὲ T

τούτοις ἅπασιν ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγῃ ἀμείνονος μοίρας
 μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος· εἰς μὲν γὰρ τὸ 5
 αὐτὸ ὄθεν ἤκει ἢ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων—
 οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσούτου χρόνου—πλὴν ἢ τοῦ φιλοσο- 249
 φήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας,
 αὐται δὲ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετῇ, ἔαν ἔλωνται τρὶς ἐφεξῆς
 τὸν βίον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶ ἔτει ἀπέρ-
 χονται. αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν, 5
 κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαι-
 ωτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνουσιν, αἱ δ' εἰς τούρανου τινα
 τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὗ ἐν
 ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίου. τῷ δὲ χιλιοστῶ ἀμφοτέροι 6
 ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου
 βίου αἰροῦνται ὃν ἂν θέλῃ ἐκάστη· ἔνθα καὶ εἰς θηρίου
 βίον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου ὅς ποτε
 ἀνθρωπος ἦν πάλιν εἰς ἀνθρωπον. οὐ γὰρ ἦ γε μήποτε 5
 ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἤξει τὸ σχῆμα. δεῖ γὰρ ἀν-
 θρωπον συνιέναι κατ' εἶδος λεγόμενον, ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰ-
 σθήσεων εἰς ἓν λογισμῶ συναιρούμενον· τοῦτο δ' ἐστὶν 6
 ἀνάμνησις ἐκεῖνων ἃ ποτ' εἶδεν ἡμῶν ἢ ψυχὴ συμπορευθεῖσα
 θεῷ καὶ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναί φαμεν, καὶ ἀνακύψασα εἰς
 τὸ ὃν ὄντως. διὸ δὴ δικαίως μόνῃ πτεροῦται ἢ τοῦ φιλοσό-
 φου διάνοια· πρὸς γὰρ ἐκείνοις αἰεὶ ἐστὶν μνήμη κατὰ δύναμιν, 5
 πρὸς οἷσπερ θεὸς ὦν θεῖός ἐστιν. τοῖς δὲ δὴ τοιούτοις ἀνήρ
 ὑπομνήμασιν ὀρθῶς χρώμενος, τελέους αἰεὶ τελευτᾶς τελού-
 μενος, τέλεος ὄντως μόνος γίγνεται· ἐξιστάμενος δὲ τῶν
 ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων καὶ πρὸς τῷ θείῳ γιγνόμενος, 6
 νουθετεῖται μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν, ἐνθουσιάζων
 δὲ λέληθεν τοὺς πολλούς.

b₃ θέλη ΒΤ: ἐθέλη Eusebius   b₄ βίον Τ: βίου Β   b₇ (τὸ)
 κατ' εἶδος Heindorf   ἰὸν Β Τ: οἷον rec. b: ἰόντ' Badham   c₁ ξυναι-
 ρούμενον Β Τ: ξυναιρουμένων Heindorf   c₆ θεὸς Β: δ θεὸς Τ
 (utrumque traditum fuisse testatur Hermias)   θεῖός Β Τ: θεός
 quoque traditum fuisse testatur Hermias

Ἔστι δὴ οὖν δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος περὶ τῆς τετάρτης
 5 **μ**ανίας—ἦν ὅταν τὸ τῆδέ τις ὄρων κάλλος, τοῦ ἀληθοῦς
 ἀναμνησκόμενος, πτερῶται τε καὶ ἀναπτερούμενος προ-
 θυμούμενος ἀναπτέσθαι, ἀδυνατῶν δέ, ὄρνιθος δίκην βλέπων
 ἄνω, τῶν κάτω δὲ ἀμελῶν, αἰτίαν ἔχει ὡς μανικῶς διακεί-
 e **μ**ενος—ὡς ἄρα αὕτη πασῶν τῶν ἐνθουσιάσεων ἀρίστη τε
 καὶ ἐξ ἀρίστων τῶν τε ἔχοντι καὶ τῶν κοινωνοῦντι αὐτῆς
 γίγνεται, καὶ ὅτι ταύτης μετέχων τῆς μανίας ὁ ἐρῶν τῶν
 καλῶν ἐραστὴς καλεῖται. καθάπερ γὰρ εἴρηται, πᾶσα μὲν
 5 **ἀ**νθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέεται τὰ ὄντα, ἣ οὐκ ἂν ἦλθεν
 250 **εἰς** τὸδε τὸ ζῶον· ἀναμνησκεισθαι δὲ ἐκ τῶνδε ἐκεῖνα οὐ
 ῥάδιον ἀπάσῃ, οὔτε ὅσαι βραχέως εἶδον τότε τὰ κεῖ, οὔθ' αἰ
 δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν, ὥστε ὑπὸ τιῶν ὀμιλιῶν ἐπὶ
 τὸ ἄδικον τραπόμεναι λήθην ὧν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν.
 5 **ὀ**λίγοι δὴ λείπονται αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν·
 αὐταὶ δέ, ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν, ἐκπλήττονται
 καὶ οὐκέτ' (ἐν) αὐτῶν γίνονται, ὃ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνο-
 b **οῦ**σι διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. δικαιοσύνης μὲν οὖν
 καὶ σωφροσύνης καὶ ὅσα ἄλλα τίμιαι ψυχαῖς οὐκ ἔνεστι
 φέγγος, οὐδὲν ἐν τοῖς τῆδε ὁμοιώμασι, ἀλλὰ δι' ἀμυδρῶν
 ὀργάνων μόγις αὐτῶν καὶ ὀλίγοι ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες
 5 **θ**εῶνται τὸ τοῦ εἰκασθέντος γένος· κάλλος δὲ τὸτ' ἦν ἰδεῖν
 λαμπρόν, ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῶν μακαρίαν ὄψιν τε καὶ
 θέαν, ἐπόμενοι μετὰ μὲν Διὸς ἡμεῖς, ἄλλοι δὲ μετ' ἄλλου
 θεῶν, εἶδόν τε καὶ ἐτελοῦντο τῶν τελετῶν ἦν θέμις λέγειν
 c **μ**ακαριωτάτην, ἦν ὠργιάζομεν ὀλόκληροι μὲν αὐτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπαθεῖς κακῶν ὅσα ἡμᾶς ἐν ὑστέρω χρόνῳ ὑπέμενευ, ὀλό-
 κληρα δὲ καὶ ἀπλᾶ καὶ ἀτρεμῆ καὶ εὐδαίμονα φάσματα
 μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ, καθαροὶ

d 5 ἦν B T Stobaeus: ἦ al.: ἦν vulg. d 6 τε καὶ B T Stobaeus:
 secl. Schanz d 9 μανικῶς T: μανικὸς B e 4 καλεῖται B T:
 γίγνεται Stobaeus a 3 ὥστε B γρ. t: οὔτε T a 7 οὐκέτ'
 ἐν αὐτῶν Hirschig: οὐκέτ' αὐτῶν B T: οὐκέθ' αὐτῶν vulg. b 4 ὀλίγοι
 B t: ὀλίγοις T b 8 τῶν B: om. T ἦν recc.: ἦ B: ἦ T
 c 1 ὠργιάζομεν W: ὀργιάζομεν B T c 4 αὐγῇ T: αὐτῇ B

ὄντες καὶ ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν δὴ σῶμα περιφέροντες 5
 ὀνομάζομεν, ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι.

Ταῦτα μὲν οὖν μνήμη κεχαρίσθω, δι' ἣν πόθῳ τῶν τότε
 νῦν μακρότερα εἴρηται· περὶ δὲ κάλλους, ὥσπερ εἶπομεν,
 μετ' ἐκείνων τε ἔλαμπεν ὄν, δευρό τ' ἐλθόντες κατειλήφαμεν d
 αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων στίλβον
 ἐναργέστατα. ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος
 ἔρχεται αἰσθήσεων, ἣ φρόνησις οὐχ ὀράται—δεινούς γὰρ ἂν
 παρείχεν ἔρωτας, εἴ τι τοιοῦτον ἑαυτῆς ἐναργές εἶδωλον 5
 παρείχετο εἰς ὄψιν ἰόν—καὶ τᾶλλα ὅσα ἐραστά· νῦν δὲ
 κάλλος μόνον ταύτην ἔσχε μοῖραν, ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι
 καὶ ἐρασμιώτατον.] ὁ μὲν οὖν μὴ νεοτελής ἢ διεφθαρμένος e
 οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκείσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος,
 θεώμενος αὐτοῦ τὴν τῆδε ἐπωνυμίαν, ὥστ' οὐ σέβεται προσ- 1
 ορῶν, ἀλλ' ἡδονῇ παραδοὺς τετράποδος νόμον βαίνειν
 ἐπιχειρεῖ καὶ παιδοσπορεῖν, καὶ ὕβρει προσομιλῶν οὐ δέ- 5
 δοικεν οὐδ' αἰσχύνεται παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκων.] ὁ δὲ 25I
 ἀρτιτελής, ὁ τῶν τότε πολυθεάμων, ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον
 ἴδῃ κάλλος εὖ μεμιμημένον ἢ τινα σώματος ἰδέαν, πρῶτον
 μὲν ἔφριξε καὶ τι τῶν τότε ὑπήλθεν αὐτὸν δειμάτων, εἶτα
 προσορῶν ὡς θεὸν σέβεται, καὶ εἰ μὴ ἐδεδίει τὴν τῆς σφό- 5
 δρα μανίας δόξαν, θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παι-
 δικοῖς.] ἰδόντα δ' αὐτὸν οἶον ἐκ τῆς φρίκης μεταβολή τε
 καὶ ἰδρῶς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει· δεξάμενος γὰρ τοῦ b
 κάλλους τὴν ἀπορροὴν διὰ τῶν ὀμμάτων ἐθερμάνθη ἢ ἢ
 τοῦ πτεροῦ φύσις ἄρδεται,|θερμανθέντος δὲ ἐτάκη τὰ περὶ
 τὴν ἐκφυσω, ἢ πάλαι ὑπὸ σκληρότητος συμμαευκῶτα εἶργε
 μὴ βλαστάνειν, ἐπιρρυσίης δὲ τῆς τροφῆς ᾤδησέ τε καὶ 5
 ὤρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλὸς ὑπὸ
 πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος· πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή.

c 5 ἀσήμαντοι] fort. ἀπήμαντοι H. Richards νῦν δὴ T: νῦν B
 c 6 δεδεσμευμένοι T: δεδεσμευμένον B a 5 μὴ ἐδεδίει Cobet: μὴ
 'δεδίει Schanz: μὴ δεδιέη B (sed εἰη punctis notatum): μὴ δεδίει T
 b 2 ἢ . . . ἄρδεται ante ἐθερμάνθη transp. ci. Ast ἢ ἢ T: ἢ B

- c ζεί οὖν ἐν τούτῳ ὄλη καὶ ἀνακηκίει, καὶ ὅπερ τὸ τῶν ὀδον-
τοφυούτων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται ὅταν ἄρτι
φύωσι, κινήσις τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα, ταῦτόν
δὴ πέπονθεν ἢ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχῆ· ζεί τε καὶ
5 ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. ὅταν μὲν
οὖν βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος, ἐκείθεν μέρη ἐπι-
όντα καὶ ῥέοντ'—ἃ δὴ διὰ ταῦτα ἴμερος καλεῖται—δεχομένη
[τὸν ἴμερον] ἄρδηται τε καὶ θερμαίνεται, λωφῆ τε τῆς ὀδύνης
d καὶ γέγηθεν· ὅταν δὲ χωρὶς γένηται καὶ αὐχμήσῃ, τὰ τῶν
διεξόδων στόματα ἢ τὸ πτερόν ὀρμῆ, συναυαινόμενα μύσαντα
ἀποκλήϊε τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ, ἢ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ
ἡμέρου ἀποκεκλημένη, πηδῶσα οἶον τὰ σφύζοντα, τῇ διεξόδῳ
5 ἐγχνῆρι ἐκάστη τῇ καθ' αὐτήν, ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλω
ἢ ψυχῆ οἰστρᾶ καὶ ὀδυνᾶται, μνήμην δ' αὐτῆς ἔχουσα τοῦ
καλοῦ γέγηθεν. ἐκ δὲ ἀμφοτέρων μεμειγμένων ἀδημονεῖ τε
τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους καὶ ἀποροῦσα λυττᾶ, καὶ ἐμμαῆς
e οὔσα οὔτε νυκτὸς δύναται καθεῦδειν οὔτε μεθ' ἡμέραν οὐδ' ἂν
ἢ μένειν, θεὸν δὲ ποθοῦσα ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα
τὸ κάλλος, ἰδοῦσα δὲ καὶ ἐποχετευσάμενη ἴμερον ἔλυσε μὲν
τὰ τότε συμπεφραγμένα, ἀναπνοὴν δὲ λαβοῦσα κέντρων τε
5 καὶ ὠδίνων ἔληξεν, ἠδονὴν δ' αὐτὴν γλυκυτάτην ἐν τῷ
252 παρόντι καρποῦται. ὅθεν δὴ ἐκοῦσα εἶναι οὐκ ἀπολείπεται,
οὐδέ τινα τοῦ καλοῦ περὶ πλείονος ποιεῖται, ἀλλὰ μητέρων
τε καὶ ἀδελφῶν καὶ ἐταίρων πάντων λέλησται, καὶ οὐσίας
δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται, νομίμων δὲ
5 καὶ εὐσχημόνων, οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο, πάντων κατα-
φρονήσασα δουλεύειν ἐτοιμή καὶ κοιμᾶσθαι ὅπου ἂν ἔᾶ τις
ἐγγυτάτω τοῦ πόθου· πρὸς γὰρ τῷ σέβεσθαι τὸν τὸ κάλλος
b ἔχοντα ἱατρὸν ἠῦρθε κέ μόνον τῶν μεγίστων πόνων. τοῦτο

c 1 ζεί t: ζῆ B: ζῆ T ὀδοντοφυούτων B t: ὀδόντων φυόντων T
c 3 φυωσι B: φύωσι T: φυώσι Bekker κινήσις T: κίνησις BW
c 4 ζεί T: ζῆ B c 8 τὸν ἴμερον secl. olim Stallbaum d 5 ἐκάστη
Ruhnken: ἐκάστη B T e 4 συμπεφραγμένα T: συμπεπραγμένα B
e 5 ὠδίνων] ὀδυνῶν Badham a 6 ἂν T: ἔαν B

δὲ τὸ πάθος, ὦ παῖ καλέ, πρὸς ὃν δὴ μοι ὁ λόγος, ἀνθρωποὶ μὲν ἔρωτα ὀνομάζουσιν, θεοὶ δὲ ὃ καλοῦσιν ἀκούσας εἰκότως διὰ νεότητά γελάσῃ. λέγουσι δὲ οἷμαί τινες Ὀμηριδῶν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα, ὧν τὸ ἕτερον 5 ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὕμνοῦσι δὲ ὦδε—

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηρόν,
ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα, διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην.

τούτοις δὴ ἔξεστι μὲν πείθεσθαι, ἔξεστιν δὲ μή· ὅμως δὲ ἢ c γε αἰτία καὶ τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτο ἐκείνω τυγχάνει ὄν.

Τῶν μὲν οὖν Διὸς ὀπαδῶν ὁ ληφθεὶς ἐμβριθέστερον δύναται φέρειν τὸ τοῦ πτερονύμου ἄχθος· ὅσοι δὲ Ἄρεώς τε θεραπευταὶ καὶ μετ' ἐκείνου περιεπόλουν, ὅταν ὑπ' 5 Ἔρωτος ἀλώσι καὶ τι οἰηθῶσι ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, φονικοὶ καὶ ἔτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά. καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον θεόν, οὗ ἕκαστος ἦν χορευτής, ἐκεί- d νον τιμῶν τε καὶ μιμούμενος εἰς τὸ δυνατόν ζῆ, ἕως ἂν ἦ ἀδιάφθορος καὶ τὴν τῆδε πρώτην γένεσιν βιοτεύῃ, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ πρὸς τε τοὺς ἐρωμένους καὶ τοὺς ἄλλους ὀμιλεῖ τε καὶ προσφέρεται. τὸν τε οὖν Ἔρωτα τῶν καλῶν 5 πρὸς τρόπον ἐκλέγεται ἕκαστος, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκείνου ὄντα ἑαυτῷ οἷον ἄγαλμα τεκταίνεται τε καὶ κατακοσμεῖ, ὡς τιμῆσιν τε καὶ ὀργιάσων. οἱ μὲν δὲ οὖν Διὸς δίδόν τινα e εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐρώμενον· σκοποῦσιν οὖν εἰ φιλόσοφος τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν, καὶ ὅταν αὐτὸν εὐρόντες ἐρασθῶσι, πᾶν ποιούσιν ὅπως τοιοῦτος ἔσται. ἔαν οὖν μὴ πρότερον ἐμβεβῶσι τῷ ἐπιτηδεύματι, 5 τότε ἐπιχειρήσαντες μανθάνουσί τε ὅθεν ἂν τι δύνωνται καὶ αὐτοὶ μετέρχονται, ἰχνεύοντες δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκουσιν

b 4 οἷμαί T: οἱ μὲν B   b 6 ὑβριστικὸν πάνυ B: πάνυ ὑβριστικὸν T Stobaeus   b 8 δ' ἦτοι T: δὴ τοι B Stobaeus   b 9 πτεροφύτορ' Stobaeus: πτερόφυτον B: πτερόφοιτον T   d 2 ζῆ recc.: ζῆν B T
d 3 βιοτεύῃ corr. Coisl.: βιοτεύει B T   d 4 καὶ τοὺς B: καὶ πρὸς τοὺς T   d 5 prius τε B: γε T   e 1 δίδόν D: δι' ὃν B: διδόν T

253 τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν εὐποροῦσι διὰ τὸ συντόμως
 ἠναγκάσθαι πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν, καὶ ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ
 τῇ μνήμῃ ἐνθουσιῶντες ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ
 τὰ ἐπιτηδεύματα, καθ' ὅσον δυνατὸν θεοῦ ἀνθρώπῳ μετα-
 5 σχεῖν· καὶ τούτων δὴ τὸν ἐρώμενον αἰτιώμενοι ἔτι τε μᾶλλον
 ἀγαπῶσι, κὰν ἐκ Διὸς ἀρύτως ὡσπερ αἱ βᾶκχαι, ἐπὶ τὴν
 τοῦ ἐρωμένου ψυχὴν ἐπαντλοῦντες ποιούσιν ὡς δυνατὸν
 b ὁμοιότατον τῷ σφετέρῳ θεῷ. ὅσοι δ' αὖ μεθ' Ἡρας εἴποντο,
 βασιλικὸν ζητοῦσι, καὶ εὐρόντες περὶ τοῦτον πάντα δρῶσιν
 τὰ αὐτά. οἱ δὲ Ἀπόλλωνός τε καὶ ἐκάστου τῶν θεῶν οὕτω
 κατὰ τὸν θεὸν ἰόντες ζητοῦσι τὸν σφέτερον παῖδα πεφυκέναι,
 5 καὶ ὅταν κτήσωνται, μιμούμενοι αὐτοὶ τε καὶ τὰ παιδικὰ
 πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ
 ἰδέαν ἄγουσιν, ὅση ἐκάστῳ δύναμις, οὐ φθόνῳ οὐδ' ἀνελευ-
 θέρῳ δυσμενεῖα χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικὰ, ἀλλ' εἰς ὁμοιότητα
 c αὐτοῖς καὶ τῷ θεῷ ὃν ἂν τιμῶσι πᾶσαν πάντως ὅτι μάλιστα
 πειρώμενοι ἄγειν οὕτω ποιούσι. προθυμία μὲν οὖν τῶν ὡς
 ἀληθῶς ἐρώντων καὶ τελετή, ἐὰν γε διαπράξωνται ὁ προθυ-
 μούνται ἢ λέγω, οὕτω καλὴ τε καὶ εὐδαιμονικὴ ὑπὸ τοῦ
 5 δι' ἔρωτα μανέντος φίλου τῷ φιληθέντι γίγνεται, ἐὰν
 αἰρεθῇ· ἀλίσκεται δὲ δὴ ὁ αἰρεθεὶς τοιῷδε τρόπῳ.

Καθάπερ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ μύθου τριχῆ διειλομεν ψυχὴν
 ἐκάστην, ἵππομόρφῳ μὲν δύο τινὲ εἶδη, ἡνιοχικὸν δὲ εἶδος
 d τρίτον, καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. τῶν δὲ δὴ ἵππων
 ὁ μὲν, φαμέν, ἀγαθός, ὁ δ' οὐ· ἀρετὴ δὲ τίς τοῦ ἀγαθοῦ
 ἢ κακοῦ κακία, οὐ διείπομεν, νῦν δὲ λεκτέον. ὁ μὲν τοῖωνν
 αὐτοῖν ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὦν τό τε εἶδος ὀρθὸς καὶ
 5 διηρθρωμένος, ὑψαύχην, ἐπίγρυπος, λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμ-

a 5 τούτων rec. : τοῦτον B T a 6 κὰν] χὰν Madvig b i Ἡρας
 t : ἡμέρας B T c 3 τελετή corr. Par. 1808 : τελευτή B T ἐὰν
 γε διαπράξωνται Hermias : ἐὰν τ' ἐνδιαπράξωνται B T : ἐὰν γ' εὐ δια-
 πράξωνται G. Hermann c 4 ἢ λέγω Heindorf : ἢν λέγω T : ἢν δ'
 ἐγὼ B c 5 γίγνεται T : γίγνηται B c 6 ὁ αἰρεθεὶς secl. Badham
 c 7 διειλομεν Heindorf : διειλόμην B T d i ἵππων T : ἵππω B
 d 4 αὐτοῖν T : αὐτῶν B

ματος, τιμῆς ἔραστῆς μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰδοῦς, καὶ ἀληθινῆς δόξης ἑταῖρος, ἄπληκτος, κελεύσματι μόνου καὶ λόγῳ ἠνιοχέεται· ὁ δ' αὖ σκολιός, πολὺς, εἰκῆ συμπεφορη- e
 μένος, κρατεραύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος, μελάγχρωτος, γλαυκόμματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος, περὶ ὧτα λάσιος, κωφός, μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπέικων. ὅταν δ' οὖν ὁ ἠνίοχος ἰδὼν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα, πάσαν 5
 αἰσθήσει διαθερμήνας τὴν ψυχὴν, γαργαλισμοῦ τε καὶ πόθου κέντρων ὑποπλησθῆ, ὁ μὲν εὐπειθὴς τῷ ἠνιόχῳ τῶν ἵππων, 254
 ἀεὶ τε καὶ τότε αἰδοῖ βιαζόμενος, ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπιπηδᾶν τῷ ἔρωμένῳ· ὁ δὲ οὔτε κέντρων ἠνιοχικῶν οὔτε μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται, σκιρτῶν δὲ βία φέρεται, καὶ πάντα 5
 πράγματα παρέχων τῷ σύζυγί τε καὶ ἠνιόχῳ ἀναγκάζει ἵέναι τε πρὸς τὰ παιδικὰ καὶ μνείαν ποιείσθαι τῆς τῶν ἀφροδισιῶν χάριτος. τῷ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντιτείνετον ἀγανακτοῦντε, ὡς δευνὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζόμενῳ· τελευ- b
 τῶντε δέ, ὅταν μηδὲν ἢ πέρας κακοῦ, πορεύεσθον ἀγομένω, εἶξαντε καὶ ὁμολογήσαντε ποιήσειν τὸ κελεύομενον. καὶ πρὸς αὐτῷ τ' ἐγένοντο καὶ εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν ἀστράπτουσαν. ἰδόντος δὲ τοῦ ἠνιόχου ἡ μνήμη πρὸς τὴν 5
 τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη, καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ σωφροσύνης ἐν ἀγνῷ βάρῳ βεβῶσαν· ἰδοῦσα δὲ ἔδεισέ τε καὶ σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία, καὶ ἅμα ἠναγκάσθη εἰς τοῦπίσω ἐλκύσαι τὰς ἡνίας οὕτω σφόδρα, ὥστ' ἐπὶ τὰ c
 ἰσχία ἄμφω καθίσει τὸ ἵππῳ, τὸν μὲν ἐκόντα διὰ τὸ μὴ ἀντιτείνειν, τὸν δὲ ὑβριστὴν μάλ' ἄκοντα. ἀπελθόντε δὲ ἀπωτέρω, ὁ μὲν ὑπ' αἰσχύνης τε καὶ θάμβους ἰδρῶτι πᾶσαν ἔβρεξε τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ λήξας τῆς ὀδύνης, ἦν ὑπὸ τοῦ 5

d 6 καὶ secl. Badham   d 7 ἀληθινῆς om. Heraclitus   κε-
 λεύσματι t Heraclitus: κελεύματι BT   e 2 βραχυτράχηλος BT:
 βαρυτράχηλος V   e 4 περὶ ὧτα λάσιος κωφός T: περὶ ὧτα λασιόκωφος
 B Photius Synesius: περιωτάσιος ὑπόκωφος Heraclitus   e 6 αἰσθήσει
 dub. Heindorf: secl. Herwerden   a 1 κέντρων] πτερῶν Herwerden
 a 5 (τῷ) ἠνιόχῳ Herwerden   b 1 τελευτῶντε T: τελευτῶντες B

χαλιωῶ τε ἔσχευ καὶ τοῦ πτώματος, μόγις ἔξαναπνεύσας
 ἐλοιδόρησεν ὀργῆ, πολλὰ κακίζων τὸν τε ἠνίοχον καὶ τὸν
 ὁμόζυγα ὡς δειλία τε καὶ ἀνανδρία λιπόντε τὴν τάξιν καὶ
 d ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλοντας προσιέναι ἀναγκάζων
 μόγις συνεχώρησεν δεομένων εἰς αὐθις ὑπερβαλέσθαι! ἐλ-
 θόντος δὲ τοῦ συντεθέντος χρόνου [οὔ] ἀμνημονεῖν προσ-
 ποιουμένω ἀναμιμνήσκων, βιαζόμενος, χρεμετίζων, ἔλκων
 5 ἠνάγκασεν αὐτὸν προσελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς
 λόγους, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐγκύψας καὶ ἐκτείνας τὴν
 κέρκον, ἐνδακὼν τὸν χαλιῶν, μετ' ἀναιδείας ἔλκει· ὁ δ'
 e ἠνίοχος ἔτι μᾶλλον ταῦτόν πάθος παθὼν, ὥσπερ ἀπὸ ὕσ-
 πληγος ἀναπεσὼν, ἔτι μᾶλλον τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου ἐκ τῶν
 ὀδόντων βία ὀπίσω σπάσας τὸν χαλιῶν, τὴν τε κακηγόρου
 γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθήμαξεν καὶ τὰ σκέλη τε καὶ
 5 τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας ὀδύνας ἔδωκεν, ὅταν δὲ
 ταῦτόν πολλάκις πάσχων ὁ πονηρὸς τῆς ὑβρεως λήξῃ,
 ταπεινωθεὶς ἔπεται ἤδη τῇ τοῦ ἠνίοχου προνοίᾳ, καὶ ὅταν
 ἴδῃ τὸν καλόν, φόβῳ διόλλυται· ὥστε συμβαίνει τότε ἤδη τὴν
 τοῦ ἔραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδομένην τε καὶ δεδιῶσαν
 255 ἔπεσθαι. ἄτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπευό-
 μενος οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρώντος ἀλλ' ἀληθῶς
 τοῦτο πεπονθότος, καὶ αὐτὸς ὢν φύσει φίλος τῷ θερα-
 πεύοντι, ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ
 5 τινῶν ἄλλων διαβεβλημένος ἦ, λεγόντων ὡς αἰσχρὸν ἐρώντι
 πλησιάζειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπωθῆ τὸν ἐρώντα, προϊόντος
 δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἢ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεῶν ἠγαγεν εἰς
 b τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν· οὐ γὰρ δῆποτε εἴμαρται

ο8 λιπόντε T : λιπόντα B   d2 δεομένων BT : δεομένοι Hein-
 dorf   d3 οὐ secl. Heindorf   d6 ἐπειδὴ T : ἐπεὶ δὲ B
 ἐκτείνας T : ἐντείνας B   e8 φόβῳ T : φόβον B   τότε B : ποτ' T
 e9 δεδιῶσαν Bekker : δεδιῶσαν B (sed κύριον supra versum) : δεδοικῶσαν T
 a2 ὑποσχηματιζομένου T : ὑποσχημένου B (σχηματιζο in marg. b)
 a3 φίλος BT : φίλος εἰς ταῦτόν ἄγει τὴν φιλίαν vulg.   a6 ἀπωθῆ
 corr. Coisl. : ἀπωθεῖ BT   ἐρώντα t : ἐρωτα BT   b1 προσέσθαι
 corr. Coisl. : προσέσθαι BT

κακὸν κακῷ φίλον οὐδ' ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῷ εἶναι.
 προσεμένου δὲ καὶ λόγον καὶ ὁμιλίαν δεξαμένου, ἐγγύθεν
 ἢ εὐνοια γιγνομένη τοῦ ἐρώντος ἐκπλήττει τὸν ἐρώμενον
 διαισθανόμενον (ὅτι οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄλλοι φίλοι τε καὶ 5
 οἰκείοι μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον
 φίλον. ὅταν δὲ χρονίζῃ τοῦτο δρῶν καὶ πλησιάζῃ μετὰ
 τοῦ ἀπτεσθαι ἐν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις,
 τότε ἤδη ἢ τοῦ ρεύματος ἐκείνου πηγῇ, ὃν ἕμερον Ζεὺς c
 Γανυμήδους ἐρῶν ὠνόμασε, πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν
 ἐραστήν, ἢ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδν, ἢ δ' ἀπομεστουμένου ἕξω
 ἀπορρεῖ, καὶ οἶον πνεῦμα ἢ τις ἠχῶ ἀπὸ λείων τε καὶ
 στερεῶν ἀλλομένη πάλιν ὅθεν ὠρμήθη φέρεται, οὕτω τὸ 5
 τοῦ κάλλους ρεῦμα πάλιν εἰς τὸν καλὸν διὰ τῶν ὀμμάτων
 ἰόν, ἢ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν λέναι ἀφικόμενον καὶ ἀνα-
 πτερώσαν, τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὠρμησε d
 πτεροφυεῖν τε καὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου αὐτῆς ψυχὴν ἔρωτος
 ἐνέπλησεν. ἐρᾶ μὲν οὖν, ὅτου δὲ ἀπορεῖ· καὶ οὐθ' ὅτι
 πέπουθεν οὐδεν οὐδ' ἔχει φράσαι, ἀλλ' οἶον ἀπ' ἄλλου
 ὀφθαλμίας ἀπολελαυκῶς πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει, ὥσπερ 5
 δὲ ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρώντι ἐαντὸν ὄρων λέληθεν. καὶ
 ὅταν μὲν ἐκείνος παρῆ, λήγει κατὰ ταῦτα ἐκείνῳ τῆς οἰκονομίας,
 ὅταν δὲ ἀπῆ, κατὰ ταῦτα αὐτῆς ποθεῖ καὶ ποθεῖται, εἰδῶλον
 ἔρωτος ἀντέρωτα ἔχων· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἶεται οὐκ ἔρωτα e
 ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μὲν,
 ἀσθενεστερώς δέ, ὄρᾶν, ἀπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι·
 καὶ δὴ, οἶον εἰκός, ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. ἐν οὖν
 τῇ συγκοιμήσει τοῦ μὲν ἐραστοῦ ὁ ἀκόλαστος ἵππος ἔχει 5
 ὅτι λέγῃ πρὸς τὸν ἡνίοχον, καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ πολλῶν πόνων
 σμικρὰ ἀπολαῦσαι· ὁ δὲ τῶν παιδικῶν ἔχει μὲν οὐδὲν εἰπεῖν, 256

b 3 προσεμένου T: πρὸς ἐμε νοῦ B   λόγον καὶ B: λόγον τε καὶ T
 b 8 τοῦ Eusebius: τούτου B T   c 1 τότε ἤδη B T: τότε δὴ
 Eusebius   c 4 ἀπορρεῖ T: ἀπορεῖ B   λείων] σκληρῶν Herwerden
 d 3 οὐθ' B T: οὐδ' Buttman   d 5 ὀφθαλμῶν Ast   d 6 alterum
 ἐν secl. Cobet   e 6 λέγῃ Bekker: λέγει B T: λέγοι Eusebius: λέξει
 Herwerden

χαλιωῦ τε ἔσχεν καὶ τοῦ πτώματος, μόγισ ἐξαναπνεύσας
 ἐλοιδόρησεν ὀργῇ, πολλὰ κακίζων τὸν τε ἡνίοχον καὶ τὸν
 ὁμόζυγα ὡς δειλίᾳ τε καὶ ἀνανδρίᾳ λιπόντε τὴν τάξιν καὶ
 d ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλοντας προσιέναι ἀναγκάζων
 μόγισ συνεχώρησεν δεομένων εἰς αὐθις ὑπερβαλέσθαι! ἐλ-
 θόντος δὲ τοῦ συντεθέντος χρόνου [οὔ] ἀμνημονεῖν προσ-
 ποιουμένω ἀναμιμνήσκων, βιαζόμενος, χρεμετίζων, ἔλκων
 5 ἡνάγκασεν αὐτὸν προσελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς
 λόγους, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐγκύψας καὶ ἐκτείνας τὴν
 κέρκον, ἐνδακὼν τὸν χαλιῶν, μετ' ἀναιδείας ἔλκει· ὁ δ'
 e ἡνίοχος ἔτι μᾶλλον ταῦτόν πάθος παθὼν, ὥσπερ ἀπὸ ὕσ-
 πληγος ἀναπесῶν, ἔτι μᾶλλον τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου ἐκ τῶν
 ὀδόντων βίᾳ ὀπίσω σπάσας τὸν χαλιῶν, τὴν τε κακηγόρου
 γλώτταν καὶ τὰς γνάθους καθήμαξεν καὶ τὰ σκέλη τε καὶ
 5 τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας ὀδύνας ἔδωκεν, ὅταν δὲ
 ταῦτόν πολλακίς πάσχων ὁ πονηρὸς τῆς ὑβρεως λήξῃ,
 ταπεινωθεὶς ἔπεται ἤδη τῇ τοῦ ἡνίοχου προνοίᾳ, καὶ ὅταν
 ἴδῃ τὸν καλόν, φόβῳ διόλλυται· ὥστε συμβαίνει τότ' ἤδη τὴν
 τοῦ ἔραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδουμένην τε καὶ δεδιῦσαν
 255 ἔπεσθαι. ἄτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσὸθεος θεραπεύ-
 μενος οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρώντος ἀλλ' ἀληθῶς
 τοῦτο πεπονθότος, καὶ αὐτὸς ὢν φύσει φίλος τῷ θερα-
 πεύοντι, ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ
 5 τινῶν ἄλλων διαβεβλημένος ἦ, λεγόντων ὡς αἰσχροὺς ἐρώντι
 πλησιάζειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπωθῆ τὸν ἐρώντα, προϊόντος
 δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἢ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεῶν ἡγαγεῖν εἰς
 b τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν· οὐ γὰρ δῆποτε εἴμαρται

ο8 λιπόντε T : λιπόντα B   d2 δεομένων BT : δεομένοι Hein-
 dorf   d3 οὐ secl. Heindorf   d6 ἐπειδὴ T : ἐπεὶ δὲ B
 ἐκτείνας T : ἐντείνας B   e8 φόβῳ T : φόβον B   τότ' B : ποτ' T
 e9 δεδιῦσαν Bekker : δεδυῖαν B (sed k̄m̄ supra versum) : δεδοικυῖαν T
 a2 ὑπόσχηματιζομένου T : ὑπόσχημένου B (σχηματιζο in marg. b)
 a3 φίλος BT : φίλος εἰς ταῦτόν ἔγει τὴν φιλίαν vulg.   a6 ἀπωθῆ
 corr. Coisl. : ἀπωθεῖ BT   ἐρώντα t : ἔρωτα BT   b1 προσέσθαι
 corr. Coisl. : προσέσθαι BT

κακὸν κακῷ φίλον οὐδ' ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῷ εἶναι.
 προσεμένον δὲ καὶ λόγον καὶ ὁμιλίαν δεξαμένον, ἐγγύθεν
 ἢ εὐνοια γιγνομένη τοῦ ἐρώντος ἐκπλήττει τὸν ἐρώμενον
 διαισθανόμενον (ὅτι οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄλλοι φίλοι τε καὶ 5
 οἰκείοι μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον
 φίλον. ὅταν δὲ χρονίζῃ τοῦτο δρῶν καὶ πλησιάζῃ μετὰ
 τοῦ ἄπτεσθαι ἐν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις,
 τότε ἤδη ἢ τοῦ ρεύματος ἐκείνου πηγῆ, ὃν ἕμερον Ζεὺς c
 Γανυμήδους ἐρών ὠνόμασε, πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν
 ἐραστήν, ἢ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδν, ἢ δ' ἀπομεστουμένου ἔξω
 ἀπορρεῖ, καὶ οἶον πνεῦμα ἢ τις ἡχώ ἀπὸ λείων τε καὶ
 στερεῶν ἄλλομένη πάλιν ὅθεν ὠρμήθη φέρεται, οὕτω τὸ 5
 τοῦ κάλλους ρεῦμα πάλιν εἰς τὸν καλὸν διὰ τῶν ὁμμάτων
 ἰόν, ἢ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι ἀφικόμενον καὶ ἀνα-
 πτερώσαν, τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὠρμησε d
 πτεροφυεῖν τε καὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου αὐ ψυχὴν ἔρωτος
 ἐνέπλησεν. ἐρᾷ μὲν οὖν, ὅτου δὲ ἀπορεῖ· καὶ οὐθ' ὅτι
 πέποιθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι, ἀλλ' οἶον ἀπ' ἄλλου
 ὀφθαλμίας ἀπολελακῶς πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει, ὥσπερ 5
 δὲ ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρώντι ἑαυτὸν ὄρων λέληθεν. καὶ
 ὅταν μὲν ἐκείνος παρῆ, λήγει κατὰ ταῦτὰ ἐκείνῳ τῆς ὀδύνης,
 ὅταν δὲ ἀπῆ, κατὰ ταῦτὰ αὐ ποθεῖ καὶ ποθεῖται, εἰδῶλον
 ἔρωτος ἀντέρωτα ἔχων· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἶεται οὐκ ἔρωτα e
 ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μὲν,
 ἀσθενεστέρωσ δέ, ὄραν, ἄπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακέισθαι
 καὶ δῆ, οἶον εἰκόσ, ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. ἐν οὖν
 τῇ συγκοιμήσει τοῦ μὲν ἐραστοῦ ὁ ἀκόλαστος ἵππος ἔχει 5
 ὅτι λέγει πρὸς τὸν ἡνίοχον, καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ πολλῶν πόνων
 σμικρὰ ἀπολαῦσαι· ὁ δὲ τῶν παιδικῶν ἔχει μὲν οὐδὲν εἰπεῖν, 256

b 3 προσεμένου T: πρὸς ἔμενον B   λόγον καὶ B: λόγον τε καὶ T
 b 8 τοῦ Eusebius: τοῦτου BT   c 1 τότε ἤδη BT: τότε δὲ
 Eusebius   c 4 ἀπορεῖ T: ἀπορεῖ B   λείων] σκληρῶν Herwerden
 d 3 οὐθ' BT: οὐδ' Buttman   d 5 ὀφθαλμίας Ast   d 6 alterum
 ἐν secl. Cobet   e 6 λέγει Bekker: λέγει BT: λέγοι Eusebius: λέξει
 Herwerden

σπαργῶν ἰδὲ καὶ ἀπορῶν περιβάλλει τὸν ἐραστὴν καὶ φιλεῖ,
 ὡς σφόδρ' εὖνουν ἀσπαζόμενος, ὅταν τε συγκατακέωνται,
 οἷός ἐστι μὴ ἂν ἀπαρηθῆναι τὸ αὐτοῦ μέρος χαρίσασθαι
 5 τῷ ἐρῶντι, εἰ δεηθείη τυχεῖν· ὁ δὲ ὁμόζυξ αὐτῷ μετὰ τοῦ
 ἡνιόχου πρὸς ταῦτα μετ' αἰδοῦς καὶ λόγου ἀντιτείνει.
 ἔαν μὲν δὴ οὖν εἰς τεταγμένην τε δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν
 νικήσῃ τὰ βελτίω τῆς διανοίας ἀγαγόντα, μακάριον μὲν
 b καὶ ὁμονοητικὸν τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν, ἐγκρατεῖς αὐτῶν
 καὶ κόσμιοι ὄντες, δουλωσάμενοι μὲν ᾧ κακία ψυχῆς ἐνε-
 γίγνεται, ἐλευθερώσαντες δὲ ᾧ ἀρετῇ· τελευτήσαντες δὲ δὴ
 ὑπόπτεροι καὶ ἐλαφροὶ γεγονότες τῶν τριῶν παλαισμάτων
 5 τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν ἐν νενικήκασιν, οὐ μείζον
 ἀγαθὸν οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία δυνατὴ
 πορίσαι ἀνθρώπῳ. ἔαν δὲ δὴ διαίτη φορτικωτέρα τε καὶ
 c ἀφιλοσόφῳ, φιλοτίμῳ δὲ χρήσονται, τάχ' ἂν που ἐν μέθαις
 ἢ τινι ἄλλῃ ἀμελείᾳ τῷ ἀκολάστῳ αὐτοῖν ὑποζυγίῳ λαβόντε
 τὰς ψυχὰς ἀφρούρους, συναγαγόντε εἰς ταυτόν, τὴν ὑπὸ
 τῶν πολλῶν μακαριστῆν αἴρεσιν εἰλέσθην τε καὶ διεπρα-
 5 ξάσθην· καὶ διαπραξαμένῳ τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται μὲν
 αὐτῇ, σπανία δέ, ἅτε οὐ πάσῃ δεδογμένα τῇ διανοίᾳ πρᾶτ-
 τουτες. φίλω μὲν οὖν καὶ τούτῳ, ἤττον δὲ ἐκείνων, ἀλλή-
 d λωι διὰ τε τοῦ ἔρωτος καὶ ἔξω γενομένῳ διάγουσι, πίστει
 τὰς μεγίστας ἡγουμένῳ ἀλλήλωι δεδοκέναί τε καὶ δεδέχθαι,
 ἅς οὐ θεμιτὸν εἶναι λύσαντας εἰς ἐχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. ἐν
 δὲ τῇ τελευτῇ ἄπτεροι μὲν, ὠρμηκότες δὲ πτεροῦσθαι ἐκβαί-
 5 νουσι τοῦ σώματος, ὥστε οὐ σμικρὸν ἄθλον τῆς ἐρωτικῆς
 μανίας φέρονται· εἰς γὰρ σκότον καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν
 οὐ νόμος ἐστὶν ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ὑπου-

a 4 ἂν T: om. B Eusebius   a 6 λόγου corr. Coisl.: λόγους BT
 a 7 ἔαν T: ἂ B   a 8 νικήσῃ T: νικήσει B   b 2 μὲν ᾧ T: μὲν ὡς B
 b 3 δὲ ᾧ T: δὲ ω B   δὲ δὴ T: δὲ B   c 1 τάχ' ἂν BT: τάχα W
 c 3 συναγαγόντε B: συναγαγόντες T   τὴν ὑπὸ B: τὴν ὑπὸ τὴν T
 c 4 εἰλέσθην Eusebius: εἰλέτην BT   διεπραξάσθην Eusebius: διεπρά-
 ξαντο BT   c 7 φίλω μὲν T: φιλωμένω B   d 2 ἡγουμένῳ recc.:
 ἡγουμένων BT   δεδέχθαι T: δέχθαι B   d 7 ὑπουραίου BT
 Eusebius: ἐπουραίου Ven. 184: ὑπερουραίου Buttman

ρανίου πορείας, ἀλλὰ φανὸν βίον διάγοντας εὐδαιμονεῖν μετ' ἀλλήλων πορευομένους, καὶ ὁμοπτέρους ἔρωτος χάριν, e ὅταν γένωνται, γενέσθαι.

Ταῦτα τοσαῦτα, ὦ παῖ, καὶ θεία οὕτω σοὶ δωρήσεται ἢ παρ' ἔραστοῦ φιλία· ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρῶντος οἰκειότης, σωφροσύνη θνητῇ κεκραμένη, θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονο- 5 μούσα, ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετὴν τῇ φίλῃ ψυχῇ ἐντεκούσα, ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ γῆν 257 κυλιδουμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄνουν παρέξει.

Αὕτη σοι, ὦ φίλε Ἔρωσ, εἰς ἡμετέραν δύναμιν ὅτι καλλίστη καὶ ἀρίστη δέδοται τε καὶ ἐκτέτευσται παλινοῦσα, τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἠναγκασμένη ποιητικοῖς τισιν διὰ 5 Φαῖδρον εἰρήσθαι. ἀλλὰ τῶν προτέρων τε συγγνώμην καὶ τῶνδε χάριν ἔχων, εὐμενῆς καὶ ἴλεως τὴν ἐρωτικὴν μοι τέχνην ἢν ἔδωκας μήτε ἀφέλῃ μήτε πηρώσει δι' ὀργὴν, δίδου τ' ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι. ἐν τῷ πρόσθεν δ' εἶ τι λόγῳ σοὶ ἀπηχῆς εἶπομεν Φαῖδρός b τε καὶ ἐγώ, Λυσίαν τὸν τοῦ λόγου πατέρα αἰτιώμενος παῦε τῶν τοιούτων λόγων, ἐπὶ φιλοσοφίαν δέ, ὥσπερ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πολέμαρχος τέτραπται, τρέψον, ἵνα καὶ ὁ ἔραστῆς ὅδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ καθάπερ νῦν, ἀλλ' ἀπλῶς 5 πρὸς Ἔρωτα μετὰ φιλοσόφων λόγων τὸν βίον ποιῆται.

ΦΑΙ. Συνεύχομαί σοι, ὦ Σώκρατες, εἴπερ ἄμεινον ταῦθ' ἡμῖν εἶναι, ταῦτα γίνεσθαι. τὸν λόγον δέ σου πάλαι c θαυμάσας ἔχω, ὅσῳ καλλίῳ τοῦ προτέρου ἀπηργάσω· ὥστε ὀκνῶ μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῆ, ἐὰν ἄρα καὶ ἐθελήσῃ

d 8 διαγαγόντας Eusebius e 2 γίνωνται H. Richards e 3 θεία οὕτω B : οὕτω θεία T a 1 χιλιάδας T : χιλιάδες B γῆν corr. Coisl. : την B : τὴν T a 2 κυλιδουμένην Herwerden γῆς T : της B a 4 δέδοται T : δέδοκται B a 7 τὴν ἐρωτικὴν μοι B : τὴν μοι ἐρωτικὴν T a 8 ἔδωκας B : δέδωκας T a 9 τ' T : δ' B b 1 ἐν T : om. B ἀπηχῆς Hermias : ἀπηνῆς B T b 3 ἀδελφὸς Bekker : ἀδελφὸς B T b 4 τέτραπται T W : γέγραπται τε τέτραπται B

πρὸς αὐτὸν ἄλλον ἀντιπαρεῖναι. καὶ γὰρ τις αὐτόν, ὧ
 5 θαυμάσιε, ἔναγχος τῶν πολιτικῶν τούτ' αὐτὸ λοιδορῶν
 ὠνειδίξει, καὶ διὰ πάσης τῆς λοιδορίας ἐκάλει λογογράφον·
 τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν.

ΣΩ. Γελοῖόν γ', ὧ νεανία, τὸ δόγμα λέγεις, καὶ τοῦ
 d ἐταίρου συχνὸν διαμαρτάνεις, εἰ αὐτὸν οὕτως ἡγή τινα
 ψοφοδεᾷ. ἴσως δὲ καὶ τὸν λοιδορούμενον αὐτῷ οἶε ὠνειδί-
 ζοντα λέγειν ἃ ἔλεγεν.

ΦΑΙ. Ἐφαίνεται γάρ, ὧ Σώκρατες· καὶ σύννοισθά που
 5 καὶ αὐτὸς ὅτι οἱ μέγιστον δυνάμενοί τε καὶ σεμνότατοι ἐν
 ταῖς πόλεσι αἰσχύνονται λόγους τε γράφειν καὶ καταλείπειν
 συγγράμματα ἑαυτῶν, δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου,
 μὴ σοφισταὶ καλῶνται.)

ΣΩ. Γλυκὺς ἀγκῶν, ὧ Φαῖδρε, λέληθέν σε ὅτι ἀπὸ τοῦ
 e μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον ἐκλήθη· καὶ πρὸς τῷ
 ἀγκῶνι λαυθάνει σε ὅτι οἱ μέγιστον φρονούντες τῶν πολι-
 τικῶν μάλιστα ἐρώσι λογογραφίας τε καὶ καταλείψεως
 συγγραμμάτων, οἳ γε καὶ ἐπειδὴν τινα γράφωσι λόγον,
 5 οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας, ὥστε προσπαραγράφουσι
 πρώτους οἳ ἂν ἑασταχοῦ ἐπαιώσωιν αὐτούς.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις τοῦτο; οὐ γὰρ μανθάνω.

258 ΣΩ. Οὐ μανθάνεις ὅτι ἐν ἀρχῇ ἀνδρὸς πολιτικοῦ [συγ-
 γράμματι] πρῶτος ὁ ἐπαινέτης γέγραπται.

ΦΑΙ. Πῶς;

ΣΩ. “Ἐδοξέ” πού φησιν “τῇ βουλήν” ἢ “τῷ δήμῳ”
 5 ἢ ἀμφοτέροις, καὶ “ὄς (καὶ ὄς) εἶπεν”—τὸν αὐτὸν δὴ λέγων
 μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων ὁ συγγραφεύς—ἔπειτα λέγει

e 4 αὐτὸν B T: αὐτῶν vulg.: αὐτῷ Heindorf d 1 ἡγεί τινα B:
 τινὰ ἡγεί T d 2 ὠνειδίζοντα Postgate: ὠνειδίζοντα νομίζοντα B:
 νομίζοντα T W d 9 ὅτι . . . e 1 ἐκλήθη secl. Heindorf e 5 ἐπαι-
 νέτας B T: ἐπαινοῦντας V e 7 λέγεις τοῦτο B: τοῦτο λέγεις T
 a 1 ἀρχῇ secl. Madvig: ἀνδρὸς secl. Herwerden (et mox συγγράμματος)
 συγγράμματι seclusi: συγγράμματος vulg. a 4 φησι B: φησὶν
 αὐτῶν τὸ σύγγραμμα T W: φησὶν αὐτὸ τὸ σύγγραμμα vulg. a 5 καὶ
 ὄς add. Winckelmann

δὴ μετὰ τοῦτο, ἐπιδεικνύμενος τοῖς ἐπαινέταις τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν, ἐνίοτε πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα· ἢ σοι ἄλλο τι φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἢ λόγος συγγεγραμμένος;

ΦΑΙ. Οὐκ ἔμοιγε.

b

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔαν μὲν οὗτος ἐμμένῃ, γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής· ἔαν δὲ ἐξαλειφθῆ καὶ ἄμοιρος γένηται λογογραφίας τε καὶ τοῦ ἄξιος εἶναι συγγράφειν, πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἐταῖροι.

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Δῆλόν γε ὅτι οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὡς τεθουμακότες.

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί δέ; ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεύς, ὥστε λαβὼν τὴν Λυκούργου ἢ Σόλωνος ἢ Δαρείου δύναμιν ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει, ἅρ' οὐκ ἰσόθεον ἡγεῖται αὐτός τε αὐτὸν ἔτι ζῶν, καὶ οἱ ἔπειτα γιγνόμενοι ταῦτα ταῦτα περὶ αὐτοῦ νομίζουσι, θεώμενοι αὐτοῦ τὰ συγγράμματα;

10

c

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Οἶει τινὰ οὖν τῶν τοιούτων, ὅστις καὶ ὀπωστιοῦν δύσνους Λυσία, ὄνειδίζειν αὐτὸ τοῦτο ὅτι συγγράφει;

ΦΑΙ. Οὐκ οὐν εἰκός γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις· καὶ γὰρ ἂν τῆ ἑαυτοῦ ἐπιθυμία, ὡς ἔοικεν, ὄνειδίζοι.

10

ΣΩ. Τοῦτο μὲν ἄρα παντὶ δῆλον, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν αὐτό γε τὸ γράφειν λόγους.

d

ΦΑΙ. Τί γάρ;

ΣΩ. Ἄλλ' ἐκείνο οἶμαι αἰσχρὸν ἤδη, τὸ μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ γράφειν ἀλλ' αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς.

5

ΦΑΙ. Δῆλον δῆ.

ΣΩ. Τίς οὖν ὁ τρόπος τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν; δεόμεθά τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι καὶ

a 7 (τὸ) μετὰ Krische   b 3 ἐξαλειφθῆ T: ἐξαλιφῆ B   c 7 τινὰ
οὖν B: οὖν τινὰ T   c 8 αὐτὸ] αὐτῷ Ast   d 4 οἶμαι B: οἶμαί
σε T: οἶμαί γε vulg.   d 8 τι B T: τοι vulg.

ἄλλον ὅστις πώποτε τι γέγραφεν ἢ γράψει, εἴτε πολιτικὸν
 10 σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν, ἐν μέτρῳ ὡς ποιητῆς ἢ ἄνευ
 μέτρου ὡς ἰδιώτης;

e ΦΑΙ. Ἐρωτᾶς εἰ δεόμεθα; τίνος μὲν οὖν ἔνεκα κἄν
 τις ὡς εἰπεῖν ζῆν, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἔνεκα; οὐ
 γάρ που ἐκείνων γε ὦν προλυπηθῆναι δεῖ ἢ μηδὲ ἡσθῆναι,
 | ὃ δὴ ὀλίγου πᾶσαι αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἔχουσι· διὸ καὶ
 5 δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.

ΣΩ. Σχολὴ μὲν δὴ, ὡς ἔοικε· καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν ὡς
 ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τρίτιγες ἄδοντες καὶ
 259 ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν καὶ ἡμᾶς. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ
 νῶ καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρία μὴ διαλεγόμενους
 ἀλλὰ νυστάζοντας καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν
 τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῶεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδ'
 5 ἅττα σφίσιν ἔλθόντα εἰς τὸ καταγῶγιον ὥσπερ προβάτια
 μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὐδειν· ἐὰν δὲ ὀρώσι
 διαλεγόμενους καὶ παραπλέοντάς σφας ὥσπερ Σειρήνας
 b ἀκηλήτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθρώποις διδόναι,
 τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες.

· ΦΑΙ. Ἐχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε,
 τυγχάνω ὦν.

5 ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων
 ἀνήκοον εἶναι. λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἀνθρώποι τῶν
 πρὶν Μούσας γεγενῆσθαι, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης
 ὤδης οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς,
 c ὥστε ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον
 τελευτήσαντες αὐτούς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνω
 φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς
 δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ἄδειν,

d 10 ὡς ποιητῆς et mox ὡς ἰδιώτης secl. Badham e 1 ἔνεκα κἄν
 B: ἔνεκ' ἂν T: ἔνεκα Stobaeus e 3 μηδὲ B T: μὴ V Stobaeus
 a 1 καὶ ἡμᾶς T Stobaeus: om. B καὶ νῶ Stobaeus: καινῶ B T
 b 5 γε T Stobaeus: om. B b 6 δ'] δὴ malit Heindorf c 4 γενό-
 μενον post δεῖσθαι B T Stobaeus: post εὐθὺς transp. Badham

ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλθον παρὰ Μούσας 5
 ἀπαγγέλλειω τίς τίνα αὐτῶν τιμᾶ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρα
 μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλ-
 λοντες ποιούσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς d —
 ἔρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτως, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης
 τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν
 Οὐρανίᾳ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν
 ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αἱ δὴ μάλιστα τῶν Μουσῶν 5
 περὶ τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους
 ἰᾶσιν καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὲ οὖν ἔνεκα λεκτέον τι
 καὶ οὐ καθευδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

ΦΑΙ. Λεκτέον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὅπερ νῦν προυθέμεθα σκέψασθαι, τὸν λόγον e
 ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μὴ, σκεπτέον.

ΦΑΙ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχ ὑπάρχειω δεῖ τοῖς εἶ γε καὶ καλῶς
 ῥηθησομένοις τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τὸ ἀληθὲς 5
 ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ;

ΦΑΙ. Οὕτωςι περὶ τούτου ἀκήκοα, ᾧ φίλε Σώκρατες, οὐκ
 εἶναι ἀνάγκην τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι τὰ τῷ ὄντι δίκαια 260
 μαυθάνειω ἀλλὰ τὰ δόξαντ' ἂν πλήθει οἵπερ δικάσουσιν,
 οὐδὲ τὰ ὄντως ἀγαθὰ ἢ καλὰ ἀλλ' ὅσα δόξει· ἐκ γὰρ τούτων
 εἶναι τὸ πείθειω ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας.

ΣΩ. “Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος” εἶναι δεῖ, ᾧ Φαῖδρε, 5
 ὃ ἂν εἴπωσι σοφοί, ἀλλὰ σκοπεῖω μὴ τι λέγωσι· καὶ δὴ
 καὶ τὸ νῦν λεχθὲν οὐκ ἀφετέον.

ΦΑΙ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ἔωδε δὴ σποπῶμεω αὐτό.

ΦΑΙ. Πῶς;

10

c6 τερψιχόρα BT Stobaeus: τερψιχόρη vulg. d3 μετ' αὐτὴν
 B Stobaeus: μετὰ ταύτην T d7 ἰασιν B: ἰασιν T (corr. t:
 πέμπουσι suprascr. b) δὴ οὖν ἔνεκα W: δὴ οὐνεκεν B: δὴ οὖν
 ἔνεκεν T e4 γε B: τε T a5 ᾧ T: ὃ B a6 λέγωσι
 BT: λέγουσι Schaefer

b ΣΩ. Εἴ σε πείθοιμι ἐγὼ πολεμίους ἀμύνειν κτησάμενον ἵππον, ἄμφω δὲ ἵππον ἀγνοοῖμεν, τοσόνδε μέντοι τυγχάνοιμι εἰδὼς περὶ σοῦ, ὅτι Φαῖδρος ἵππον ἡγεῖται τὸ τῶν ἡμέρων ζῶων μέγιστα ἔχον ὦτα—

5 ΦΑΙ. Γελοῖόν γ' ἂν, ὦ Σώκρατες, εἶη.

ΣΩ. Οὐπω γε· ἀλλ' ὅτε δὴ σπουδῇ σε πείθοιμι, συντιθεῖς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου, ἵππον ἐπονομάζων καὶ λέγων ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα οἴκοι τε κεκτήσθαι καὶ ἐπὶ στρατιᾶς, ἀποπολεμεῖν τε χρήσιμον καὶ πρὸς γ' ἐνεγκεῖν δυνατὸν σκευή καὶ ἄλλα πολλὰ ὠφέλιμον.

ΦΑΙ. Παγγέλοιόν γ' ἂν ἤδη εἶη.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ κρεῖττον γελοῖον καὶ φίλον ἢ δεινὸν τε καὶ ἐχθρὸν [εἶναι ἢ φίλον];

5 ΦΑΙ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅταν οὖν ὁ ῥητορικὸς ἀγνοῶν ἀγαθὸν καὶ κακόν, λαβὼν πόλιν ὡσαύτως ἔχουσαν πείθη, μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος, ἀλλὰ περὶ κακοῦ ὡς ἀγαθοῦ, δόξας δὲ πλήθους μεμελητηκῶς πείση κακὰ πράττειν
10 ἀντ' ἀγαθῶν, ποῖόν τιν' ἄ(ν) οἶε μετὰ ταῦτα τὴν ῥητορικὴν καρπὸν ὧν ἔσπειρε θερίζει;

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ γε ἐπιεικῆ.)

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὦ ἀγαθέ, ἀγροικότερον τοῦ δέοντος λελαιδορήκαμεν τὴν τῶν λόγων τέχνην; ἢ δ' ἴσως ἂν εἴποι· “Τί ποτ', ὦ θαυμάσιοι, ληρεῖτε; ἐγὼ γὰρ οὐδέν' ἀγνοοῦντα τάληθες ἀναγκάζω μανθάνειν λέγειν, ἀλλ', εἴ τι ἐμῇ συμβουλή, κτησάμενον ἐκεῖνο οὕτως ἐμὲ λαμβάνειν· τόδε δ' οὖν μέγα λέγω, ὡς ἄνευ ἐμοῦ τῶ τα ὄντα εἰδοῦσι οὐδέν τι μᾶλλον ἔσται πείθειν τέχνη.

b 5 εἶη TW: om. B   b 6 οὐπω γε T: οὐποτε B   δὴ T: om. B
b 9 πρὸς γ' ἐνεγκεῖν Thompson: προσενεγκεῖν BT   c 3 γελοῖον
καὶ φίλον legit Hermias: γελοῖον BT   c 4 εἶναι ἢ φίλον BT:
non legit Hermias   c 10 τιν' ἂν Hirschig: τίνα BT   d 1 ὧν
TW: ὧν B   d 2 γε B: om. T   d 5 οὐδένα T: οὐδὲν B
d 6 εἴ τι B: εἴ τις T   ἐμῇ συμβουλή B: ἐμῇ συμβουλή T: ἐμῇ συμ-
βουλή χρήται Stephanus   d 7 κτησάμενον Vahlen: κτησάμενος BT
λαμβάνειν BT: λαμβάνει al.

ΦΑΙ. Οὐκοῦν δίκαια ἐρεῖ, λέγουσα ταῦτα; e

ΣΩ. Φημί, ἐὰν οἱ γ' ἐπιόντες αὐτῇ λόγοι μαρτυρῶσιν εἶναι τέχνη. ὥσπερ γὰρ ἀκούειν δοκῶ τινων προσιόντων καὶ διαμαρτυρομένων λόγων, ὅτι ψεύδεται καὶ οὐκ ἔστι τέχνη ἀλλ' ἄτεχνος τριβή· τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λάκων, ἔτυμος 5 τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἦφθαι οὐτ' ἔστιν οὔτε μή ποτε ὕστερον γένηται.

ΦΑΙ. Τούτων δεῖ τῶν λόγων, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ δεῦρο 261 αὐτοὺς παράγων ἐξέταξε τί καὶ πῶς λέγουσιν.

ΣΩ. Πάριτε δὴ, θρέμματα γενναῖα, καλλίπαιδά τε Φαῖδρον πείθετε ὡς ἐὰν μὴ ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ, οὐδὲ ἱκανός ποτε λέγειν ἔσται περὶ οὐδενός. ἀποκρινέσθω δὴ ὁ Φαῖδρος. 5

ΦΑΙ. Ἐρωτᾶτε,

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὄλον ἢ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων, οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις καὶ ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις, ἢ αὐτῇ σμικρῶν τε καὶ μεγάλων πέρι, καὶ οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ b σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γινόμενον; ἢ πῶς σὺ ταῦτ' ἀκήκοας;

ΦΑΙ. Οὐ μὰ τὸν Δί' οὐ παντάπασιν οὕτως, ἀλλὰ μάλιστα μὲν πῶς περὶ τὰς δίκας λέγεται τε καὶ γράφεται τέχνη, λέγεται δὲ καὶ περὶ δημηγορίας· ἐπὶ πλέον δὲ οὐκ ἀκήκοα. 5

ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τὰς Νέστορος καὶ Ὀδυσσέως τέχνας μόνον περὶ λόγων ἀκήκοας, ἅς ἐν Ἰλίῳ σχολάζουτες συνεγραψάτην, τῶν δὲ Παλαμῆδους ἀνήκοος γέγονας;

ΦΑΙ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἔγωγε τῶν Νέστορος, εἰ μὴ c Γοργίαν Νέστορά τινα κατασκευάζεις, ἢ τινα Θρασύμαχόν τε καὶ Θεόδωρον Ὀδυσσεά.

ΣΩ. Ἴσως. ἀλλὰ γὰρ τούτους ἐῶμεν· σὺ δ' εἰπέ, ἐν

e 5 τοῦ δὲ . . . e 7 γένηται secl. Schleiermacher e 5 φησὶν ὁ Λάκων
secl. Voegelin ἔτυμος τέχνη TW: ἔτοιμος B a 1 δεῖ T: δὴ B
λόγων (ἀκροᾶσθαι) H. Richards a 4 πείθετε T: πείθεται B ὡς
ἐὰν B: ἔως ἂν T b 4 τέχνη T: τέχνη B b 6 καὶ B: τε
καὶ T b 7 περὶ secl. Thompson σχολάζουτες B TW: σχο-
λάζοντε corr. Coisl. c 1 Νέστορος (καὶ Ὀδυσσέως) Herwerden
c 2 κατασκευάζεις T: κατασκευάζης B c 3 τε T: δε B

5 δικαστηρίοις οἱ ἀντίδικοι τί δρῶσω; οὐκ ἀντιλέγουσιν μέντοι;
ἢ τί φήσομεν;

ΦΑΙ. Τοῦτ' αὐτό.

ΣΩ. Περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου;

ΦΑΙ. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνη τοῦτο δρῶν ποιήσῃ φανῆναι τὸ
d αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δίκαιον, ὅταν δὲ βούληται, ἀδικον;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Καὶ ἐν δημηγορίᾳ δὴ τῇ πόλει δοκεῖν τὰ αὐτὰ τοτὲ
μὲν ἀγαθὰ, τοτὲ δ' αὖ τὰναντία;

5 ΦΑΙ. Οὕτως.

ΣΩ. Τὸν οὖν Ἐλεατικὸν Παλαμήδην λέγοντα οὐκ ἴσμεν
τέχνη, ὥστε φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσι τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ
ἀνόμοια, καὶ ἐν καὶ πολλά, μένοντά τε αὖ καὶ φερόμενα;

ΦΑΙ. Μάλα γε.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστὶν ἡ ἀντιλογικὴ
e καὶ περὶ δημηγορίαν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, περὶ πάντα τὰ λεγόμενα
μία τις τέχνη, εἴπερ ἔστιν, αὕτη ἂν εἴη, ἣ τις οἶός τ' ἔσται
πᾶν παντὶ ὁμοιοῦν τῶν δυνατῶν καὶ οἷς δυνατόν, καὶ ἄλλου
ὁμοιοῦντος καὶ ἀποκρυπτομένου εἰς φῶς ἄγειν.

5 ΦΑΙ. Πῶς δὴ τὸ τοιοῦτον λέγεις;

ΣΩ. Τῆδε δοκῶ ζητοῦσιν φανείσθαι. ἀπάτη πότερον ἐν
πολὺ διαφέρουσι γίνεταί μᾶλλον ἢ ὀλίγον;

262 ΦΑΙ. Ἐν τοῖς ὀλίγον.

ΣΩ. Ἄλλὰ γε δὴ κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων μᾶλλον
λήσεις ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἢ κατὰ μέγα.

ΦΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

5 ΣΩ. Δεῖ ἄρα τὸν μέλλοντα ἀπατήσῃ μὲν ἄλλον, αὐτὸν
δὲ μὴ ἀπατήσῃσθαι, τὴν ὁμοιότητα τῶν ὄντων καὶ ἀνομοιότητα
ἀκριβῶς διειδέναι.

ε 10 τέχνη T: τέχνη B (et mox) d 1 βούληται ἄδικον B:
ἄδικον βούληται pr. T d 7 φαίνεσθαι B T: δοκεῖν φαίνεσθαι vulg.
d 8 μένοντα T: μὲν ὄντα B e 2 ἢ τις corr. Coisl.: ἢ τις T: ἢ τις B
e 3 πᾶν παντὶ T: πᾶμπαν τί B a 2 γε δὴ B: δὴ T: μὴν Galenus

ΦΑΙ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἡ οὖν οἶός τε ἔσται, ἀλήθειαν ἀγνοῶν ἐκάστου, τὴν τοῦ ἀγνοουμένου ὁμοιότητα σμικρὰν τε καὶ μεγάλην ἐν τοῖς 10 ἄλλοις διαγιγνώσκει;

ΦΑΙ. Ἀδύνατον. b

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῖς παρὰ τὰ ὄντα δοξάζουσι καὶ ἀπατωμένοι δῆλον ὡς τὸ πάθος τοῦτο δι' ὁμοιοτήτων τιῶν εἰσερρή.

ΦΑΙ. Γίγνεται γοῦν οὕτως.

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως τεχνικός ἔσται μεταβιβάζειν κατὰ 5 σμικρὸν διὰ τῶν ὁμοιοτήτων ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦναντίον ἀπάγων, ἢ αὐτὸς τοῦτο διαφεύγειν, ὃ μὴ ἐγνωρικῶς ὃ ἔστιν ἕκαστον τῶν ὄντων;

ΦΑΙ. Οὐ μὴ ποτε.

ΣΩ. Λόγων ἄρα τέχνην, ὦ ἑταῖρε, ὃ τὴν ἀλήθειαν μὴ c εἰδῶς, δόξας δὲ τεθηρευκῶς, γελοῖαν τινά, ὡς ἔοικε, καὶ ἄτεχνον παρέξεται.

ΦΑΙ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐν τῷ Λυσίου λόγῳ ὃν φέρεις, καὶ ἐν 5 οἷς ἡμεῖς εἶπομεν ἰδεῖν τι ὧν φάμεν ἀτέχνων τε καὶ ἐντέχνων εἶναι;

ΦΑΙ. Πάντων γέ πον μάλιστα, ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν, οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα.

ΣΩ. Καὶ μὴν κατὰ τύχην γέ τινα, ὡς ἔοικεν, ἐρρηθήτην 10 τῷ λόγῳ ἔχοντέ τι παράδειγμα, ὡς ἂν ὃ εἰδῶς τὸ ἀληθὲς d προσπαίζων ἐν λόγοις παράγοι τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἔγωγε, ὦ Φαῖδρε, αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεοὺς· ἴσως δὲ καὶ οἱ τῶν Μουσῶν προφήται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ὦδοι ἐπιπεπνευκότες ἂν ἡμῖν εἶεν τοῦτο τὸ γέρας· οὐ γάρ που ἔγωγε τέχνης τινοῦς 5 τοῦ λέγειν μέτοχος.

ΦΑΙ. Ἔστω ὡς λέγεις· μόνον δῆλωσον ὃ φής.

ΣΩ. Ἴθι δὴ μοι ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Λυσίου λόγου ἀρχήν.

b 5 μεταβιβάζειν T Galenus : μεταβιβάζει B
ἐντέχνων Heindorf : ἀτεχνόν . . . ἐντεχνον B T
τῷ λόγῳ B

c 6 ἀτέχνων . . .
d i τῷ λόγῳ T :

e ΦΑΙ. “Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστῆς ὧν σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει” —

5 ΣΩ. Παῦσαι. τί δὴ οὖν οὗτος ἀμαρτάνει καὶ ἄτεχνον ποιεῖ λεκτέον· ἢ γάρ;

263 ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν οὐ παντὶ δῆλον τό γε τοιούδε, ὡς περὶ μὲν ἕνια τῶν τοιούτων ὁμοιοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ’ ἕνια στασιωτικῶς;

5 ΦΑΙ. Δοκῶ μὲν ὁ λέγεις· μανθάνειν, ἔτι δ’ εἶπε σαφέστερον.

ΣΩ. Ὅταν τις ὄνομα εἴπη σιδήρου ἢ ἀργύρου, ἄρ’ οὐ τὸ αὐτὸ πάντες διενεώθημεν;

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

10 ΣΩ. Τί δ’ ὅταν δικαίου ἢ ἀγαθοῦ; οὐκ ἄλλος ἄλλη φέρεται, καὶ ἀμφισβητοῦμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς;

ΦΑΙ. Πάνν μὲν οὖν.

b ΣΩ. Ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ.

ΦΑΙ. Οὕτω.

ΣΩ. Ποτέρωθι οὖν εὐαπατητότεροί ἐσμεν, καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐν ποτέροις μείζον δύναται;

5 ΦΑΙ. Δῆλον ὅτι ἐν οἷς πλανώμεθα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι πρῶτον μὲν δεῖ ταῦτα ὁδῶ διηρησθαι, καὶ εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἶδους, ἐν ᾧ τε ἀνάγκη τὸ πλῆθος πλανᾶσθαι καὶ ἐν ᾧ μή.

c ΦΑΙ. Καλὸν γοῦν ἂν, ὧ Σώκρατες, εἶδος εἶη κατανεοηκῶς ὁ τοῦτο λαβών.

ΣΩ. Ἐπειτά γε οἶμαι πρὸς ἑκάστω γιγνόμενον μὴ λαμβάνειν· ἀλλ’ ὀξέως αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ ἐρεῖν

5 ποτέρου ὃν τυγχάνει τοῦ γένους.

ε 2 ἡμῖν T: ὑμῖν B
 ὀνομάτων H. Richards
 b 7 δεῖ B: δὴ T
 H. Richards

a 3 τοιούτων B T: ὕντων corr. Coisl.: fort.
 ὁμοιοητικῶς T Galenus: οὐ μόνον ποιητικῶς B
 b 8 πλῆθος T: εἶδος B
 c 1 εἶδος addubitat

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν ἔρωτα πότερον φῶμεν εἶναι τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν μή;

ΦΑΙ. Τῶν ἀμφισβητησίμων δήπου· ἢ οἶε ἂν σοι ἐγχωρήσῃσαι εἰπεῖν ἃ νυνδὴ εἶπες περὶ αὐτοῦ, ὡς βλάβη τέ ἐστι 10 τῷ ἐρωμένῳ καὶ ἐρώντι, καὶ αὐθις ὡς μέγιστον (ὄν) τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει;

ΣΩ. Ἄριστα λέγεις· ἀλλ' εἶπέ καὶ τόδε—ἐγὼ γάρ τοι d διὰ τὸ ἐνθουσιαστικὸν οὐ πάνν μέμνημαι—εἰ ὠρισάμην ἔρωτα ἀρχόμενος τοῦ λόγου.

ΦΑΙ. Νῆ Δία ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα,

ΣΩ. Φεῦ, ὅσῳ λέγεις τεχνικωτέρας Νύμφας τὰς Ἀχελῷου 5 καὶ Πάνα τὸν Ἑρμοῦ Λυσίου τοῦ Κεφάλου πρὸς λόγους εἶναι. ἢ οὐδὲν λέγω, ἀλλὰ καὶ ὁ Λυσίας ἀρχόμενος τοῦ ἐρωτικοῦ ἠνάγκασεν ἡμᾶς ὑπολαβεῖν τὸν Ἑρωτα ἔν τι τῶν ὄντων ὁ αὐτὸς ἐβουλήθη, καὶ πρὸς τοῦτο ἤδη συνταξάμενος πάντα τὸν e ὕστερον λόγον διεπεράνατο; βούλει πάλιν ἀναγνώμεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ;

ΦΑΙ. Εἰ σοί γε δοκεῖ· ὁ μέντοι ζητεῖς οὐκ ἔστ' αὐτόθι.

ΣΩ. Λέγε, ἵνα ἀκούσω αὐτοῦ ἐκείνου. 5

ΦΑΙ. “ Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστής ὧν 264 σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὔ ποιήσωσω, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται.”—

ΣΩ. Ἦ πολλοῦ δεῖν ἔοικε ποιεῖν ὅδε γε ὁ ζητοῦμεν, ὅς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιω διανεῖν 5 ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον, καὶ ἀρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη

c 9 ἐγχωρήσῃσαι codex Marcianus Galeni: συγχωρήσῃσαι B T c 11 ἂν addidi auctore Heindorfio (ἀγαθῶν ὧν infra Hirschig) d 4 ὡς T: om. B d 6 Πάνα] πάντα B T: dcl. τ b t λόγους T: λόγου B: λόγον al. e 6 ἐπίστασαι B: ἐπίσταμαι T a 2 τότε T: τὸ τότε B a 4 ζητοῦμεν ds T: ζητούμενος B a 5 διανεῖν B T: διανύειν gcc. b

ὁ ἔραστῆς λέγοι πρὸς τὰ παιδικά. ἢ οὐδὲν εἶπον, Φαῖδρε, φίλη κεφαλή;

b ΦΑΙ. Ἔστιν γέ τοι δῆ, ὦ Σώκρατες, τελευτή, περὶ οὗ τὸν λόγον ποιεῖται.

ΣΩ. Τί δὲ τᾶλλα; οὐ χύδην δοκεῖ βεβλήσθαι τὰ τοῦ λόγου; ἢ φαίνεται τὸ δεύτερον εἰρημένον ἕκ τινος ἀνάγκης
5 δεύτερον δεῖν τεθῆναι, ἢ τι ἄλλο τῶν ρηθέντων; ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδοξεν, ὡς μηδὲν εἰδότι, οὐκ ἀγεννώως τὸ ἐπιὸν εἰρησθαι τῷ γράφοντι· σὺ δ' ἔχεις τιτὰ ἀνάγκην λογογραφικὴν ἢ ταῦτα ἐκείνος οὕτως ἐφεξῆς παρ' ἄλληλα ἔθηκεν;

ΦΑΙ. Χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγήϊ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου
c οὕτως ἀκριβῶς διδίδειν;

ΣΩ. Ἄλλὰ τόδε γε οἶμαί σε φάναι ἄν, δεῖν πάντα λόγον ὥσπερ ζῶον συνεστάναι σώμά τι ἔχοντα αὐτὸν αὐτοῦ, ὥστε μήτε ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν, ἀλλὰ μέσα τε ἔχειν καὶ
5 ἄκρα, πρέποντα ἀλλήλοισι καὶ τῷ ὄλῳ γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Πῶς γὰρ οὖν;

ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν τὸν τοῦ ἐταίρου σου λόγον εἶτε οὕτως εἶτε ἄλλως ἔχει, καὶ εὐρήσεις τοῦ ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα, ὃ Μίδα τῷ Φρυγί φασίν τινες ἐπιγεγράφθαι.

d ΦΑΙ. Ποῖον τοῦτο, καὶ τί πεπονθός;

ΣΩ. Ἔστι μὲν τοῦτο τόδε—

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κείμεναι.

ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,

5 αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου,

ἀγγελέω παριούσι Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται.

e ὅτι δ' οὐδὲν διαφέρει αὐτοῦ πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι, ἐννοεῖς πον, ὡς ἐγῶμαι.

ΦΑΙ. Σκώπτεις τὸν λόγον ἡμῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ἵνα μὴ σὺ ἄχθη, ἐάσωμεν—)

a 7 ἔραστῆς rec. : ἔρασθεις B T
Schanz b 9 με T : μῆ B
c 3 σώμά τι t : σώματι B T
c 4 μήτε ἀκέφαλον T : μῆ το ἀκέφαλον B
e 3 ἡμῶν B : om. T
b 5 δεῖν secl. Madvig : δῆ

καίτοι συχνά γε ἔχειν μοι δοκεῖ παραδείγματα πρὸς ἅ τις 5
βλέπων ὄνιναίτ' ἂν, μιμείσθαι αὐτὰ ἐπιχειρῶν μὴ πάνυ τι—
εἰς δὲ τοὺς ἑτέρους λόγους ἴωμεν. ἦν γάρ τι ἐν αὐτοῖς, ὡς
δοκῶ, προσῆκον ἰδεῖν τοῖς βουλομένοις περὶ λόγων σκοπεῖν.

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

265

ΣΩ. Ἐναντίω που ἦσθην· ὁ μὲν γὰρ ὡς τῷ ἐρῶντι, ὁ δ'
ὡς τῷ μὴ δεῖ χαρίζεσθαι, ἐλεγέτην.

ΦΑΙ. Καὶ μάλ' ἀνδρικῶς.

ΣΩ. Ὡμην σε τάληθες ἐρεῖν, ὅτι μανικῶς· ὁ μέντοι 5
ἐζήτουν ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο. μανίαν γάρ τινα ἐφήσαμεν εἶναι
τὸν ἔρωτα. ἦ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Μανίας δέ γε εἶδη δύο, τὴν μὲν ὑπὸ νοσημάτων
ἀνθρωπίνων, τὴν δὲ ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων 10
νομίμων γιγνομένην.

ΦΑΙ. Πάνυ γε.

b

ΣΩ. Τῆς δὲ θείας τεττάρων θεῶν τέτταρα μέρη διελόμενοι,
μαντικὴν μὲν ἐπίπνοιαν Ἀπόλλωνος θέντες, Διονύσου δὲ
τελεστικὴν, Μουσῶν δ' αὖ ποιητικὴν, τετάρτην δὲ Ἀφροδίτης
καὶ Ἔρωτος, ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν τε ἀρίστην εἶναι, 5
καὶ οὐκ οἶδ' ὅπῃ τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες, ἴσως
μὲν ἀληθοῦς τινος ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε
παραφερόμενοι, κεράσαντες οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον,
μυθικόν τινα ὕμνον προσεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως c
τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα, ᾧ Φαῖδρε, καλῶν
παίδων ἔφορον.

ἔφ' ἰσώ

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἔμοιγε οὐκ ἀηδῶς ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Τόδε τοίνυν αὐτόθεν λάβωμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ψέγειν 5
πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἔσχεν ὁ λόγος μεταβῆναι.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ οὖν αὐτὸ λέγεις;

ε6 βλέπων (μὲν) . . . μιμείσθαι (δ') Herwerden   ε7 ἑτέρους
T: ἑταίρους B   b2 τεττάρων θεῶν secl. Schanz   b5 τε
BT: om. Stobaeus   b8 λόγον corr. Par. 1808: λόγου BT
c4 ἔμοιγε B: ἐμοὶ μὲν T

ΣΩ. Ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι· τούτων δὲ τινῶν ἐκ τύχης ῥηθέντων δυοῖν εἰδοῖν,
 d εἰ αὐτοῖν τὴν δύναμιν τέχνη λαβεῖν δύναίτο τις, οὐκ ἄχαρι.

ΦΑΙ. Τίνων δὴ;

ΣΩ. Εἰς μίαν τε ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῆ διεσπαρμένα, ἵνα ἕκαστον ὀριζόμενος δῆλον ποιῆ περὶ οὗ ἂν
 5 αἰεὶ διδάσκειν ἐθέλῃ. ὥσπερ τὰ νυνδὴ περὶ Ἐρωτος—ὃ ἔστιν ὀρισθέν—εἴτ' εὔ εἶτε κακῶς ἐλέχθη, τὸ γοῦν σαφὲς καὶ τὸ αὐτὸ αὐτῷ ὁμολογούμενον διὰ ταῦτα ἔσχεν εἰπεῖν ὁ λόγος.

ΦΑΙ. Τὸ δ' ἕτερον δὴ εἶδος τί λέγεις, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Τὸ πάλιν κατ' εἶδη δύνασθαι διατέμνειν κατ' ἄρθρα ἣ πέφυκεν, καὶ μὴ ἐπιχειρεῖν καταγνύναι μέρος μηδέν, κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον· ἀλλ' ὥσπερ ἄρτι τὸ λόγῳ τὸ μὲν ἄφρον τῆς διανοίας ἐν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην, ὥσπερ
 266 δὲ σώματος ἐξ ἐνὸς διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε, σκαιά, τὰ δὲ δεξιὰ κληθέντα, οὕτω καὶ τὸ τῆς παρανομίας ὡς (ἐν) ἐν ἡμῖν πεφυκὸς εἶδος ἠγῆσαμένῳ τὸ λόγῳ, ὁ μὲν τὸ ἐπ' ἀριστερὰ τεμνόμενος μέρος, πάλιν τοῦτο τέμνων οὐκ ἐπανήκεν πρὶν ἐν
 5 αὐτοῖς ἐφευρῶν ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδώρησεν μάλ' ἐν δίκῃ, ὁ δ' εἰς τὰ ἐν δεξιᾷ τῆς μανίας ἀγαγὼν ἡμῶς, ὁμώνυμον μὲν ἐκεῖνῳ, θεῖον δ' αὖ τινα ἔρωτα ἐφευρῶν καὶ
 b προτεινόμενος ἐπήνεσεν ὡς μεγίστων αἴτιον ἡμῖν ἀγαθῶν.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τούτων δὴ ἔγωγε αὐτὸς τε ἐραστής, ὦ Φαῖδρε, τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν, ἵνα οἷός τε ὦ λέγειν τε καὶ
 5 φρονεῖν· εἴαν τέ τιν' ἄλλον ἠγῆσωμαι δυνατὸν εἰς ἐν καὶ ἐπὶ

c 8 παιδιᾷ T: παιδία B   c 9 πεπαῖσθαι T: πεπέσθαι B   τινῶν
 . . . ῥηθέντων] τι νῶν . . . ῥηθέν τὸ τοῖν Badham   εἰδοῖν] εἰδῶν
 Galenus   d 1 αὐτοῖν B T: αὐτῶν vulg.   d 5 τὰ B T: τὸ Schanz
 d 8 δὴ T: μὴ B   e 1 κατ' B T: καὶ τὰ Madvig   διατέμνειν T
 Stobaeus Galenus: τέμνειν B   a 1 σώματος B T: σώματι Stobaeus
 πέφυκε σκαιά T Stobaeus: πέφυκες· καὶ ἄ B   τὰ δὲ Stobaeus:
 τὰδε ἢ BT   a 2 παρανομίας BT: παροινίας Stobaeus   ἐν ἐν
 Heindorf: ἐν B T: ἐν al.: om. Stobaeus   ἡμῖν T Stobaeus: ἡμῶν B
 a 3 τὸ B T: om. Stobaeus   a 4 ἐπανήκεν B T: ἀνήκεν Stobaeus
 ἐν αὐτοῖς B T: ἐαυτοῖς Stobaeus   a 7 καὶ secl. Badham

πολλὰ πεφυκόθ' ὄραν, τοῦτον διώκω “κατόπισθε μετ' ἴχνιον ὥστε θεοῖο.” καὶ μέντοι καὶ τοὺς δυναμένους αὐτὸ δρᾶν εἰ μὲν ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε, καλῶ δὲ οὖν μέχρι τοῦδε διαλεκτικούς. τὰ δὲ νῦν παρὰ σοῦ τε καὶ c
Λυσίου μαθόντας εἰπέ τί χρὴ καλεῖν· ἢ τοῦτο ἐκεῖνό ἐστιν ἢ λόγων τέχνη, ἢ Θρασύμαχός τε καὶ οἱ ἄλλοι χρώμενοι σοφοὶ μὲν αὐτοὶ λέγειν γεγόνασιν, ἄλλους τε ποιούσιν, οἳ ἂν δωροφορεῖν αὐτοῖς ὡς βασιλευσιν ἐθέλωσιν; 5

ΦΑΙ. Βασιλικοὶ μὲν ἄνδρες, οὐ μὲν δὴ ἐπιστήμονές γε ὦν ἐρωτᾷς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τὸ εἶδος ὀρθῶς ἔμοιγε δοκεῖς καλεῖν, διαλεκτικὸν καλῶν· τὸ δὲ ῥητορικὸν δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Πῶς φῆς; καλὸν πού τι ἂν εἴη, ὃ τούτων ἀπο- d
λειφθὲν ὅμως τέχνη λαμβάνεται; πάντως δ' οὐκ ἀτιμαστέον αὐτὸ σοί τε καὶ ἐμοί, λεκτέον δὲ τί μέντοι καὶ ἔστι τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα που συχνά, ὦ Σώκρατες, τὰ γ' ἐν τοῖς 5
βιβλίοις τοῖς περὶ λόγων τέχνης γεγραμμένοις.

ΣΩ. [Καὶ] καλῶς γε ὑπέμνησας. προοίμιον μὲν οἶμαι πρῶτον ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχῇ· ταῦτα λέγεις —ἢ γάρ;—τὰ κομψὰ τῆς τέχνης;

ΦΑΙ. Ναί. e

ΣΩ. Δεύτερον δὲ δὴ διήγησίν τινα μαρτυρίας τ' ἐπ' αὐτῇ, τρίτον τεκμήρια, τέταρτον εἰκότα· καὶ πίστωσιν οἶμαι καὶ ἐπιπίστωσιν λέγειν τὸν γε βέλτιστον λογοδαί-
δαλον Βυζάντιον ἄνδρα. 5

ΦΑΙ. Τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον;

ΣΩ. Τί μῆν; καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς 267
ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ. τὸν δὲ κάλλιστον

b 7 πεφυκόθ'] πεφυκός B T Stobaeus: πεφυκότα vulg. b 9 ἢ μὴ
T: εἰ μὴ B c 1 δὲ νῦν B: νῦν δὲ T c 2 μαθόντας B: μαθόντες T:
μαθόντα H. Richards c 6 ἄνδρες Bekker: ἄνδρες B T c 7 τὸ T:
om. B d 7 καὶ secl. Hirschig d 8 ἐν ἀρχῇ T: ἐπ' ἀρχῇ B:
secl. ci. Schanz e 4 λογοδαίδαλον T (et legit Cicero): λόγον
δαίδαλον B: λόγον Δαίδαλον Winckelmann

Πάριον Εὐηρόν ἐς μέσον οὐκ ἄγομεν, ὅς ὑποδήλωσίν τε
 πρῶτος ἦῤυρεν καὶ παρεπαίνους—οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψό-
 5 γους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάρις—σοφὸς γὰρ ἀνήρ.
 Τεισίαν δὲ Γοργίαν τε ἐάσομεν εὐδiew, οἱ πρὸ τῶν ἀληθῶν
 τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον, τὰ τε αὐτὴν σμικρὰ μεγάλα
 καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιούσιν διὰ ῥώμην λόγου,
 b καινὰ τε ἀρχαίως τὰ τ' ἐναντία καινῶς, συντομίαν τε λόγων
 καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνηῤυρον; ταῦτα δὲ ἀκούων
 ποτέ μου Πρόδικος ἐγέλασεν, καὶ μόνος αὐτὸς ἠῤυρκεῖναι ἔφη
 ὦν δεῖ λόγων τέχνην· δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων
 5 ἀλλὰ μετρίων.

ΦΑΙ. Σοφώτατά γε, ὦ Πρόδικε.

ΣΩ. Ἰππίαν δὲ οὐ λέγομεν; οἶμαι γὰρ ἂν σύμφηφον
 αὐτῷ καὶ τὸν Ἡλείου ξένου γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δ' οὔ;

10 ΣΩ. Τὰ δὲ Πῶλου πῶς φράσωμεν αὐτὴν μουσεῖα λόγων—ὡς
 c διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν
 —ὄνομάτων τε Λικυμνίων ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο πρὸς ποιήσιν
 εὐπετίας;

ΦΑΙ. Πρωταγόρεια δέ, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἦν μέντοι
 5 τοιαῦτ' ἄττα;

ΣΩ. Ὅρθοέπειά γέ τις, ὦ παῖ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ
 καλά. τῶν γε μὴν οἰκτρογόνων ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν
 ἐλκομένων λόγων κεκρατηκέναι τέχνη μοι φαίνεται τὸ τοῦ
 Χαλκηδονίου σθένος, ὀργίσαι τε αὐτὸν πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνήρ
 d γέγονεν, καὶ πάλιν ὀργισμένοις ἐπάδων κηλεῖν, ὡς ἔφη
 διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολᾶς ὄθενδὴ κράτιστος.

a 3 ἐς B : εἰς T   a 5 ἀνήρ Bekker : ἀνήρ BT   a 6 δὲ in
 ras. T   b 4 τέχνην BT : τέχνη Stephanus   δεῖν corr. Par. 1808 :
 δεῖν B T   b 7-8 ἰππίαν . . . τὸν ἠλείου T : ἰππίαν . . . τὸν ἥλιον B
 b 10 φράσωμεν B : φράσομεν T : (οὔ) φράσομεν Schanz   ὡς B : ὅς T
 c 2 Λικυμνίων Ast   ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο secl. Ast   πρὸς ποιήσιν
 BT : προσποίησεν Cornarius   c 3 εὐπετίας BT : εὐπέειαν Schanz
 c 9 Καλχηδονίου Herwerden   ὀργίσαι τε T : ὀργίσαιτο B   ἀνήρ
 Bekker : ἀνήρ BT   d 2 ὄθεν δὴ Par. 1808 : ὄθεν δεῖ B T

τὸ δὲ δὴ τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσι ξοικε συνδεδογμένον εἶναι, ᾧ τινες μὲν ἐπάνοδον, ἄλλοι δ' ἄλλο τίθενται ὄνομα.

ΦΑΙ. Τὸ ἐν κεφαλαίῳ ἕκαστα λέγεις ὑπομῆσαι ἐπὶ 5
τελευτῆς τοὺς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων;

ΣΩ. Ταῦτα λέγω, καὶ εἴ τι σὺ ἄλλο ἔχεις εἰπεῖν λόγων
τέχνης πέρι.

ΦΑΙ. Σμικρά γε καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.

ΣΩ. Ἐὼμεν δὴ τά γε σμικρά· ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον 268
ἴδωμεν, τίνα καὶ πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἐρρωμένην, ᾧ Σώκρατες, ἐν γε δὴ
πλήθους συνόδοις.

ΣΩ. Ἐχει γάρ. ἀλλ', ᾧ δαιμόνιε, ἰδὲ καὶ σὺ εἰ ἄρα καὶ 5
σοὶ φαίνεται διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἡγριον ὥσπερ ἐμοί.

ΦΑΙ. Δείκνυε μόνον.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· εἴ τις προσελθὼν τῷ ἐταίρῳ σου
'Ερυσιμάχῳ ἢ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἄκουμενῶ εἴποι ὅτι “Ἐγὼ
ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἄττα σώμασι προσφέρειν, ὥστε θερμαίνεω 10
τ' ἐὰν βούλωμαι καὶ ψύχειν, καὶ ἐὰν μὲν δόξῃ μοι, ἐμεῖν b
ποιεῖν, ἐὰν δ' αὖ, κάτω διαχωρεῖν, καὶ ἄλλα πάμπολλα
τοιαῦτα· καὶ ἐπιστάμενος αὐτὰ ἀξιῶ ἰατρικὸς εἶναι καὶ
ἄλλον ποιεῖν ᾧ ἂν τὴν τούτων ἐπιστήμην παραδῶ,” τί ἂν
οἶε ἀκούσαντας εἰπεῖν; 5

ΦΑΙ. Τί δ' ἄλλο γε ἢ ἐρέσθαι εἰ προσεπίσταται καὶ
οὔστινας δεῖ καὶ ὁπότε ἕκαστα τούτων ποιεῖν, καὶ μέχρι
ὁπόσου;

ΣΩ. Εἰ οὖν εἴποι ὅτι “Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀξιῶ τὸν ταῦτα
παρ' ἐμοῦ μαθόντα αὐτὸν οἶόν τ' εἶναι [ποιεῖν] ἢ ἐρωτᾶς;” c

ΦΑΙ. Εἰπεῖν ἂν οἶμαι ὅτι μαίνεται ἄνθρωπος, καὶ ἐκ

d 4 τίθενται T: τιθέντες B a 1 ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον TW: ὑπαύγασμα
καλὸν B a 2 πότ' BT: ποτ' vulg. a 8 εἰπέ Tb: εἶπερ pr. B
a 9 Ἄκουμενῶ] ἀκουμένῳ BT a 10 σώμασι BT: σώματι V
b 1 μὲν T: μὴ B (in ras.) b 3 ἐπιστάμενος b: ἐπισταμένους BT
ἰατρικὸς B: ἰατρὸς T b 6 δ' ἄλλο γε T: γε ἄλλο B c 1 ποιεῖν
secl. Buttman: ἐπατεῖν Schleiermacher c 2 εἰπεῖν scripsi:
εἴποιεν Stephanus: εἴποι BT ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος BT

βιβλίου ποθὲν ἀκούσας ἢ περιτυχῶν φαρμακίοις ἰατροὺς οἶεται γεγονέναι, οὐδὲν ἐπαίων τῆς τέχνης.

- 5 ΣΩ. Τί δ' εἰ Σοφοκλεῖ αὐτὸ προσελθὼν καὶ Εὐριπίδῃ τις λέγοι ὡς ἐπίσταται περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν καὶ περὶ μεγάλου πάνυ σμικράς, ὅταν τε βούληται οἰκτράς, καὶ τούναντίον αὐτὸ φοβερὰς καὶ ἀπειλητικὰς ὅσα τ' d ἄλλα τοιαῦτα, καὶ διδάσκων αὐτὰ τραγωδίας ποιήσιν οἶεται παραδιδόναι;

ΦΑΙ. Καὶ οὗτοι ἄν, ὦ Σώκρατες, οἶμαι καταγελῶν εἶ τις οἶεται τραγωδίαν ἄλλο τι εἶναι ἢ τὴν τούτων σύστασιν 5 πρέπουσαν ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὄλφ συνισταμένην.

- ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἀγροίκως γε οἶμαι λοιδορήσειαν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν μουσικὸς ἐντυχῶν ἀνδρὶ οἰομένῳ ἀρμονικῶ εἶναι, ὅτι δὴ τυγχάνει ἐπιστάμενος ὡς οἶόν τε ὀξύτατην καὶ βαρυν- e τάτην χορδὴν ποιεῖν, οὐκ ἀγρίως εἶποι ἄν. “ᾠ μοχθηρῆ, μελαγχολᾶς,” ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν πρῶτον ὅτι “ᾠ ἄριστε, ἀνάγκη μὲν καὶ ταῦτ' ἐπίστασθαι τὸν μέλλοντα ἀρμονικὸν ἔσεσθαι, οὐδὲν μὴν κωλύει μηδὲ σμικρὸν ἀρμονίας 5 ἐπαίειν τὸν τὴν σὴν ἕξι ἔχοντα· τὰ γὰρ πρὸ ἀρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα ἐπίστασαι ἀλλ' οὐ τὰ ἀρμονικά.”

ΦΑΙ. Ὅρθότατά γε.

- 269 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὁ Σοφοκλῆς τὸν σφισιν ἐπιδεικνύμενον τὰ πρὸ τραγωδίας ἂν φαίη ἀλλ' οὐ τὰ τραγικά, καὶ ὁ Ἀκου- μενὸς τὰ πρὸ ἱατρικῆς ἀλλ' οὐ τὰ ἱατρικά.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

- 5 ΣΩ. Τί δὲ τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα ἢ καὶ Περικλέα, εἰ ἀκούσειαν ὢν νυνδὴ ἡμεῖς διήμεν τῶν παγκάλων τεχνημάτων—βραχυλογιῶν τε καὶ εἰκονολογιῶν καὶ ὅσα ἄλλα διελθόντες ὑπ' αὐγὰς ἔφαμεν εἶναι σκεπτέα—πότερον b χαλεπῶς ἂν αὐτούς, ὥσπερ ἐγὼ τε καὶ σύ, ὑπ' ἀγροικίας

c8 αὐ W: καὶ αὐ B T ὅσα τᾶλλα (sic) τοιαῦτα καὶ διδάσκων
T: καὶ ὅσα τᾶλλα (sic) τοιαῦτα διδάσκων B d5 πρέπουσαν T:
τρέπουσαν B d6 γε B: τε T e1 ἀγροίκως Osann e5 πρὸ
t: πρὸς B T a5 οἰόμεθ' (ἐν) Hirschig a8 αὐγὰς T: αὐτὰς B

ρήμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον εἰς τοὺς ταῦτα γεγραφότας τε καὶ διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην, ἣ ἄτε ἡμῶν ὄντας σοφωτέρους κἂν νῶν ἐπιπληξῆσαι εἰπόντας· “ὦ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, οὐ χρὴ χαλεπαίνειν ἀλλὰ συγγινώσκειν, εἴ τινας μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι ἀδύνατοι ἐγένοντο ὀρίσασθαι τί ποτ’ ἔστιν ῥητορικὴ, ἐκ δὲ τούτου τοῦ πάθους τὰ πρὸ τῆς τέχνης ἀναγκαῖα μαθήματα ἔχοντες ῥητορικὴν ᾗθήθησαν ἠύρηκέναι, καὶ ταῦτα δὴ διδάσκοντες ἄλλους ἡγοῦνται σφισιν τελέως ῥητορικὴν δεδιδάχθαι, τὸ δὲ ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν τε καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι, οὐδὲν ἔργον (ὄν), αὐτοὺς δεῖν παρ’ ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις”.

ΦΑΙ. Ἄλλα μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύει γε τοιοῦτόν τι εἶναι τὸ τῆς τέχνης ἦν οὔτοι οἱ ἄνδρες ὡς ῥητορικὴν διδάσκουσίν τε καὶ γράφουσιν, καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἀληθῆ εἰρηκέναι· ἀλλὰ δὴ τὴν τοῦ τῶ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἂν τις δύναίτο πορίσασθαι;

ΣΩ. Τὸ μὲν δύνασθαι, ὦ Φαῖδρε, ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι, εἰκόσ—ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον—ἔχειν ὡσπερ τᾶλλα· εἰ μὲν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶ εἶναι, ἔση ῥήτωρ ἐλλόγιμος, προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην, ὅτου δ’ ἂν ἐλλείπῃς τούτων, ταύτη ἀτελής ἔση. ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη, οὐχ ἢ Λυσίας τε καὶ Θρασύμαχος πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἢ μέθοδος.

ΦΑΙ. Ἄλλα πῆ δῆ;

ΣΩ. Κινδυνεύει, ὦ ἄριστε, εἰκότως ὁ Περικλῆς πάντων τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δῆ;

ΣΩ. Πᾶσαι ὅσαι μεγάλαι τῶν τεχνῶν προσδέονται

b₂ ῥήμά τι T: ῥήματι B   b₇ ῥητορικὴ B: ἡ ῥητορικὴ T
 c₃ οὐδὲν ἔργον ὄν Heindorf: οὐδὲν ἔργον BT: ὡς οὐδὲν ἔργον ὄν Hermias
 c₄ σφω] ἐφῶν B: σφῶν T   c₆ γε T: om. B
 c₈ δοκεῖς T: δοκεῖ B   d₄ ῥητορικῶ T: ῥητορικὸς B   d₅ ὅτου BT: ὅπου Aldina   d₆ ἐλλείπῃς T Aristides: ἐλλίπῃς B ἀτελής T: ἀτελὲς B   d₇ Λυσίας] Gorgias Ficinus: Τισίας Schaefer

270 ἄδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως πέρι· τὸ γὰρ ὑψηλό-
 λόνουν τοῦτο καὶ πάντῃ τελεσιουργὸν ἔοικεν ἐντεῦθεν ποθεν
 εἰσιέναι. ὃ καὶ Περικλῆς πρὸς τῷ εὐφύης εἶναι ἐκτήσατο·
 προσπεσῶν γὰρ οἶμαι τοιούτῳ ὄντι Ἀναξαγόρα, μετεωρο-
 5 λογίας ἐμπλησθεὶς καὶ ἐπὶ φύσιν νοῦ τε καὶ διανοίας ἀφικό-
 μενος, ὦν. δὴ πέρι τὸν πολλὸν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας,
 ἐντεῦθεν εἴλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόσφορον
 αὐτῇ.

ΦΑΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

b ΣΩ. Ὁ αὐτός που τρόπος τέχνης ἱατρικῆς ὅσπερ καὶ
 ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Ἐν ἀμφοτέραις δεῖ διελέσθαι φύσιν, σώματος μὲν
 5 ἐν τῇ ἐτέρᾳ, ψυχῆς δὲ ἐν τῇ ἐτέρᾳ, εἰ μέλλεις, μὴ τριβῆ
 μόνον καὶ ἐμπειρία ἀλλὰ τέχνη, τῷ μὲν φάρμακα καὶ τροφήν
 προσφέρων ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιῆσειν, τῇ δὲ λόγους τε
 καὶ ἐπιτηδεύσεις νομίμους πειθῶ ἢν ἂν βούλη καὶ ἀρετὴν
 παραδώσειν.

10 ΦΑΙ. Τὸ γοῦν εἰκός, ὦ Σώκρατες, οὕτως.

c ΣΩ. Ψυχῆς οὖν φύσιν ἀξίως λόγου κατανοῆσαι οἶε
 δυνατὸν εἶναι ἄνευ τῆς τοῦ ὅλου φύσεως;

ΦΑΙ. Εἰ μὲν Ἱπποκράτει γε τῷ τῶν Ἀσκληπιαδῶν
 δεῖ τι πιθέσθαι, οὐδὲ περὶ σώματος ἄνευ τῆς μεθόδου
 5 ταύτης.

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἐταῖρε, λέγει· χρὴ μέντοι πρὸς τῷ
 Ἱπποκράτει τὸν λόγον ἐξετάζοντα σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ.

ΦΑΙ. Φημί.

ΣΩ. Τὸ τοίνυν περὶ φύσεως σκόπει τί ποτε λέγει Ἱππο-
 10 κράτης τε καὶ ὁ ἀληθὴς λόγος. ἄρ' οὐχ ὧδε δεῖ διανοεῖσθαι

a 2 καὶ B: καὶ τὸ T τελεσιουργὸν B Plutarchus: τελεσιουργικὸν
 T: τελεσιεργον Badham a 4 τοιούτῳ T: τῷ B a 5 διανοίας
 V Aristides: ἀνοίας B T: ἐννοίας al. a 6 ὦν T b: ὄν pr. B
 b 4 ἐν T: om. B b 7 τῇ δὲ T: τῷ δὲ B c 2 ὅλου TW:
 λόγου B c 3 γε Heindorf: τε B T: om. Galenus τῶν B T:
 om. pr. T c 4 πιθέσθαι T: πείθεσθαι B

περὶ ὁτουοῦν φύσεως· πρῶτον μὲν, ἀπλοῦν ἢ πολυειδές d
 ἔστιν οὗ περὶ βουλησόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ καὶ ἄλλον
 δυνατοὶ ποιεῖν, ἔπειτα δέ, ἂν μὲν ἀπλοῦν ἦ, σκοπεῖν τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ, τίνα πρὸς τί πέφυκεν εἰς τὸ δρᾶν ἔχον ἢ
 τίνα εἰς τὸ παθεῖν ὑπὸ τοῦ, ἔαν δὲ πλείω εἶδη ἔχῃ, ταῦτα 5
 ἀριθμησάμενον, ὅπερ ἐφ' ἐνός, τοῦτ' ἰδεῖν ἐφ' ἐκάστου, τῷ τί
 ποιεῖν αὐτὸ πέφυκεν ἢ τῷ τί παθεῖν ὑπὸ τοῦ; αο γ
ω λ ν ρ αο

ΦΑΙ. Κωδυνεύει, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἡ γοῦν ἀνευ τούτων μέθοδος εἰκόμοι ἂν ὥσπερ
 τυφλοῦ πορεία. ἀλλ' οὐ μὴν ἀπεικαστέον τόν γε τέχνη e
 μετιόντα ὅτιοῦν τυφλῷ οὐδὲ κωφῷ, ἀλλὰ δῆλον ὡς, ἂν
 τῷ τις τέχνη λόγους διδῷ, τὴν οὐσίαν δείξει ἀκριβῶς τῆς
 φύσεως τούτου πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσει· ἔσται δέ που
 ψυχὴ τοῦτο. ? π σ ζ

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ ἀμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πᾶσα· 271
 πειθῶ γὰρ ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ. ἢ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Δῆλον ἄρα ὅτι ὁ Θρασύμαχος τε καὶ ὃς ἂν ἄλλος
 σπουδῆ τέχνην ῥητορικὴν διδῷ, πρῶτον πάσῃ ἀκριβείᾳ γράψει 5
 τε καὶ ποιήσει ψυχὴν ἰδεῖν, πότερον ἐν καὶ ὁμοίον πέφυκεν
 ἢ κατὰ σώματος μορφὴν πολυειδές· τοῦτο γὰρ φαμεν φύσιν
 εἶναι δεικνύναι.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Δεύτερον δέ γε, ὅτῳ τί ποιεῖν ἢ παθεῖν ὑπὸ τοῦ 10
 πέφυκεν.

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τρίτον δὲ διη διαταξάμενος τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς b
 γένη καὶ τὰ τούτων παθήματα δίδεισι πάσας αἰτίας, προσαρ-
 μόττων ἕκαστον ἕκαστῳ καὶ διδάσκων οἷα οὔσα ὑφ' οἷων

d 5 του T: τοῦδε B   d 6 ἀριθμησάμενον Galenus: ἀριθμησάμενος
 BT: ἀριθμησαμένους Stephanus   d 7 αὐτὸ recc.: αὐτῷ BT:
 οὔτῳ V   e 1 γε B: om. T   e 3 τῷ T: om. B   e 4 δ T:
 om. B   a 10 τι T: om. B   b 2 πάσας TW: τὰς B

λόγων δι' ἣν αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἢ μὲν πείθεται, ἢ δὲ
5 ἀπειθεί.

ΦΑΙ. Κάλλιστα γοῦν ἂν, ὡς ἔοικ', ἔχοι οὕτως.

ΣΩ. Οὗτοι μὲν οὖν, ὧ φίλε, ἄλλως ἐνδεικνύμενον ἢ
λεγόμενον τέχνη ποτὲ λεχθήσεται ἢ γραφήσεται οὔτε τι
c ἄλλο οὔτε τοῦτο. ἀλλ' οἱ νῦν γράφοντες, ὧν σὺ ἀκίκοας,
τέχνας λόγων πανοῦργοί εἰσι καὶ ἀποκρύπτονται, εἰδότες
ψυχῆς περί παγκάλως· πρὶν ἂν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον
λέγωσί τε καὶ γράφωσι, μὴ πειθώμεθα αὐτοῖς τέχνη γράφειν.

5 ΦΑΙ. Τίνα τοῦτον;

ΣΩ. Αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές· ὡς δὲ δεῖ
γράφειν, εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν καθ' ὅσον ἐνδέχεται,
λέγειν ἐθέλω.

ΦΑΙ. Λέγε δή.

10 ΣΩ. Ἐπειδὴ λόγου δύναμις τυγχάνει ψυχαγωγία οὔσα,
d τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν ἔσεσθαι ἀνάγκη εἰδέναι ψυχὴ ὅσα
εἶδη ἔχει. ἔστιν οὖν τόσα καὶ τόσα, καὶ τοῖα καὶ τοῖα,
ὅθεν οἱ μὲν τοιοῦδε, οἱ δὲ τοιοῦδε γίνονται· τούτων δὲ δὴ
οὔτω διηρημένων, λόγων αὖ τόσα καὶ τόσα ἔστιν εἶδη, τοιόνδε
5 ἕκαστον. οἱ μὲν οὖν τοιοῦδε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε λόγων
διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν ἐς τὰ τοιάδε εὐπειθεῖς, οἱ δὲ τοιοῦδε
διὰ τάδε δυσπειθεῖς· δεῖ δὴ ταῦτα ἰκανῶς νοήσαντα, μετὰ
ταῦτα θεώμενον αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ὄντα τε καὶ πραττό-
e μενα, ὀξέως τῇ αἰσθήσει δύνασθαι ἐπακολουθεῖν, ἢ μηδὲν
εἶναι πω πλέον αὐτῷ ὧν τότε ἤκουεν λόγων συνῶν. ὅταν
δὲ εἰπεῖν τε ἰκανῶς ἔχη οἷος ὑφ' οἷων πείθεται, παραγιγνό-
μενόν τε δυνατὸς ἢ διαισθανόμενος ἑαυτῷ ἐνδείκνυσθαι ὅτι
272 οὗτός ἐστι καὶ αὕτη ἢ φύσις περὶ ἧς τότε ἦσαν οἱ λόγοι,

b 7 οὔτοι] οὔτω B: οὔτοι T d 3 τοιοῦδε . . . τοιοῦδε T Galenus:
τοιῖοι . . . τοιοῦδε B: τοῖοι . . . τοῖοι Hermann δὲ δὴ B: δὲ T
Galenus d 4 οὔτω T Galenus: om. B αὖ τόσα T: αὐτὸς & B
τοιόνδε B T: τοιόνδε δὲ Galenus d 5 μὲν οὖν T Galenus: μὲν B
d 6 εἰς B: εἰς T d 8 αὐτὰ recc.: αὐτὸν B T: αὐτὸ Galeni cod.
Marc. e 1 ἢ μηδὲν εἶναι B Galenus: εἰ μὴ εἰδέναι B: ἢ μηδὲ εἰδέναι
T e 2 αὐτῷ B T: αὐτῶν vulg. e 4 τε T Galenus: δὲ B

νῦν ἔργῳ παροῦσά οἱ, ἣ προσοιστέον τούσδε ὧδε τοὺς λόγους ἐπὶ τὴν τῶνδε πειθῶ, ταῦτα δ' ἤδη πάντα ἔχοντι, προσλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον, βραχυλογίας τε αὐτὴν καὶ ἐλειωλογίας καὶ δειωσεως ἐκάστων 5 τε ὅσα ἂν εἶδη μάθη λόγων, τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν διαγνόντι, καλῶς τε καὶ τελέως ἐστὶν ἡ τέχνη ἀπειργασμένη, πρότερον δ' οὐ· ἀλλ' ὅτι ἂν αὐτῶν τις ἐλλείπει λέγων ἢ διδάσκων ἢ γράφων, φῆ δὲ τέχνη λέγειν, b ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ. "Τί δὴ οὖν; φήσει ἴσως ὁ συγγραφεύς, ὧ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, δοκεῖ οὕτως; μὴ ἄλλως πως ἀποδεκτέον λεγομένης λόγων τέχνης;"

ΦΑΙ. Ἀδύνατόν που, ὧ Σώκρατες, ἄλλως· καίτοι οὐ 5 σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.

ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις. τούτου τοι ἔνεκα χρὴ πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν εἴ τίς πη ράων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός, ἵνα μὴ μάτην c πολλὴν ἀπίη καὶ τραχεῖαν, ἐξὸν ὀλίγην τε καὶ λείαν. ἀλλ' εἴ τιwά πη βοήθειαν ἔχεις ἐπακηκοὺς Λυσίου ἢ τινος ἄλλου, πειρῶ λέγειν ἀναμιμνησκόμενος.

ΦΑΙ. Ἐνεκα μὲν πείρας ἔχοιμ' ἄν, ἀλλ' οὔτι νῦν γ' 5 οὕτως ἔχω.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐγὼ τιw εἶπω λόγον ὃν τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Λέγεται γοῦν, ὧ Φαῖδρε, δίκαιον εἶναι καὶ τὸ τοῦ 10 λύκου εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Καὶ σύ γε οὕτω ποίει. d

ΣΩ. Φασὶ τοῖνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ' ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλομένους· παντάπασι γάρ, ὁ

a 2 οἱ D: σοι Galenus: om. BT a 3 ταῦτα δ' ἤδη πάντα BT: πάντα δὴ ταῦτ' Galenus a 6 ὅσα B Galenus: ὅς T τε καὶ ἀκαιρίαν TW Galenus: om. B b 2 φήσει T: φύσει B b 3 μὴ scripsi: ἢ BT c 2 ἀπίη BT: ἀνίη Stallbaum: περὶη Badham: ἦη Schanz c 3 ἡ τινος T: εἴ τινος B c 5 ἔχοιμ' ἄν T: ἔχοιμαν B: λέγοιμ' ἄν Schanz c 7 λόγον T: λόγων pr. B c 8 τινων BT: δεινῶν corr. Ven. 184

καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπομεν τοῦδε τοῦ λόγου, ὅτι οὐδὲν ἀληθείας
 5 μετέχειν δέοι δικαίων ἢ ἀγαθῶν περὶ πραγμάτων, ἢ καὶ
 ἀνθρώπων γε τοιούτων φύσει ὄντων ἢ τροφῆς, τὸν μέλλοντα
 ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. τὸ παράπαν γὰρ οὐδὲν ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις τούτων ἀληθείας μέλει οὐδενί, ἀλλὰ τοῦ πιθα-
 e νοῦ· τοῦτο δ' εἶναι τὸ εἰκός, ᾧ δεῖν προσέχειν τὸν μέλλοντα
 τέχνη ἐρεῖν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ (τὰ) πραχθέντα δεῖν λέγειν ἐνίοτε,
 εἰ μὴ εἰκότως ἢ πεπραγμένα, ἀλλὰ τὰ εἰκότα, ἐν τε κατη-
 γορία καὶ ἀπολογία, καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον
 5 εἶναι, πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ· τοῦτο γὰρ διὰ
 273 παντὸς τοῦ λόγου γιγνόμενον τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζειν.

ΦΑΙ. Αὐτὰ γε, ὦ Σώκρατες, διελήλυθας ἀ λέγουσιν οἱ
 περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι· ἀνεμνήσθην
 γὰρ ὅτι ἐν τῷ πρόσθεν βραχέως τοῦ τοιούτου ἐφηψάμεθα,
 5 δοκεῖ δὲ τοῦτο πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν τὸν γε Τεισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς·
 εἰπέτω τοίνυν καὶ τόδε ἡμῖν ὁ Τεισίας, μὴ τι ἄλλο λέγει
 b τὸ εἰκὸς ἢ τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν.

ΦΑΙ. Τί γὰρ ἄλλο;

ΣΩ. Τοῦτο δὴ, ὡς ἔοικε, σοφὸν εὐρῶν ἅμα καὶ τεχνικὸν
 ἔγραψεν ὡς εἴαν τις ἀσθενῆς καὶ ἀνδρικός ἰσχυρὸν καὶ
 5 δειλὸν συγκόψας, ἰμάτιον ἢ τι ἄλλο ἀφελόμενος, εἰς δικα-
 στήριον ἀγῆται, δεῖ δὴ τάληθες μηδέτερον λέγειν, ἀλλὰ τὸν
 μὲν δειλὸν μὴ ὑπὸ μόνου φάναι τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι,
 τὸν δὲ τοῦτο μὲν ἐλέγχειν ὡς μόνω ἦσθην, ἐκείνῳ δὲ κατα-
 c χρήσασθαι τῷ Πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόσδε τοιῷδε ἐπε-
 χείρησα; ὁ δ' οὐκ ἐρεῖ δὴ τὴν ἑαυτοῦ κάκην, ἀλλὰ τι
 ἄλλο ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶν τάχ' ἂν ἐλεγχόν πη παραδοίῃ
 τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ περὶ τἄλλα δὴ τοιαύτ' ἅττα ἐστὶ τὰ
 5 τέχνη λεγόμενα. οὐ γάρ, ὦ Φαῖδρε;

d8 μέλει Stephanus e Ficino: μέλει B T e2 αὐτὰ τὰ Hein-
 dorf: αὐτὰ B: αὐτὰ T a4 ἐφηψάμεθα T: ἐψηφισάμεθα B a6 τισίαν
 T b: τισιν pr. B a7 λέγειν Pag. 1826: λέγει B T b5 ἢ τι
 T (ex emend.): εἴ τι B

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Φεῦ, δεινῶς γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τεισίας ἢ ἄλλος ὅστις δὴ ποτ' ὦν τυγχάνει καὶ ὀπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, τούτῳ ἡμεῖς πότερον λέγωμεν ἢ μὴ —

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι, ὦ Τεισία, πάσαι ἡμεῖς, πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν, τυγχάνομεν λέγοντες ὡς ἄρα τοῦτο τὸ εἶκος τοῖς πολλοῖς δι' ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς τυγχάνει ἐγγιγνόμενον· τὰς δὲ ὁμοιότητος ἄρτι διήλθομεν ὅτι πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὐρίσκειν. ὥστ' εἰ μὲν ἄλλο τι περὶ τέχνης λόγων λέγεις, ἀκούομεν ἄν· εἰ δὲ μή, οἷς νυνδὴ διήλθομεν πεισόμεθα, ὡς ἔαν μή τις τῶν τε ἀκουσομένων τὰς φύσεις διαριθμήσῃται, καὶ κατ' εἶδη τε διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα καὶ μιᾷ ἰδέᾳ δυνατὸς ἦ καθ' ἓν ἕκαστον περιλαμβάνειν, οὐ ποτ' ἔσται τεχνικὸς λόγων πέρι καθ' ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ. ταῦτα δὲ οὐ μὴ ποτε κτήσῃται ἀνευ πολλῆς πραγματείας· ἦν οὐχ ἕνεκα τοῦ λέγειν καὶ πράττειν πρὸς ἀνθρώπους δεῖ διαπονεῖσθαι τὸν σώφρονα, ἀλλὰ τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα μὲν λέγειν δύνασθαι, κεχαρισμένως δὲ πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. οὐ γὰρ δὴ ἄρα, ὦ Τεισία, φασὶν οἱ σοφώτεροι ἡμῶν, ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα, ὅτι μὴ πάρεργον, ἀλλὰ δεσπότηαι ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν. ὥστ' εἰ μακρὰ ἡ περίοδος, μὴ θαυμάσης· μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιτέον, οὐχ ὡς σὺ δοκεῖς. ἔσται μήν, ὡς ὁ λόγος φησὶν, ἔαν τις ἐθέλῃ, καὶ ταῦτα κάλλιστα ἐξ ἐκείνων γιγνόμενα.

ΦΑΙ. Παγκάλως ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι, ὦ Σώκρατες, εἴπερ οἶός τέ τις εἴη.

c 7 γ' T : τ' B   c 9 τούτῳ BT : τοῦτο corr. Coisl. : fort. τοῦτ'
 αὐτῷ Thompson   d 3 τὸ T : om. B   d 7 εἰ δὲ T : εἶδη B
 d 8 νῦν δὴ TW : νῦν B   e 9 ἡμῶν Heindorf : ἡ B : ἡμῶν ἢ T :
 ἡμῶν μὴ vulg.   a 2 ἡ T : ἡ B   a 3 οὐχ ὡς BT : οὐχ ὡν ci.
 Heindorf   a 7 οἶός τε Heindorf : οἶος B : οἶός γε T

ΣΩ. Ἄλλὰ καὶ ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ
b πᾶσχειν ὅτι ἂν τῷ συμβῆ παθεῖν.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν τέχνης τε καὶ ἀτεχνίας λόγων πέρι
ικανῶς ἐχέτω.

5 ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὸ δ' εὐπρεπείας δὴ γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας, πῆ
γιγνόμενον καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ὅπη ἀπρεπῶς, λοιπόν. ἦ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Οἷσθ' οὖν ὅπη μάλιστα θεῷ χαριῆ λόγων πέρι
10 πράττων ἢ λέγων;

ΦΑΙ. Οὐδαμῶς· σὺ δέ;

c ΣΩ. Ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων, τὸ δ' ἀληθὲς
αὐτοὶ ἴσασι. εἰ δὲ τοῦτο εὔροισεν αὐτοί, ἄρα γ' ἂν ἔθ'
ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων;

ΦΑΙ. Γελοῖον ἦρον· ἀλλ' ἂ φῆς ἀκηκοέναι λέγε.

5 ΣΩ. Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατι τῆς Αἰγύπτου γε-
νέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὓ καὶ τὸ ὄρνειον ἱερὸν
ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεῦθ.
τοῦτου δὴ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὔρειν καὶ
d γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας,
καὶ δὴ καὶ γράμματα. βασιλέως δ' αὐτὸς ὄντος Αἰγύπτου
δλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου ἦν οἱ
Ἕλληνας Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἀμμωνα,
5 παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεῦθ τὰς τέχνας ἐπέδειξεν, καὶ ἔφη
δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις· ὁ δὲ ἤρετο ἦντινα
ἐκάστη ἔχοι ὠφελίαν, διεξιόντος δέ, ὅτι καλῶς ἢ μὴ
e καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ μὲν ἔψευγεν, τὸ δ' ἐπῆνει. πολλὰ

b 1 ὅτι T: ὅτῳ B   b 6 δὴ . . . ἀπρεπείας om. Stobaeus
b 9 θεῷ Stobaeus: θεῶν BT   c 3 μέλοι B: μέλλοι T   c 6 ἱερὸν
Stobaeus Hermias: τὸ ἱερὸν BT   c 7 δὴ Stobaeus: δὲ BT
d 3 ἦν V: ἦν BT Stobaeus   d 4 θεὸν] Θαμοῦν Postgate   d 5 τοῦ-
τον T: τούτων B   ἐπέδειξεν T: ἐπέδειξε Stobaeus: ἀπέδειξε B
d 6 ἦντινα BT: ἦν δὴ Stobaeus   d 7 ἔχοι BT: ἔχει Stobaeus
e 1 δοκοῖ BT: δοκοίη Stobaeus

μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφοτέρα Θεοῦν τῷ
 Θεῷ λέγεται ἀποφῆνασθαι, ἃ λόγος πολὺς ἂν εἶη διελεθῆν·
 ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασι ἦν, "Τοῦτο δέ, ὦ βασιλεῦ, τὸ
 μάθημα," ἔφη ὁ Θεῷ, "σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημο- 5
 νικωτέρους παρέξει· μνήμης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον
 ἠύρεθθ." ὁ δ' εἶπεν· "Ἦ τεχνικώτατε Θεῷ, ἄλλος μὲν
 τεκεῖν δυνατὸς τὰ τέχνης, ἄλλος δὲ κρίναι τίς ἔχει μοῖραν
 βλάβης τε καὶ ὠφελίας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι· καὶ νῦν 275
 σύ, πατήρ ὢν γραμμάτων, δι' εὐνοίαν τοῦναντίον εἶπες ἢ
 δύναται. τοῦτο γὰρ τῶν μαθόντων λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς
 παρέξει μνήμης ἀμελετησίᾳ, ἅτε διὰ πίστιν γραφῆς ἐξῶθεν
 ὑπ' ἀλλοτρίων τύπων, οὐκ ἔνδοθεν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν ἀναμι-
 μνησκομένους· οὐκ οὐκ μνήμης ἀλλὰ ὑπομνήσεως φάρμακον 5
 ἠύρες. σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορί-
 ζεις· πολυήκοοι γὰρ σοι γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώ-
 μονες εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες, b
 καὶ χαλεποὶ συνείναι, δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν."

ΦΑΙ. Ἦ Σώκρατες, ῥαδίως σὺ Αἰγυπτίους καὶ ὀποδαποὺς
 ἂν ἐθέλης λόγους ποιεῖς.

ΣΩ. Οἱ δέ γ', ὦ φίλε, ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου 5
 ἱερῷ δρυὸς λόγους ἔφησαν μαντικούς πρώτους γενέσθαι.
 τοῖς μὲν οὖν τότε, ἅτε οὐκ οὔσι σοφοῖς ὥσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι,
 ἀπέχρη δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν ὑπ' εὐηθείας, εἰ μόνον
 ἀληθῆ λέγοιεν· σοὶ δ' ἴσως διαφέρει τίς ὁ λέγων καὶ ποδαπός. c
 οὐ γὰρ ἐκεῖνο μόνον σκοπεῖς, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει;

ΦΑΙ. Ὅρθως ἐπέπληξας, καὶ μοι δοκεῖ περὶ γραμμάτων
 ἔχειν ἥπερ ὁ Θεβαῖος λέγει.

e 3 ἃ λόγος . . . διελεθῆν B W Stobaeus : om. T   e 6 παρέξει Sto-
 baeus : παρέξει B : παρέξειν T   e 8 τέχνης T Stobaeus : τῆς τέχνης B
 a 2 μὲν om. Schanz   a 4 ἔνδοθεν T Stobaeus : ἔνδον B   αὐτοῖς
 . . . ἀναμιμνησκομένους H. Richards   a 6 εὔρες T : εὔρε B   b 1 τὸ
 B T : om. Stobaeus   b 3 καὶ B : τε καὶ T   b 5 οἱ δέ γ' ᾧ T :
 οἷδ' ἐγὼ B : οὐδέ γ' ᾧ V : σοὶ δ' ἐγὼ Stobaeus   b 6 ἔφησαν B Sto-
 baeus : ἔφασαν T   b 8 δρυὸς T b : διδς pr. B   c 1 δ' ἴσως TW
 Stobaeus : om. B

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνην οἰόμενος ἐν γράμμασι καταλιπεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ παραδεχόμενος ὡς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον, πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι καὶ τῷ ὄντι τὴν Ἄμμωνος μαντεῖαν ἀγροῦ, πλέον τι οἰόμενος εἶναι λόγους
d γεγραμμένους τοῦ τὸν εἰδότα ὑπομῆσαι περὶ ὧν ἂν ἦ τὰ γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Δεινὸν γάρ που, ὦ Φαῖδρε, τοῦτ' ἔχει γραφή, καὶ
5 ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφία. καὶ γὰρ τὰ ἐκείνης ἔκγονα ἔστηκε μὲν ὡς ζῶντα, ἐὰν δ' ἀνέρη τι, σεμνῶς πάνυ σιγαῖ. ταῦτόν δὲ καὶ οἱ λόγοι· δόξαις μὲν ἂν ὡς τι φρονοῦντας αὐτοὺς λέγειν, ἐὰν δέ τι ἔρη τῶν λεγομένων βουλόμενος μαθεῖν, ἐν τι σημαίνει μόνον ταῦτόν αἰεὶ. ὅταν δὲ ἀπαξ
e γραφῇ, κυλιδεῖται μὲν πανταχοῦ πᾶς λόγος ὁμοίως παρὰ τοῖς ἐπαύουσι, ὡς δ' αὐτως παρ' οἷς οὐδὲν προσήκει, καὶ οὐκ ἐπίσταται λέγειν οἷς δεῖ γε καὶ μή. ἢ πλημμελοῦμενος δὲ καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λαιδορηθεὶς τοῦ πατρὸς αἰεὶ δεῖται βοηθοῦ·
5 αὐτὸς γὰρ οὐτ' ἀμύνασθαι οὔτε βοηθῆσαι δυνατὸς αὐτῷ.

ΦΑΙ. Καὶ ταῦτά σοι ὀρθότατα εἴρηται.

276 ΣΩ. Τί δ'; ἄλλον ὀρώμεν λόγον τούτου ἀδελφὸν γνήσιον, τῷ τρόπῳ τε γίγνεται, καὶ ὅσῳ ἀμείνων καὶ δυνατώτερος τούτου φύεται;

ΦΑΙ. Τίνα τούτου καὶ πῶς λέγεις γιγνόμενον;

5 ΣΩ. Ὅς μετ' ἐπιστήμης γράφεται ἐν τῇ τοῦ μανθάνοντος ψυχῇ, δυνατὸς μὲν ἀμῦναι ἑαυτῷ, ἐπιστήμων δὲ λέγειν τε καὶ σιγαῖν πρὸς οἷς δεῖ.

ΦΑΙ. Τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα καὶ ἔμψυχον, οὗ ὁ γεγραμμένος εἶδωλον ἂν τι λέγοιτο δικαίως.

ε 5 καταλιπεῖν BT: καταλείπειν Stobaeus   ε 7 ἂν T Stobaeus: om. B   ε 8 εἶναι] ἔχειν Heindorf: ποιεῖν Stallbaum   d 1 τοῦ τὸν BT: καὶ τούτου Stobaeus: ἢ τὸ τὸν fuisse susp. Wachsmuth
d 4 γραφῆ b: γραφῆν pr. BT   d 6 δ' ἀνέρη T: δ' ἀνέρη B: δὲ ἔρη Stobaeus   e 1 κυλιδεῖται BT: καλινδεῖται V   e 3 γε] τε Hirschig   πλημμελοῦμενος T: πλημμενος B   a 1 ὀρώμεν BT: ἐροῦμεν V   γνήσιον corr. Coisl.: γνήσιος BT

ΣΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. τόδε δὴ μοι εἶπέ· ὁ νοῦν b
 ἔχων γεωργός, ὦν σπερμάτων κήδοιτο καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο
 γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἂν θέρουσ εἰς Ἀδώνιδος κήπους
 ἀρῶν χαίροι θεωρῶν καλοῦς ἐν ἡμέραισι ὄκτῳ γιγνομένους,
 ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δρῶν ἂν, ὅτε 5
 καὶ ποιοῦ· ἐφ' οἷς δὲ ἐσπούδακεν, τῇ γεωργικῇ χρώμενος ἂν
 τέχνη, σπείρας εἰς τὸ προσήκον, ἀγαπῶν ἂν ἐν ὀγδόῳ μηνὶ
 ὅσα ἔσπειρεν τέλος λαβόντα;

ΦΑΙ. Οὔτω που, ὦ Σώκρατες, τὰ μὲν σπουδῇ, τὰ δὲ ὡς c
 ἑτέρως ἂν ἢ λέγεις ποιοῖ.

ΣΩ. Τὸν δὲ δικαίων τε καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας
 ἔχοντα τοῦ γεωργοῦ φῶμεν ἦττον νοῦν ἔχειν εἰς τὰ ἑαυτοῦ
 σπέρματα; 5

ΦΑΙ. Ἦκιστά γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει μέλανι
σπείρων διὰ καλάμου μετὰ λόγων ἀδυνάτων μὲν αὐτοῖς
λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνάτων δὲ ἱκανῶς τὰληθῆ διδάξαι.

ΦΑΙ. Οὔκουν δὴ τό γ' εἰκός. 10

ΣΩ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν γράμμασι κήπους, ὡς d
 εἴοικε, παιδιᾶς χάριν σπερεῖ τε καὶ γράψει, ὅταν [δὲ] γράφη,
 ἑαυτῷ τε ὑπομνήματα θησαυριζόμενος, εἰς τὸ λήθης γῆρας
 ἐὰν ἴκηται, καὶ παντὶ τῷ ταῦτόν ἴχνος μετιόντι, ἡσθή-
 σεται τε αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἀπαλούς· ὅταν (δὲ) 5
 ἄλλοι παιδιᾶς ἄλλαις χρώνται, συμποσίοις τε ἄρδοντες αὐ-
 τοὺς ἑτέροις τε ὅσα τούτων ἀδελφά, τότ' ἐκεῖνος, ὡς εἴοικεν,
 αὐτὶ τούτων οἷς λέγω παίζων διάξει.

ΦΑΙ. Παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν, ὦ Σώ- e

b 1 νοῦν T: νυν B   b 2 ὦν T: ω B: ἂν V   b 4 ἀρῶν B T:
 ἀρῶν V: σπείρας Herwerden   b 6 χρώμενος ἂν τέχνη T: ἂν χρώ-
 μενος τέχνη ἂν B   c 7 γράψει (ἐν) Badham   c 8 μετὰ]
 σπέρματα Badham   ἀδυνάτων (bis) B: ἀδυνατῶν (bis) T (et sic Hein-
 dorf omissis μετὰ λόγων)   c 9 τὰληθῆ B: τ' ἀληθῆς T   d 2 δὲ
 om. Bekker: τε Heindorf: γε Schanz   d 5 δὲ add. Par. 1811: τε
 Stephanus: om. B T   d 8 οἷς λέγω γρ. Par. 1812: οἷς λέγων B T:
 ἐν οἷς λέγω Heindorf: οὐ λέγω Schanz   διάξει T: διεξεί B

κρατες, τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν, δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις περὶ μυθολογοῦντα.

ΣΩ. Ἔστι γάρ, ὦ φίλε Φαῦδρε, οὕτω· πολὺ δ' οἶμαι
5 καλλίων σπουδῆ περὶ αὐτὰ γίγνεται, ὅταν τις τῇ διαλεκτικῇ
τέχνῃ χρώμενος, λαβὼν ψυχὴν προσήκουσαν, φυτεύῃ τε καὶ
σπείρῃ μετ' ἐπιστήμης λόγους, οἳ ἑαυτοῖς τῷ τε φυτεύσαντι
277 βοηθεῖν ἱκανοὶ καὶ οὐχὶ ἄκαρποι ἀλλὰ ἔχοντες σπέρμα, ὅθεν
ἄλλοι ἐν ἄλλοις ἤθεσι φνόμενοι τοῦτ' αἰεὶ ἀθάνατον παρέχουν
ἱκανοί, καὶ τὸν ἔχοντα εὐδαιμονεῖν ποιοῦντες εἰς ὅσον
ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.

5 ΦΑΙ. Πολὺ γὰρ τοῦτ' ἔτι κάλλιον λέγεις.

ΣΩ. Νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη, ὦ Φαῦδρε, δυνάμεθα κρίνειν,
τούτων ὁμολογημένων.

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ἐν δὴ περὶ βουληθέντες ἰδεῖν ἀφικόμεθα εἰς τόδε,
10 ὅπως τὸ Λυσίου τε ὄνειδος ἐξετάσαιμεν τῆς τῶν λόγων
b γραφῆς περὶ, καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους οἳ τέχνῃ καὶ ἄνευ
τέχνης γράφωτο. τὸ μὲν οὖν ἔντεχνον καὶ μὴ δοκεῖ μοι
δεδηλωσθαι μετρίως.

ΦΑΙ. Ἔδοξέ γε δὴ· πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς.

5 ΣΩ. Πρὶν ἂν τις τό τε ἀληθὲς ἐκάστων εἰδῆ περὶ ὧν
λέγει ἢ γράφει, κατ' αὐτό τε πᾶν ὀρίζεσθαι δυνατὸς γένηται,
ὀρισάμενός τε πάλιν κατ' εἶδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν
ἐπιστηθῆ, περὶ τε ψυχῆς φύσεως διδῶν κατὰ ταῦτά, τὸ
c προσαρμόττον ἐκάστη φύσει εἶδος ἀνευρίσκων, οὕτω τιθῆ
καὶ διακοσμῆ τὸν λόγον, ποικίλη μὲν ποικίλους ψυχῆ καὶ
παναρμονίους διδούς λόγους, ἀπλοῦς δὲ ἀπλῆ, οὐ πρότερον
δυνατὸν τέχνῃ ἔσεσθαι καθ' ὅσον πέφυκε μεταχειρισθῆναι
5 τὸ λόγων γένος, οὔτε τι πρὸς τὸ διδάξαι οὔτε τι πρὸς τὸ
πεῖσαι, ὡς ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε οὕτω πως ἐφάνη.

α 1 καὶ B: τε καὶ T
D: ἰδῆ (sic) T: ἰδῆ B
T: κατίδῆ B

α 3 καὶ om. Schanz
b 6 τε BT: γε vulg.

b 5 εἰδῆ corr.
b 7 κατ' εἰδῆ

ΣΩ. Τί δ' αὖ περὶ τοῦ καλὸν ἢ αἰσχροὺς εἶναι τὸ λόγους d
λέγειν τε καὶ γράφειν, καὶ ὅπῃ γιγνόμενον ἐν δίκῃ λέγοιτ' |
ἂν ὄνειδος ἢ μῆ, ἄρα οὐ δεδήλωκεν τὰ λεχθέντα ὀλίγον .
ἔμπροσθεν—

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

5

ΣΩ. Ὡς εἴτε Λυσίας ἢ τις ἄλλος πώποτε ἔγραψεν ἢ
γράφει ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ νόμους τιθεῖς, σύγγραμμα πολιτικὸν
γράφων καὶ μεγάλην τιμὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἡγούμενος
καὶ σαφήνεια, οὕτω μὲν ὄνειδος τῷ γράφοντι, εἴτε τίς
10 φησω εἴτε μῆ· τὸ γὰρ ἀγνοεῖν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων
καὶ ἀδίκων πέρι καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἐκφεύγει τῇ e
ἀληθείᾳ μὴ οὐκ ἐπονεϊδιστον εἶναι, οὐδὲ αἰ' ὁ πᾶς ὄχλος
αὐτὸ ἐπαιέσῃ.

ΦΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὁ δέ γε ἐν μὲν τῷ γεγραμμένῳ λόγῳ περὶ ἐκάστου 5
παιδιᾶν τε ἡγούμενος πολλὴν ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ οὐδένα
πώποτε λόγον ἐν μέτρῳ οὐδ' ἄνευ μέτρου μεγάλης ἄξιον
σπουδῆς γραφῆναι, οὐδὲ λεχθῆναι ὡς οἱ βραβυδούμενοι ἄνευ
ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς πειθοῦς ἔνεκα ἐλέχθησαν, ἀλλὰ τῷ
ὄντι αὐτῶν τοὺς βελτίστους εἰδότες ὑπόμνησιν γεγονέναι, 278
ἐν δὲ τοῖς διδασκομένοις καὶ μαθήσεως χάριν λεγομένοις καὶ
τῷ ὄντι γραφομένοις ἐν ψυχῇ περὶ δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν [ἐν] μόνοις ἡγούμενος τό τε ἐναργὲς εἶναι καὶ
τέλεον καὶ ἄξιον σπουδῆς· δεῖν δὲ τοὺς τοιούτους λόγους 5
αὐτοῦ λέγεσθαι οἷον υἱὲς γνησίους εἶναι, πρῶτον μὲν τὸν
ἐν αὐτῷ, ἐὰν εὔρεθῆις ἐνῆ, ἔπειτα εἴ τις τούτου ἔκγονοί
τε καὶ ἀδελφοὶ ἅμα ἐν ἄλλαισι ἄλλων ψυχαῖς κατ' ἀξίαν b
ἐνέφυσαν· τοὺς δὲ ἄλλους χαίρειν ἑῶν—οὗτος δὲ ὁ τοιοῦτος

d 1 τοῦ T: τὸ B
corr. Par. 1812: εἰ B T
secl. Schleiermacher

d 2 λέγοιτ' ἂν T: λέγει τὰν B

d 3 ἢ

νόμους τιθεῖς

d 7 γράψει B: γράφει T

d 10 δικαίων καὶ B: δικαίων τε καὶ T

e 8 οὐδὲ . . . e 9 ἐλέχθησαν secl. Schanz: ὡς οἱ . . . ἐλέχθησαν secl.

Ast ὡς οἱ] ὅσοι Schleiermacher

a 1 αὐτῶν T: αὐτῷ B

a 4 ἐν secl. ci. Heindorf ἡγούμενος T W: om. B

a 7 ἐν αὐτῷ

B: ἐαυτῷ T

ἀνὴρ κινδυνεύει, ὦ Φαῖδρε, εἶναι οἶον ἐγὼ τε καὶ σὺ εὐξαίμεθ' ἂν σέ τε καὶ ἐμὲ γενέσθαι.

5 ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν ἔγωγε βούλομαί τε καὶ εὐχομαι ἃ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων καὶ σὺ τε ἔλθων φράζε Λυσία ὅτι νῶ καταβάντε ἐς τὸ Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον ἠκούσαμεν λόγων, οἱ ἐπέ-
 C στελλον λέγειν Λυσία τε καὶ εἴ τις ἄλλος συντίθησι λόγους, καὶ Ὅμηρῳ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτοῖσι ποιήσιν ψιλὴν ἢ ἐν ᾧδῇ συντέθηκε, τρίτον δὲ Σόλωνι καὶ ὅστις ἐν πολιτικοῖσι λόγοις νόμους ὀνομάζων συγγράμματα ἔγραψεν· εἰ μὲν εἰδῶς ἢ τὸ
 5 ἀληθὲς ἔχει συντέθηκε ταῦτα, καὶ ἔχων βοηθεῖν, εἰς ἔλεγχον ἰὼν περὶ ᾧ ἔγραψε, καὶ λέγων αὐτὸς δυνατὸς τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδειξαι, οὐ τι τῶνδε ἐπωνυμίαν ἔχοντα δεῖ
 d λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐσπούδακεν ἐκείνων.

ΦΑΙ. Τίνας οὖν τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶ νέμεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σοφόν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ καὶ θεῶ μόνῳ πρέπειν· τὸ δὲ ἢ φιλόσοφον ἢ
 5 τοιοῦτόν τι μᾶλλον τε ἂν αὐτῶ καὶ ἀρμόττοι καὶ ἐμμελεστέ-
 ρως ἔχοι.

ΦΑΙ. Καὶ οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὸν μὴ ἔχοντα τιμιώτερα ὦν συντέθηκεν ἢ ἔγραψεν ἄνω κάτω στρέφων ἐν χρόνῳ, πρὸς ἄλληλα
 e κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν, ἐν δίκῃ που ποιητὴν ἢ λόγων συγγραφέα ἢ νομογράφον προσερεῖς;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Ταῦτα τοίνυν τῶ ἑταίρῳ φράζε.

5 ΦΑΙ. Τί δὲ σύ; πῶς ποιήσεις; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελθεῖν.

ΣΩ. Τίνα τοῦτον;

b8 ἐς T: εἰς B • τὸ T: τὸν B b9 μουσεῖον T: μουσιον
 B: μουσῶν vulg. ἐπέστελλον B: ἐπελλον T d1 ἐφ' B: ὑφ' T
 d5 τοιοῦτόν τι B: τι τοιοῦτον T αὐτῶ καὶ T: αὐτῶ B d8 αἰ
 τὸν t: αὐτὸν BT e1 ἐν δίκῃ T: δίκῃ B που B: om. T e4 ἑταίρῳ
 T: ἑτέρῳ B

ΦΑΙ. Ἴσοκράτη τὸν καλόν· ὃ τί ἀπαγγελεῖς, ὦ Σώκρατες; τίνα αὐτὸν φήσομεν εἶναι;

ΣΩ. Νέος ἔτι, ὦ Φαῖδρε, Ἴσοκράτης· ὁ μέντοι μαν- 10
τεύομαι κατ' αὐτοῦ, λέγειν ἐθέλω. 279

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους τὰ τῆς φύσεως, ἔτι τε ἤθει γεννικωτέρῳ κεκράσθαι ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν προϊούσης τῆς ἡλικίας εἰ 5
περὶ αὐτοὺς τε τοὺς λόγους, οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ, πλέον ἢ παιδῶν διενέγκοι τῶν πρόποτε ἀψαμένων λόγων, ἔτι τε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα, ἐπὶ μείζω δέ τις αὐτὸν ἄγοι ὄρμηθι θειοτέρα· φύσει γάρ, ὦ φίλε, ἐνεστί τις φιλοσοφία τῇ τοῦ ἀνδρὸς διανοίᾳ. ταῦτα δὴ οὖν ἐγὼ μὲν παρὰ τῶνδε b
τῶν θεῶν ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἴσοκράτει ἐξαγγέλλω, σὺ δ' ἐκεῖνα ὡς σοῖς Λυσία.

ΦΑΙ. Ταῦτ' ἔσται· ἀλλὰ ἴωμεν, ἐπειδὴ καὶ τὸ πνίγος ἠπιώτερον γέγονεν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐξαμένῳ πρέπει τοῖσδε πορεύεσθαι;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῆδε θεοί, δοιήτέ μοι καλῶ γενέσθαι τᾶνδοθεν· ἔξωθεν δὲ ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναι μοι φίλια. πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ c
χρυσοῦ πλήθος εἶη μοι ὅσον μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτο ἄλλος ἢ ὁ σώφρων.

Ἔτ' ἄλλου του δεόμεθα, ὦ Φαῖδρε; ἐμοὶ μὲν γὰρ μετρίως ἠῦκται. 5

ΦΑΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτα συνεύχον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

ΣΩ. Ἰωμεν.

a 4 τε B: δὲ T   a 5 τῆς ἡλικίας T: ἰσηλικίας B   a 6 τοὺς
T: om. B   a 7 ἔτι τε T: εἴτε B   a 8 ἐπιμείζων δέ τις αὐτῷ
B: ἐπὶ μείζων δέ τις αὐτὸν T   a 9 ὄρμηθι θειοτέρα B   b 2 ἐξαγγε-
λω Stallbaum   b 6 εὐξαμένῳ Bekker   c 1 φίλια B: φίλα T

542